

Gerard de VILLIERS

darkmalt1
tarafından
taranmıştır.

SAS CEBELİTARİK'TA MOLA

Türkçesi:
Kemal Aysu

I. BOLUM

Dennis Wells Ocean Park Oteli'nin garajından o kadar hızlı çıktı ki az kalsın arkasında römorku olan bir kamyonla çarpışıyordu. Kamyonun sürücüsü Jersey şehrinin yoğun trafiğine dalmadan önce Dennis'i havalı kornasını uzun uzun çalarak protesto etti. Dennis Wells sarı renkli Volkswagen'ini yolu boş bulur bulmaz hızdan titretmeye başladı. Hudson'un altındaki, Manhattan'a çıkan Path Tüneli'ne kadar Wells gazı topukladı, ama 71 model Volkswagen'in gücü yine de Wells'in sağ şeritten ayrılmasına izin vermiyordu.

Motorun gürültüsü Wells'in kafasını şişirmişti. Terleyen ellerini sık sık blucinine kuruluyordu. Yuvarlak başı, hafif kıvrık saçları ve saf bakışlarıyla Dennis Wells dikkati çekmiyordu. Onun yaşadığı binlerce genç her sabah Harlem'den ya da Bronx'tan ayrılıp Beyazların yanında çalışmaya gidiyordu.

Wells, altı aydır Ocean Park Oteli'nde çalışıyordu. İşine gösterdiği ilgiden dolayı en üst katın temizlik görevi ona verilmişti. Çünkü üst katta otelin sahibi Donald Mills kalıyordu. Donald Mills genç ve esmer bir adamdı ve esrarengiz işlerle uğraşıyordu. Dahası kendisini bir temizlik hastası olarak gösteriyordu. Bu yüzden de Dennis Wells'in işi oldukça zordu. Öte yandan oteldeki işi sayesinde çok önemli bazı bilgiler edinmişti. Haftalarca süren amaçsız, sıkı denetlemelerden sonra Wells nihayet

Jackpot'u yakalamıştı.

Anayoldan ayrılıp Path Tüneli'ne girerken yavaşladı. Egzoz dumanlarının yoğun bir sis tabakası oluşturduğu tünelin içerisinde ancak saatte on kilometre hızla ilerleyebiliyordu. Endişelerini- Kolundaki saat altıyı gösteriyordu! Wells'in her gün saat altı buçukta "adamıyla" randevusu oluyordu. Randevuya gidemediği zamanlarda başı derde girerdi.

Kalbinin çarpıntısı kirli tişörtünün üzerinden rahatlıkla gözükebiliyordu ve sinirden göz kapağı seğiriyordu. O güne kadar bir olay çıkmadığı için ikinci işi ona kolay gibi gelmişti. Şimdi ise çok tehlikeli bir adım atmaya girişeceği sırada geri dönmek ihtiyacını hissediyordu. Yine de işi bitirmek zorunda olduğunu biliyordu. Cesaretini toparlayabilmek için otelin üst katındaki konuşmayı hatırlamaya çalıştı.

Duydukları bomba etkisi yapacak türdendi.

Bu onu tünelin çıkışına kadar oyaladı. Dünya Ticaret Merkezi'nin ikiz gökdelenlerinin kenarından Manhattan'm aşağılarına doğru indi. Zikzak çizerek şehrin yukarısına çıkan tek yönlü Onbirinci Cadde'ye ulaştı. 32. Sokak ile Onbirinci Cadde'nin kesiştiği kavşağa kadar her şey yolunda gitti. Ama kavşakta arkasından gelen bir korna konseriyle irkildi. Dikiz aynasına baktığında Buick marka beyaz bir arabanın kırmızı ışıktaki geçerek yaklaştığını gördü ve karşı yönden gelen arabaların arasına tehlikeli bir şekilde daldı.

New York'da sık sık rastlanan manzaralardan biriydi.

Dennis Wells yolu takip etmeye başladı."

On blok ilerledikten sonra tekrar dikiz aynasına baktığında beyaz arabanın kendisini takip ettiğini

gördü. Arabanın içindeki iki kişiyi farkedebiliyordu. Beyaz araba patronunun arabasına çok benziyordu! Fakat New York'da yüzlerce beyaz Buick vardı.... İyice emin olabilmek için Dennis Wells aniden çift yönlü olan 42. Sokak'a saptı. Onuncu Cadde'ye çıktı, Downtown'a doğru bir müddet gittikten sonra yeniden Onbirinci Cadde'ye çıkabilmek için 41. Sokak'a saptı.

Dikiz aynasına baktı, beyaz araba kaybolmuştu. Artık emindi. Yeşil ışıklan yakalayabilmek için hızlandı. Saat şimdiden altı buçuk olmuştu.

İki blok ilerlemişti ki az kalsın yüreği ağzına geliyordu: Beyaz Buick yine arkasındaydı! Vites küçülterek bir kamyonun arkasına girdi ve aniden hızlanarak solladı. Dennis Wells gazı köklüyordu. İçinde müthiş bir panik vardı. Ne hata yapmış olabilirdi?

Artık beyaz arabanın, oteldeki Tony Pool adlı birisinin emrindeki araba olduğundan emindi.

Eğer yanılmıyorsa bu büyük bir tesadüftü....

İçindeki korkuyla, randevusunun olduğu Casa Nostra'nın önünden hızla geçti. Casa Nostra bir İtalyan barıydı. Ne yapacağını bilemiyordu.

En iyi çözüm 125. Sokak'taki evine dönüp ertesi sabah yeniden işine hiçbir şey olmamış gibi dönmesiydi.' Belki de olağan denetlemelerden biriydi. Ama Dennis Wells tereddüt içindeydi. Yalnız yaşıyordu. Kendisini takip edenler evine gelip ona kötülük yapabilirlerdi. Savunmasızdı. Hailem'de yaşayanlar, komşuları için yardıma koşmazlardı.

Wells bıyıklarındaki ter damlalarını sildi. Yolda ki kalabalık onu koruyordu. Kendisini bekleyenlere haber verip, başına gelenleri bildirmesi gerektiğindüşündü. Yirmi dört saat kendisine cevap verecek birisinin bulunduğu yardım numarasını ez-

bere biliyordu. Heyecanını yenmeye çalışarak sağa 62. Sokak'a saptı. Yedinci Cadde'nin köşesinde bir telefon kulübesi vardı. Arabayı kaldırıma çıkarttı ve dikiz aynasına göz attı. Beyaz Buick görünürde yoktu. Motoru durdurdu ve arabadan fırlayıp telefon kulübesine daldı. Ezberindeki numarayı çevirdi.

— Dit! Dit! Dit!

Dennis Wells öfkeyle kulübenin iç duvarına tekme attı. Hat meşguldü. Numarayı bir kez daha çevirdi ve bu sefer sinyal normaldi. Aynı anda beyaz Buick'in yaklaşıp Volkswagen'in arkasına park ettiğini farketti. Buick'ten bir adamın yavaş hareketlerle indiği sırada Dennis'in ağzı kurudu.

Adam gerçekten de bir doksan boyundaki Clint Eastwood'un tıpatıp benzeri Tony Pool'du. Yani

- Donald Mills'in en gözde kiralık katili.

Açık yeşil ipek gömleği, bej rengi pantolonu ve cilalı ayakkabılarıyla her zamanki gibi zarifti. Kındaki Rolex marka saatin, üzerindeki taşlar hesaba katılmazsa, en az iki kilo kadar altını vardı. Pool doğruca telefon kabinine yöneldi. Korkudan aptala dönen Wells ahizeyi yerine asmadan önce hızlı hızlı birkaç kelime söyledi. Tony Pool onun konuşup konuşmadığını anlayamazdı. Kulübenin kapısı hızla açıldığı sırada Wells geri döndü. Tony Pool atletik yapısıyla kulübenin kapısını tamamen kaplıyordu. Dennis Wells gülümsemeye çalışarak:

— Ah! Bay Tony! Buralarda ne yapıyorsunuz? dedi.

Tony Pool'un yüzündeki bronz hatlar mermeri andırıyordu.

— Ya sen? dedi.

Dennis Wells anlamsız bir kahkaha attı:

— Gördüğünüz gibi, telefon ediyordum.

— Kime?

Soru sanki bir kobra yılanının saldırması gibiydi. Wells'in bakışları dondu. Tükürüğünü yuttu ve kekeleydi:

— Bi... bir... kız arkadaşşıma.

Tony Pool başını salladı. İri ve güçlü elini Dennis'in omuzuna koydu. Parmakları zavallının omuz kaslarına birer çelik iğne gibi batıyordu. Trafiğin gürültüsünü bastırmak için yüksek sesle konuşuyordu:

— Dennis, bence sen aptal bir yalancısın! Gel bakalım.

Tony, zenciye kulübeden çekerek çıkarttı. Yüzünde yoldan geçenleri uyandırmamak için dostça bir gülümseme vardı. Dennis boş yere çevresinden yardım isteyebileceği birini aradı. Hiç kimse, hatta bir polis bile yoktu.

— Ne demek istiyorsunuz? diye karşı çıktı.

Fazla direnemezdi. Masum rolü oynayarak Buick'e doğru yürüdü.

— Birazdan açıklayacağım, dedi Tony Pool.

Tony'nin ses tonundan korkan Wells, adamın elinden kurtulmaya çabaladı. Yoldan geçenlerden birisi bir an durup baktı. Ama Tony onu çoktan arabanın içine tıkmıştı. Dennis Wells korkusunu gizlemeye çalıştı. Kendisini suçlayabilecek somut hiçbir şey yoktu. Kendisini savunmalıydı.

— Bay Tony, dedi yumuşak bir sesle, beni nereye götürüyorsunuz? Niçin böyle davranıyorsunuz? Size yemin ederim ben hiçbir şey yapmadım.

Bir gün Tony Pool, Donald Mills'in odasından iki şişe Moet et Chandon çalan bir otel görevlisini öldüresiye dövmüştü.

Tony cevap vermedi ve beyaz Buick hareket et-

ti. Aynı zamanda Tony'nin dev yumruğu Dennis'in ağzında patladı ve üst dudağını kanattı.

- Sen DEA* hesabına çalışan pis bir ispiyon-sun, diye mırıldandı.

Dennis korkudan karşı çıkamadı, fakat ani bir hareketle kapıyı açmayı denedi. Ama aynı anda madeni bir sesin titreşimi kulaklarını çınlattı. Dikiz aynasından arkayı gözetleyen şoför arabanın tüm kapılarını kilitlemişti.

* * *

Beyaz Buick Ocean Park Otel'i'nin yeraltındaki garajına girdi ve köşedeki asansörün yanında durdu. Tony Pool zenciyi çekip çıkarttı ve asansöre kadar sürükledi.

Kabine girdikten sonra kemerine asılı duran anahtarlığından bir anahtar seçti ve en üst katın kapısını çalıştıran deliğe soktu. Dennis Wells dizlerinin çözüldüğünü hissetti... Kalın halıyla kaplı olan bir koridora çıktılar. Tony Pool bakır bir levha üzerinde "Donald Mills-Genel Müdür" yazılı olan kapıyı tıklattı.

İçerideki bağırarak girmesini söyledi ve Pool mahkûmunu odanın ortasına itti.

Donald Mills deri bir koltuğun içerisine gömülmüştü ve mor lezar derisinden ayakkabılarıyla ayaklarını masaya uzatmıştı. Beyaz dantel gömleğinin önü göbeğine kadar açıktı ve kemikli göğsü görünüyordu. Dağınık siyah saçlarıyla oldukça yakışıklı biriydi. Alnındaki yara izi bir motosiklet kazasının hatırasıydı.

— Telefon etmek üzereydi, dedi Tony Pool. Kime olduğunu söylemek istemedi.

Dennis Wells korkudan dutyemiş bülbüle dönmüştü. Donald Mills ayaklarını indirdi ve kol-

(*) Uyuşturucuyla Mücadele Örgütü.

tuğunu Wells'e doğru çevirdi. Bir ölünün etrafında dönen leş kargasını anımsatıyordu. Siyah gözlerinde hiçbir ifade yoktu.

— Bak küçük adam, diye söze başladı babacan bir tavırla, sen bizi mi gözetliyorsun?

Dennis cevap verecek cesareti zor topladı.

— Bu doğru değil, diyebildi acıklı bir sesle. Ben yalnızca işimi yapıyorum, Bay Mills.

Donald Mills zencinin kıvrıkcık saçlarını yakalayıp adamı kendisine doğru çekti.

— Küçük aptal! Diana seni gördü.

— Bu imkânsız! Ben öyle bir şey yapmadım!

Donald Mills masasına uzanıp dahili telefonun düğmesine bastı.

— Diana buraya gel, bana lazımsın.

Birkaç saniye sonra odaya genç bir kadın girdi. Kadın sanki bir korku filminden çıkıp gelen birisine benziyordu. Kapkara saçlarıyla yandan, yırtıcı bir kuşa benziyordu. Kadının üzerinde vücudunu saran siyah bir etek ve ayaklarında da onbeş santim yüksekliğinde topuklu bir ayakkabı vardı.

Dennis kadının bakışına tahammül edemedi ve başını çevirdi. Kadının varlığı içindeki korkuyu daha da artırıyordu. Diana Mangan, Mills'in metresiydi ve ondan daha zalim birisiydi...

— Bize gördüklerini anlat, dedi Mills.

— Bu solucan, elindeki elektrik süpürgesini bırakıp kulağını senin odanın kapısına dayamış ve içeride Dutchy ile yaptığın tartışmayı dinliyordu. Kendisini gördüğümü farketmedi.

Donald Mills, parmaklarını siyah saçlarının arasında gezdirirken başını salladı.

— Görüyorsun ya Dennis, dedi yumuşak sesle, bize doğruyu söylersen iyi olur. Her şey düzeltilebilir. DEA hesabına uzun zamandan beri mi çalışı-

yorsun?

Dennis'in boğazı cevap veremeyecek kadar kurumuştı. Hayır anlamında başını salladı.

Tony Pool söze girdi:

— Bırakın onunla ilgileneyim.

Donald Mills haykırdı:

— Hayır, burada olmaz! Her tarafı berbat edersin...

— O halde bilardo salonuna götürsün, dedi Diana Mangan.

— Elbette! diye katıldı Tony Pool.

Tony'nin patronuna faydalı olabilmesi için acele etmesi lazımdı. Dennis'i bileğinden yakalayarak sürükledi. Üst kat tüm personele yasaklanmıştı. Bu yüzden Tony rahatsız edilmeden çalışacaktı. Koridorun sonundaki oda oyun salonu olarak kullanılıyordu. Ortadaki büyük bilardo masası, odanın en büyük eşyasıydı. Odanın köşesinde eski elbise dolaplarını andıran büyük bir buz makinesi vardı. Makine gün boyunca uğultulu bir şekilde titreyerek çalışıyor ve bir metre uzunluğunda buz kalıpları ürettiyordu. Tony Pool esirini kötü kokan bir kulübenin içine itti: Yaramazlık yapanları bazen o kulübede cezalandırıyordu. Kulübenin tek eşyası eski bir dişçi koltuğuydu. Koltuğun özelliği ise oturanı el ve ayak bileklerinden bağlayıp hareket etmesini önlemesiydi. Tony Pool zenciye iterek koltuğa oturttu ve bileklerini sıkıca bağladıktan sonra doğruldu.

— Acele etme, dedi sırtarak. Aletlerimi alıp geliyorum!

Dennis Wells adamı gözleriyle takip etti. Korkudan rengi griye dönmüştü.

* * *

Tony Pool ipek gömleğinin kollarını özenle kı-
12

virdi ve altın saatini çıkartıp bilardo masasının üzerine bıraktı. Sonra da kenardaki metal valizinin kapağını açıp bir matkap ve bir sürü uç aldı. Kulübenin açık kapısından dışarıyı inceleyen Dennis Wells, her tarafından ter fişkırdığını hissetti. Gözlerini Tony Pool'un elindeki aletlerden ayıramıyordu. Tony zenciye göz kırptı.

— Benim lakabımı biliyor musun?

Dennis Wells cevap vermeden tükürüğünü yuttu. Tony Pool büyükçe bir ucu matkaba taktı ve aleti çalıştırdı. Motor sesi odayı kapladı. Tony hemen matkabı durdurdu ve koltukta bağlı bekleyen adama kendi sorusunun cevabını verdi:

— Black-Decker! Komik değil mi?

Korkudan gözleri faltaşı gibi açılan Dennis, usta bir zanaatçının tornaya yaklaşması gibi üzerine gelen adama baktı.

— Tony! dedi. Yapmayacaksınız.... değil mi? Ha.. Hayır...

Kelimeler boğazında düğümlendi. Tony Pool sol eliyle radyoyu açtı. Kulübenin içini sağır edici bir müzik doldurdu. Dennis matkabın çalışmaya başladığını işitemedi. Tony matkabı iki eliyle tutarak öne doğru eğildi. Kendinden emin ve sakin bir tavırla ucu Dennis Wells'in sağ dizkapağına soktu.

Zencinin çığlığı müziği bastırdı. Çelik uç diz kapağını delip arkadan çıktı ve koltuğun metal kısmına değerek gıcırdadı.

Tony Pool çok sakindi. Matkabı kan gölünün içinden çekip çıkardı ve gözlerini kurbanına dikti. Dennis silkelendi ve kustu. Sonra da kendinden geçti. Tony Pool yerini değiştirdi ve bu kez matkabı sol diz kapağına batırdı.

* * *

Donald Mills başını kaldırdı ve "girin" diye ba-

ğrdı. Tony Pool'uri gözlerinde garip bir parıltı vardı, ELLERİ ve bilekleri kan içerisindeydi. Sırıtarak özür diledi.

— Tamam patron! Ama beni bayağı uğraştırdı. Artık delik açmaktan sıkılmaya başlıyordum.

Mills isteksiz gülümsedi. Bazen Tony Pool'un sadistliği onu üzüyordu. Fakat kendisinininki gibi örgütlerde Tony Pool'lar gerekliydi.

— Evet?

— DEA için çalışıyormuş.

Donald Mills bu cevabı bekliyordu, fakat yine de bir ürperti hissetti. DEA uzun zamandan beri kendisiyle ilgileniyordu ama hiç bu kadar yaklaşmamışlardı.

— Görevi neymiş?

— Sizin yaptığınız her şeyi bilmek... İşlerinizi, konuştuğunuz insanları... Üç aydan beri o it sizi ispiyonluyormuş.

— Ne öğrenmiş?

— Hemen hemen hiçbir şey, dedi Tony Pool. Oldukça tedbirlisiniz.

Mills'in yağcılık dinleyecek hali yoktu. Biraz kızgın bir sesle sordu:

— Ya bugün? Kapıyı dinlediği zaman?

— Pek bir şey anlamadığını söyledi. Rotterdam'dan ve 4 numaralı büyük bir yüklemenden bahsettiğinizi söyledi.

— Bizi satacak vakti oldu mu?

Tony Pool tereddüt etti.

— Sanmıyorum. Bana hattın meşgul olduğunu söyledi.

— İnanıyor musun?

— Evet. Çok korktu. Delik açmaktan vazgeçmem için her şeyi yapardı. Sıra dirseğine gelince dili çözülde.

Donald Mills bu tür ayrıntıları dinlemek istemiyordu. Her şeyi düşünmek zorundaydı. Dennis Wells'in yalan söylemesi gibi bir risk söz konusuydu. Uzun zamandır böyle bir şeyden korkuyordu. Ve üstelik bu olay en büyük işin üzerine gelmişti.

— Tamam Tony! dedi. Sen işini yaptın.

Bürosunun bir duvarını boydan boya kaplayan kasayı açmak için ayağa kalktı. Kasanın raflarında yüz dolarlık banknotlarla dolu kahverengi kâğıt torbalar vardı. Donald Mills bir tanesini aldı ve saymadan Tony Pool'a uzattı.

— Al, Buick'ini değiştirebilirsin.

Arabalar, Tony Pool'un küçük zevklerinden biriydi. Torbayı aldı fakat gitmedi.

— Onu ne yapacağız?

— Yaşıyor mu?

Tony'nin yüzünde zalim bir tebessüm belirdi.

— Eh! Ama icabına bakabilirim.

Donald Mills eliyle saçlarını karıştırdı. Düşündüğünde her zaman böyle yapardı. Onu bırakmaları imkânsızdı. Aleyhlerinde tanıklık yapabiliirdi. Öldürmek en kolayıydı ama cesetten nasıl kurtulacaklardı. DEA peşlerinde olduğuna göre ajanlar oteli gözetiminde tutuyor olmalıydılar. Bir cesedi sonsuza kadar dairesinde saklaması da imkânsızdı.

— Bir fikrin var mı? Ceset için.

— Buz makinesi.... dedi Tony.

Donald Mills adama şaşkın şaşkın baktı.

— Makineyi patlatırsın!

Tony Pool muzipçe sırtarak söze girdi:

— O aptal buz kalıplarından daha sert değil! Makinenin içini bir kez görmüştüm. Tam bir kıyma makinesi gibi. Üstelik böylece tek parça olarak çıkmayacak.

Donald Mills adamını susturdu:

— Tamam, sen ilgilen. Ama makineyi bozma, ona ihtiyacımız var.

Tony Pool küçümser bir tavırla Dennis Wells'e baktı. Genç zenci kan gölünün içinde oturduğu koltukta berbat durumdaydı. Diz kapaklarındaki ve dirseğindeki delikler kanamaya devam ediyordu ve acıdan perişan haldeydi. Bilardo salonunun dibindeki buz makinesi yavaşça titremeye devam ediyordu.

Elindeki para torbasını bilardo masasının üzerine, saatinin yanına bırakıp bir tabure aradı. Sonra da tabureyi makinenin yanına yerleştirdi. Dennis Wells'in bağlarını çözdü. Zenci kendine gelememişti. Herkül gibi güçlü olmasına rağmen epey uğraşarak Dennis'i taburenin üzerine taşıdı ve boyununu buz makinesinin ağzına getirdi. Dennis'in önce kıvrık saçlı başı kayboldu, sonra da omuzları. Vücudunun geri kalan kısımları dışarıdaydı ve makinenin titreşimiyle kıvranıyordu. Makinenin uğultusu daha da fazlalaştı. Buz kesmek için yapılmış olan bıçaklar şimdi et ve kemik kesiyordu. Tony'ye sadece Dennis'in parçalarını toplayıp gizlice yok etmek kalıyordu... Aniden makinenin gürültüsü değişti, garip bir ses çıktı ve makine durdu.

Dennis Wells buz makinesini mağlup etmişti.

Tony Pool kudurmak üzereydi.

— Allah kahretsin!

— Tony bir sorunun mu var?

Tony Pool arkasına döndü. Diana Mangan bilardo masasına dayanmış zevkle onu seyrediyordu.

— Şey.... Hayır.... Yani evet! dedi. Bir fikrim vardı ama tutmadı. Bu serseri makineyi bozdu. Donald çıldıracak.

Diana yansı makinenin içindeki vücuda baktı.

— Ben ayarlarım. Onun hakkında yanılmamışım değil mi?

— Evet. Bu aptal DEA hesabına" çalışıyormuş.

— İtiraf ettirebildin mi?

— Evet.

— Aferin.

Kadının bakışlarında her zamanki zalimliğinden, daha farklı bir ifade vardı. Tony ile arasında bir metre kadar bir mesafe vardı ve yüz yüze duruyorlardı. Diana yavaşça üzerindeki ceketin düğmelerini açtı. İçinde yalnızca ipek bir sutyen vardı. Yüzünün ifadesine oranla göğüsleri çok çekiciydi.

Diana yaklaştı ve Tony'ye sarıldı. Her ikisindeki ipek giysiler birbirine sürtündü. Tony'de hiçbir tepki yoktu. Çünkü Diana'nın ne yapacağı belli olmazdı. Bir keresinde Diana onu, kalçasını ellediği için tokatlamıştı. Aniden kadın sutyenini çıkardı. Sert ve kahverengi uçlu göğüslerini Tony'nin ipek" gömleğine sürttü. Bu kadarı ona yetmemişti, hızla Tony'nin düğmelerini açtı ve yeniden sürtünmeye devam etti. Başı okşanan bir kedi gibi, gözlerini zevkten kapattı... Vücudunun alt kısmı Tony'ninkine kenetlendi. Adamın kıpırdamadığını görünce yumuşak bir sesle sordu:

— Seni uyarmıyor muyum?

Tony kanlı ellerini gösterdi.

— Bırakta ellerimi yıkayayım.

— Hayır.

Otoriter bir hareketle adamın ellerini tuttu ve göğüslerine yaklaştırıp emretti:

— Okşa beni.

Tony emre itaat edip kadının göğüslerinin ucunu okşamaya başladı. Kanlı elleri dolgun göğüslere gömülmeye başladı. Diana bacaklarını iyice

Tony'ninkine sürtmeye başladı ve bu arada bilardo masasına kadar geriledi. Tony'nin kemerini açtı ve el çabukluğu ile önce pantolonunu, arkasından da külotunu indirdi.

Bu sefer Tony heyecanlanmıştı. Diana'nın etekliğini yukarıya çekti. Tam jartiyeri açmak üzereydi ki Diana durdurdu.

— Öyle değil.

Diana bilardo masasının kenarına oturdu. Tony kadının bacaklarını okşadı. Diana zevkten inliyordu. Tony kadını hızla kendisine çekti.

— Daha hızlı! diye inledi Diana.

Tony tüm ağırlığıyla kadının üzerindeydi. Diana'nın ayakları yerden kesildi....

Tony Pool pantolonunu giyerken, halinden memnun olan Diana bir sigara yaktı. Gözlerinde çılgınca bir parıltı vardı. Göğüsleri ve kalçaları kan lekeleriyle doluydu.

Tony, Diana'yı tahrik eden tek erkekti. Dennis Wells'e yaptıklarından sonra kendisi ile yatması için Tony'nin dizlerine kapanmaya razıydı.

— Makine işini ben hallederim, dedi. Şunu oradan çıkarıp bir çuvala sok ve arabanın bagajına koy.

Sonra odadan çıktı.

Diana içeri girdiğinde Donald Mills, yuvarlak bir yatağın üzerine uzanmış televizyonda haberleri seyretmekteydi. Diana soyunmaya başladı. Donald, kadının gömleği, göğsü ve bacaklarındaki kan lekelerini görünce bir kahkaha attı.

— İşini ayarladın mı?

Diana kızgın bir kedi gibi arkasını döndü.

— Ne yani?

— Düşünmem gereken ciddi işler var, dedi Donald. O herif başımızı derde soktu.

Diana Mangan yatağın kenarına oturdu ve sözde sevgilisinin saçlarını okşadı.

— Korkma, dedi Diana. DEA'nın aptallarının icabına bakılır.

* * *

DEA bölge müdürünün odası Dünya Ticaret Merkezi'ne bakıyordu.

Fakat odadaki dört adam pencerelere arkalarını dönmüş, ufak bir masanın başına toplanmışlardı. Masanın üzerindeki teyp bandını durmaksızın yeneden dinliyorlardı. Fısıltı halinde bir ses ve "tak" diye bir ahizenin kapanması.

Bölge müdürü George Baker kel kafalı bir adamdı. On beş yıldır uyuşturucu kaçakçılarının peşindeydi. Çaresizlik içinde başını salladı.

— Her şey berbat oldu! Adamımız yakalandı. Teybimiz iyi çalışmıyor.

— Tam olarak ne biliyorsunuz? diye sordu Washington'dan gelen amiri.

— Şu Donald Mills serserisi büyük bir iş üzerinde. "Kaptan Yakovlev" adında birisinin büyük bir ihtimalle Rotterdam'dan gönderdiği 4 numara 220 kilo eroin.

— Pekâlâ, muhbirinize ne oldu?

— Arabası Central Park South'da çalışır vaziyette bulundu. Kendisinden hiçbir iz yok. Hudson'un dibinde bir yerde olmalı.

Masadaki adamların en genci başını kaldırdı.

— Yakovlev, dedi. Bir Rus ismi olmalı. CIA'nın aptallarına sordunuz mu? Belki onların bir fikri vardır.

George Baker omuzlarını silkti ve purosundan bir nefes çekti.

— İsterdim ama, onların hiçbir zaman fikri olmamıştır.

II. BÖLÜM

Malko, Schwarzenberger Sarayı'nın restoranını, uçsuz bucaksız parkından ayıran çitin kenarında tek başına oturan adamı inceliyordu. Viyana'nın merkezinde Opernring'e birkaç yüz metre mesafede idi.

Malko'nun baktığı adam kareli bir ceket giymişti. Ufak tefek olmasına rağmen son derece kuvvetli görünüyordu. Arkaya doğru taranmış siyah saçları ve kendisine bir şey söylendiğinde her defasında sırtarak gösterdiği beyaz parlak dişleriyle oldukça çekici bir tipti. *

Esmer teni bir Pakistanlı'yı veya Hintli'yi andırıyordu. Aslında Sri Lankalı'ydı ve adı Raj Krichna idi. CIA dahil, batı istihbarat örgütlerinin hepsi onu PLOT*'un en tehlikeli şeflerinden birisi olarak kabul ediyorlardı. Eski Seylan'da Marksist bir Cumhuriyet kurmak amacıyla şimdi de Sri Lanka ordusuna karşı bir gerilla harekâtını yönetiyordu.

Alexandra Malko'ya doğru eğildi ve kısık bir sesle sordu:

— Şu şempanzeye benzeyen adama yeterince bakmadın mı?

Malko bakışlarını Alexandra'ya çevirdi. Geçen yıllara rağmen kadının cinsi cazibesinden her zaman etkilenmişti. Alexandra'nın, vücudunu saran elbisenin içinde çıplak olduğunu yalnızca Malko biliyordu. Restorandaki garsonlar bile masanın ya-

(*) Tamil Halk Kurtuluş Örgütü.

kınından geçerken, genç kadının dekolte elbisesinin cömertçe sunduğu göğüslerine bakamadan edemiyorlardı. Çünkü Viyana'da böylesi manzaraya çok az rastlanırdı....

— Seninle olmaktan mutluyum, dedi Malko elini kadının kalçasına koyarak.

Kadınla yüzlerce kez sevişmiş olmasına rağmen yine de ona arzu duyuyordu.

— Baksana, dedi Alexandra, seninki bir arkadaşını bekliyormuş.

Malko başını çevirdi. Raj Krichna uzun boylu, yakası açık ipek bir gömleğin üzerine açık renk bir ceket giymiş olan ve Clint Eastwood'a çok benzeyen biriyle buluşmuştu. Genç adam elindeki siyah çantayı yanındaki sandalyenin üzerine bıraktı, iki adam uzun uzun tokalaştılar ve hararetle bir soh-bete koyuldular.

Anlaşılan dostlukları epey eskiye dayanıyordu. Alexandra meraklı bir sesle mırıldandı:

— Öteki daha yakışıklı....

Yeni gelen sanki bu sözleri duymuşçasına başını Alexandra'ya doğru çevirip uzun uzun baktı. Malko bu bakıştan hoşlanmamıştı. Üstelik Sere-nissime Altesleri olarak tanındığı Viyana'da sevgilisini işine karıştırmak istemiyordu. Alexandra'nın kendisiyle birlikte olması tamamen olağandışı bir durumdu. Çünkü oradaki görevi tehlikesiz, tek başına oturan bir adamı gözetlemekten ibaretti. Üstelik Viyana'nın en iyi oteli Sacher'de Alexandra ile birkaç gün geçirmek daha çok bir aşk seyahatine benzeyecekti.

İki adam yeniden konuşmaya daldılar.

Malko, Raj Krichna'nın bulunduğu adamın kimliğini merak ediyordu. Acaba birlikte mi çalışıyorlardı?..

CIA, önceki gün Viyana'ya gelen ve Intercontinental Otel'i'nde kalan Raj Krichna'yı izleme görevini Malko'ya vermişti.

Raj, Viyana'ya çok karışık bir yoldan geçerek Doğu Berlin'den gelmişti. CIA adamın Yeni Delhi'den bir Aeroflot uçağı ile Moskova'ya geldiğini, oradan da Doğu Berlin'e geçtiğini biliyordu.

Malko'nun işi çok basitti: Adamın ensesinden ayrılmayacaktı. Şimdilik bu kadardı, fakat ileride Alexandra'yı yalnız bırakabilirdi. Bir tek şeyi bilmiyordu: CIA niçin Raj Krichna ile ilgileniyordu?

* * *

Raj Krichna ve arkadaşı masadan kalkarlarken Malko ikinci kahvesini içiyordu. İki arkadaş çıkış kapısına yönelmeyip, aşıkların gezindiği özel bahçeye açılan camlı kapıya doğru yöneldiler.

— Onları izleyecek miyiz? diye sordu Alexandra alaycı bir sesle.

İki adam bahçenin yarı karanlığında gözden kayboldu. Schwarzenberger Parkı'nın başka çıkışı yoktu ve hiç şüphesiz iki adam aynı kapıdan geri dönmek zorundaydılar.

— Hayır, dedi Malko. Onları kuşkulandırmaya gerek yok.

Malko bol şekerli üçüncü kahvesini ısmarlarken Alexandra'ya da buzlu bir içki ısmarladı ve hesabı imzaladı.

Bahçedeki iki adam on dakika sonra camlı kapıda göründüler. Malko siyah çantanın el değiştirmiş olduğunu gördü: Bu kez çantayı Raj Krichna taşıyordu. Raj yeniden masasına oturup hesap istedi. Malko, Alexandra'yı 190 Mercedes'inin bulunduğu avluya götürdü.

Arabaya binip olayların gelişmesini beklemeye başladılar. Raj Krichna'nın kiminle buluştuğunu

bilmesi gerekiyordu. Malko iki adamın ayrılmaları halinde Krichna'nın peşini bırakması gerektiğini düşünüyordu.

— Ne yapacağız? diye sordu Alexandra.

— Bekleyeceğiz, dedi Malko.

Bu arada Malko elini nişanlısının çıplak bacaklarında gezdirmeye başladı. Alexandra kaslı bacaklarını Malko'nun elinin üzerinde birleştirerek kızgın bir sesle:

— Hizmetçiymişim gibi bana arabada sahip olmaya kalkmazsın herhalde! Seni otelde beklemeyi tercih ederim. Bir taksi çağıracağım.

Malko mesleğinin zorluklarını iyi biliyordu. Genç kadına sarılıp öptü ve saraya doğru ilerlerken arkasından baktı.

Beş dakika sonra avluya bir taksi geldi. Sri Lankalı ve arkadaşı arabaya bindiler. Malko onların arkasından hareket etti. Taksi önce Opernring'e doğru ilerledi. Sonra sağa dönüp Tuna Nehri doğrultusunda ilerledi. Birkaç dakika sonra Intercontinental'e ulaştılar. Her şey çok çabuk oldu. Önce Raj Krichna'nın arkadaşı arabadan indi ve karşı istikametten gelen başka bir taksiye bindi. Arkadan gelen arabalar yüzünden geri dönemeyen Malko büyük bir kızgınlıkla arabasını park etti ve otelin lobisine girdi. Lobi oldukça büyük ve kalabalıktı. Raj'ın dikkatini çekmesi çok zordu.

Raj Krichna resepsiyondan anahtarını aldı ve bir asansörde gözden kayboldu.

Malko kendisine bir koltuk bulup oturdu. Raj çantasını bırakmaya gidip, sonra da dışarı çıkacak olmalıydı. Yarım saat boyunca lobide gelip geçenleri seyrederek asansörü gözledi. Bir ara lobide kendisi gibi bekleyen işadamı görünümlü iki kişi dikkatini çekti. Adamlar birbirleriyle konuşmadan

gazete okuyorlardı. Adamlar polis olabilir miydi?

Raj'ın dışarı çıkmayacağını anlayınca kalkmaya karar verdi. Döner kapının camından diğer iki adamın kendisini süzdüklerini farketti.

Mercedes'ini Sacher Oteli'nin yeraltı garajına park ettikfen sonra, resepsiyonun önünden geçerken odasının anahtarının hâlâ yerinde olduğunu gördü. Alexandra nerede olabilirdi? İçindeki kiskançlığı yenemeyerek nişanlısını aramaya başladı. Genç kadın ne büyük salondaydı, ne de çay salonunda. Alexandra'yı hemen hemen boş olan küçük barda buldu. Genç kadın önünde içkisi olduğu halde piyanisti dinliyordu. Oysa piyanist Alexandra'nın dekolte elbisesinden gözlerini ayıramadığı için notaları yanlış çalıyordu....

— Sıkılmadın ya? diye sordu Malko.

Alexandra şuh bir tavırla cevap verdi.

— Pek sayılmaz. Kendime arkadaş buldum.

Oysa, barda yaşlı üç adam ve piyanistten başka kimse yoktu.

— Kimi?

— Restoranda bulduğum adam. Hani şu senin maymunla birlikte olan.

— Şaka yapıyorsun!

— Hayır, dedi kadın. Buradaydı ve bana içki ısmarlamak istedi. Ona birisini beklediğimi söyledim. O da bana odasının numarasını verdi: 428. Yani beklediğim kişi gelmezse diye.... Gerçekten harikaydı. Tam bir hayvan....

Alexandra'nın yeşil gözlerinde garip bir parıltı belirmişti. Malko kadını elinden tutup oturduğu koltuktan çekerken kulağına kısık ve aynı zamanda alaycı, kiskanç bir sesle fısıldadı:

— Aptal!

Resepsiyonun önünden geçerken sordu:

— Galiba dostlarımdan birisi 428 numarada kalıyor. Kontrol eder misiniz?

— Elbette Altesleri, dedi memur.

Malko çeyrek yüzyıldan beri Sacher'in müşteri-siydi.

— Sanmıyorum Altesleri, 428 numarada Tony Pool adında bir Amerikalı kalıyor.

— Yanılmışım, dedi Malko, teşekkürler. İyi geceler.

Asansöre girer girmez Alexandra, Malko'ya sarıldı. Malko arabada yarım kalan hareketine yeniden başladı. Alexandra bu kez genç adama engel olmadı. İçindeki arzuyu davranışlarıyla belli ediyordu.

Malko'nun parmakları oldukça cüretkârdı. Bir yandan da Alexandra'nın tek ihtiyacının bu olup olmadığını düşünüyordu.

Altıncı kata kadar olan asansör maceraları onlara çok kısa sürdü gibi geldi... Flörtlerine Sacher'in deri kaplı kapılarının açıldığı dar koridorda devam ettirler.

Odalarına girdiklerinde ikisi de anlatılamayacak bir haldeydiler.

Alexandra bir çırpıda üzerindikilerden kurtuldu. Yalnızca ayakkabıları kalmıştı. Birbirlerine sarıldıkları sırada kapı çaldı. Malko durdu. Sonra Alexandra'yı bırakıp kapıyı açmaya gitti ve birden damarlarındaki kanın donduğunu hissetti. Gözleri hafif kanlanmış olan Tony Pool Malko'yu seyrediyordu. Tony'nin bakışları Alexandra'ya doğru kaydı, fakat derhal kendini toparlayıp geri çekildi ve gülümseyerek özyr diledi:

— Oh, üzgünüm! Odayı şaşırdım!

Malko adamın koridorda kaybolduğunu gördü. Kapıyı kapattığında üzerindeki şaşkınlığı henüz

atamamıştı. Alexandra ise bu ziyaretten pek rahatsız olmuş görünmüyordu.

— Sanırım beni yalnız bulacağını umuyordu, dedi. Çünkü o da bana odamın numarasını sormuştu....

Malko cevap vermedi. Kafası karmakarışık. Gerçekten Alexandra'nın cinsel cazibesi mi Tony Pool'u çekmişti? Bu büyük bir tesadüftü.

Malko, CIA'nın yeni Viyana büro şefi Ron Clark'ın özel numarasını çevirdi. Malko'yu Raj Krichna'nın peşine o takmıştı. Tony Pool'un derhal kimliğinin tespit edilmesi için tele-sekretere mesaj bıraktı.

Telefonu kapatır kapatmaz Alexandra'nın sıcak vücudunu hissetti.

— Beni istemiyor musun, diye mırıldandı Alexandra.

* * *

Ron Clark, Malko'yu kapıda karşıladı. İriyan, güzel Almanca konuşan bir adamdı. Başarılı bir meslek grafiği vardı. Üstelik yatağında hemen hemen Viyana'daki bütün güzel kadınları bir kez ağırlamıştı.

— Mesajınızı aldım, dedi Clark.

— Tony Pool'un kim olduğunu biliyor musunuz?

— Birlikte bulduk, dedi Clark.

"Birlikte" derken, koltukta oturan iriyarı, kel kafalı adamı kastediyor olmalıydı. Ron Clark onları tanıştırdı.

— Greg Bautzer, DEA'nın "özel ajanı".

Malko şaşırdı: İki federal örgüt böylesine yardımlaşarak hiç çalışmamıştı. Ron Clark konuşmasını sürdürdü.

— "Big John"¹, yani bilgisayarımız, Tony Pool

hakkında hiçbir şey bulamadı. O yüzden ben de Bay Bautzer'e sordum. Elindeki bilgileri bizim bilgisayarımıza aktarıyor.

— Aslında kompüteere aktaracak fazla bir şey yok, dedi Greg Bautzer, mırıldanır bir ses tonuyla... Şu sıralarda yeni bir iş çevirmek üzere.... Tony Pool esrar trafiğini denetleyenlerden birisi. Vietnam'da savaşmış. Psikopat bir katil. Amerika'nın eh büyük uyuşturucu kaçakçılarından birisi olan Donald Mills'in sağ koludur. Genellikle kurbanlarında matkapla delik açma alışkanlığı olduğu için "Black and Decker" lakabıyla anılır. Avrupa'da da adından söz ediliyor. Özellikle Rotterdam'da.

Malko adamın anlattıklarına çok şaşırmıştı. Özel ajan, New Jersey'de olup bitenleri ve adamlarından Dennis Wells'in kaybolmadan önce başına gelenleri anlattı. Ron Clark bu arada adamın sözünü kesti:

— DEA, "Kaptan Yakovlev" in ne ifade ettiğini bulamadı. Ama bizimkiler buldular.

Malko Greg Bautzer'in dişlerini gıcırdattığını duyar gibi oldu.

— Kim peki bu Kaptan Yakovlev?

Ron Clark masasının üzerinden bir dosya aldı.

— 14600 tonluk bir konteyner gemisi. 1978'de Japonya'daki Kurishima tersanelerinde yapılmış. 1979'da Sovyet deniz ticareti filosuna katılmış. 118 metre uzunluğunda, sualtı derinliği 13 kulaç ve 176'sı köprü üzerinde- olmak üzere 376 konteyner taşır. Mürettebatı yirmi sekiz kişidir ve genellikle Odessa'da demirler. Gemi dün oradan, ne olduğunu bilmediğimiz bir yük aldı. Rotterdam'a doğru yola çıkacak. Fakat adamımızın bildirdiğine göre yükü büyük miktarda eroin ve on beş gün

sonra Rotterdam'a ulaşacak.

Malko'nun kafası karışmış fakat şaşırmamıştı. Sovyetlerin veya doğu istihbarat servislerinin uyuşturucu trafiğine karışmaları ilk kez olmuyordu. Ama bu kadar doğrudan işin içine girmeleri de pek sık rastlanan bir şey değildi.

— Niçin Rotterdam? diye sordu Malko.

Greg Bautzer söze karıştı.

— Tony Pool'un patronu, yani Donald Mills'in, Avrupa arabalarını New York'a taşıyan özel bir deniz filosu var. Gemilerinden bir tanesi "Kaptan Yakovlev" ile aynı zamanda Rotterdam'da olacak. Uyuşturucunun aktarma işlemi şüphesiz o sırada yapılacaktır. Sonra da her zaman yaptıkları gibi ABD sahillerine yaklaştıklarında adamları sürat tekneleriyle gelip malı boşaltacaklar.

— Bizim muhbirin varlığını öğrenmeleri planlarını bozmadı mı? diye sordu Malko. Farkına varmış olmalılar.

Greg Bautzer başını salladı.

— Bu tip operasyonlar oldukça karışıktır. Genellikle işi yürüten adamlar birbirlerinden habersizdirler. Dahası işe başladıktan sonra, yaydan fırlayan bir ok gibi o adamları durdurmak imkânsızdır.

— O halde, diyerek Malko sözüne devam etti, şu Tony Pool riski göze alarak teslim işlerini ayarlamaya geldi.

— Ve de kaparo ödemeye, dedi Bautzer. Sizin takip ettiğiniz adama verdiği çantada hiç şüphesiz nakit para vardı. Bu, büyük kaçakçılar arasında bir gelenektir. "Kaptan Yakovlev" in Odessa'dan yola çıkması ile operasyon başlamış oldu. Alıcı, yani Tony Pool, paranın bir bölümünü verdi. Kalan kısmını da malın tesliminde ödeyecek.

— İki yüz yirmi beş kilo eroin ne kadar tutar? diye sordu Malko.

— Kilosu yetmiş veya seksen bin dolardan on beş, on sekiz milyon dolar eder. Satarken de fiyat yine beş, on misline katlanır.

Malko anlamaya başlamıştı.

— Bu iki adam niçin Viyana'da buluştular? diye sordu Malko.

— Bu benim de kafamı kurcalayan bir soru, dedi Greg Bautzer. Belki sizin bir fikriniz vardır.

— Henüz yok, dedi Ron Clark.

— Pekâlâ, ben Tony Pool ile ilgilenirim, dedi Bautzer. İşin geri kalanı sizin sorunuz. Benim istediğim tek şey eroinin Rotterdam'a gelir gelmez ele geçirilmesidir.. Ötesi....

Bir an tereddüt etti.

— Eroinin kaynağı neresi? diye sordu Malko.

CIA'nın özel ajanı başını salladı.

— Büyük bir olasılıkla Delhi'den. Hindistan, haşhaşı tıpta kullanılmak üzere üreten en büyük resmi üreticidir. Ne var ki esrarın tümünü satamıyorlar. Suni morfin yüzünden her sene otuz bin tonluk atıl bir kapasiteleri vardır. Bazı Hint makamları el altından fazla üretimlerini bu tip adamlara satıyorlar. Yeni Delhi'de bu adamların laboratuvarları vardır. Esrarı oralarda eroine dönüştürürler ve kilosunu-15000 ile 18000 dolardan satarlar. Eroin Sovyetler Birliği üzerinden Avrupa'ya gelir. Raj Krichna PLOT'un tüm gizli fonlarını eroin alımı için kullanır... Ama fiyatı beşe katlar.

— Niçin Sovyetler Birliği üzerinden geliyor?

— KGB'nin koruması altında en emin yol orasıdır. Önce Pakistan'a gider, oradan Afganistan'a....

Greg Bautzer viskisini bitirdikten sonra odadaki

diğer iki adamı selamlayıp çıktı. Malko Ron Clark'a döndü.

— Artık Raj Krichna ile niçin ilgilendiğimizi öğrenebilir miyim?

— Elbette. Greg Bautzer'in yanında bahsetmek istemedim. İki hafta önce Sri Lanka hükümeti ABD'den, Bağımsız Tamil Örgütü PLOT'la mücadele için gizlice yardım isteğinde bulundu. Milli Güvenlik Konseyi konuyu inceledi ve yardım isteğini kabul etti. Sri Lanka istihbarat servisleri, Sovyetler tarafından desteklenen PLOT karşısında etkisiz kalıyorlar. Raj Krichna örgütün ileri gelen sorumlularından biri. Maddi sorunu olmayan gerillalar şu sıralarda hükümet birlikleriyle savaşıyorlar. Colombo'daki istasyonumuzun verdiği habere göre Raj Krichna, Avrupa'ya önemli miktarda silah ve cephane satın almaya gelmiş.

"0"nu engellemek için elimizden geleni yapmalıyız. Sri Lanka ordusu iyi düzenlenmiş bir ordu değil. Bu yüzden gerillalara karşı fazla direnemez. İşte o nedenle Raj Krichna ile ilgileniyoruz.

Zincirin son halkası yerine oturmuştu.

— Sanırım silahların parasını da, sattığı eroin-den elde ettiği para ile ödeyecek, dedi Malko.

— Elbette. Sovyetler Tamillere para'vermiyorlar. Tek gelirleri uyuşturucu ticareti. Genellikle ufak işler yaparlar ama bu sefer tam bir vurgun vuracaklar. Hiç şüphesiz KGB'nin yardımıyla. Aksi takdirde uyuşturucu Kabil'den Odessa'ya, oradan da bir Sovyet gemisine yüklenemezdi... Fakat Raj Krichna KGB için önemli bir "müşteri". Tıpkı "kontra"ların bize olduğu gibi.

— Dün akşam Intercontinental'de onu gözetleyen iki adam farkettilim, dedi Malko.

— Olabilir. Avusturya yetkililerine sorarım.

— Eğer DEA uyuşturucuyu ele geçirirse, Raj Krichna etkisiz hale gelir, dedi Malko.

— Sanki ikimiz yalnızmışız gibi düşünelim, dedi CIA'nın bölge şefi. Krichna'nın silahı kimden aldığını öğrenmek istiyorum. Viyana'ya mutlaka birisiyle buluşmak için gelmiştir. Bu işle ilgilenen bir adamımız var ama çok tecrübesiz. Bu yüzden siz devreye gireceksiniz. Bence Krichna uzun müddet kalmayacak. Eğer bu iş kırk sekiz saatten fazla uzarsa gorillerinizi buraya getirtirim.

— O halde Tony Pool'un peşini bırakıyorum değil mi?

Ron Clark gülümsedi.

— DEA'nın haberi olmadan bir adım bile atamaz. Öğle yemeğinden sonra Intercontinental'e gidin ve oradaki adamımın yerini alın. Krichna harekete geçmiş olsaydı bana haber verirdi.

Malko odadan çıktı. Alexandra'ya Liezen'deki şato'ya geri dönmesini söyleyecekti. Bu iş tehlikeli olacağına benziyordu.

Haziran ayı olmasına rağmen Viyana'da yağmur yağıyordu ve trafik sıkışmıştı. Sacher'e yirmi dakikada gidebildi ve arabasının anahtarını otelin şoförüne verdi... Odasını aradı, cevap vermiyordu. Kahvaltı salonunda kimse yoktu. Resepsiyonun arkasındaki salona girince donup kaldı. Alexandra üzerinde içini gösteren siyah ipekten bir takım olduğu halde Tony Pool ile konuşuyordu.

III. BOLUM

Malko kendisini buz gibi bir duşun altındaymış gibi hissetti. Alexandra'nın Tony Pool'a gönderdiği anlamlı gülücüklerinin karşısında çılgına döndü. CIA kendisine Tony Pool'un peşini bırakmasını emretse bile artık bırakmayacaktı....

Görünmeden salondan dışarı çıktı. Odasına gitti. On dakika sonra genç kadın odaya geldiğinde, Malko'nun yüzünü görünce gülümsemesi dudaklarında dondu.

— Neyin var?

— Tony Pool ile ne yapıyordun? diye sordu Malko.

— kıskanıyor musun?

"Hayır" demeye cesaret edemedi, fakat ses tonu kin doluydu.

— Albay Okolov hikâyesi yetmedi mi?

Birkaç sene önce Alexandra bir KGB albayı tarafından kaçırılmıştı ve Malko ikisinin arasında neler geçtiğini hâlâ tam olarak bilmiyordu. Fakat albay ölmüştü... Alexandra istifini bozmadan koltuğa oturup bacak bacak üstüne attı.

— Aptal olma, dedi. Ben senin için çalışıyorum.

— Nasıl?

Alexandra alaycı bir ses tonuyla:

— Tony, seninle değil, benimle ilgileniyor, dedi.

Malko, Alexandra'nın "Tony" diye bahsetmesi-

ne takıldı. Sanki birbirlerini uzun zamandır tanıyorlarmış gibiydi;.

— Nereden biliyorsun? Hem neden?

Alexandra yine güldü.

— Benimle yatmak için tabii ki.

— Niçin sen?

— Tesadüf. Beni Schwarzenberger Sarayı'nın restoranında görmüş. Sonra burada karşılaştık. Benim yalnız olduğumu düşünüyor. Bu yüzden dün akşam odanın kapısını çalmış. Bana öyle dedi. Kendisini kabul edeceğimi zannediyor.

— Bunun bir numara olmadığından emin misin? Tony Pool çok tehlikeli ve zalim biri.

Kadın başını salladı.

— Hayır. Yeterince sükse yapmıştır. Kadınları çeken bir yönü var.

— Peki şimdi ne istiyor?

Alexandra gülümsedi.

— Beni Bahama Adaları'na götürmek istiyor. Yarın sabah Amerika'ya hareket ediyormuş ve on gün içinde geri dönecek.

— Peki sen ne zaman gidiyorsun? diye alaycı bir sesle sordu Malko.

Bu Alexandra'nın ilk sadakatsizliği değildi.

— Aptal! dedi.

Oturduğu yerden kalkıp Malko'nun yanına geldi ve sarıldı.

— Ona hayatımda başka birinin olduğunu söyledim, diye mırıldandı. Fakat yapışkan biri. Fikrimi değiştirirsem kendisini Amerika'da aramam için bir numara verdi. Belki işine yarayabilir.

Bir yandan konuşurken bir yandan da Malko'ya sürtünüyor ve onu öpmeye çalışıyordu. Sonra Malko'yu soymaya başladı. Ceketini çıkarıp yere attı ve gömleğini açtı... Önce parmaklarıyla, sonra

diliyle Malko'nun göğsünü okşadı. Eli yavaşça pantolonunun içine girdi. Masa ile koltuğun arasında ayakta duruyorlardı. Malko sendeleyip düşmemek için Alexandra'nın omuzuna tutundu. Kainin daha hızlı akmaya başladığını hissediyordu.

İnatçı Alexandra onu soymaya devam etti. İşinin erbabı bir kadın gibi davranıyordu. Ardından kendi üzerindeki de çıkardı.

Az sonra Malko kendini Alexandra'ya kenetlenmiş olarak buldu. Genç kadın her zamanki gibi zevkten mırıldanıyordu, tıpkı bir kedi gibi... Kendisini affettirmeyi kafasına koymuştu.

Malko işini bitirdikten sonra doğrulurken:

— Seni sevdiğimi biliyorsun, dedi.

Alexandra yerden kalktı, aşağı kayan çoraplarını çekti ve Malko'ya döndü:

— Ben senin için giyinmişim, dedi. Haydi Grinzing'e yemeğe gidelim.

Yeşil Rolls-Royce, Intercontinental'in önündeki Mercedes'lerin arasında hemen dikkati çekiyordu. Malko gözlerini arabadan ayırıp yeniden lobiye gözlemeye devam etti. Grinzing'deki öğle yemeğinden sonra Alexandra'dan ayrılıp Ron Clark'ın yardımcısından lobideki nöbeti almaya gitmişti.

Alexandra Liezen'e dönmeyi kabul etmemişti. Malko'nun kıskançlık gösterisi onu çok etkilemişti. Daha sonra yürüyerek Karntner Caddesi'ne alışverişe çıkmıştı.

Malko gazetesini bıraktı. Raj Krichna asansörden çıkıyordu.

Çanta elindeydi. Geniş omuzlarıyla oldukça etkileyici bir adamdı... Kapıdan çıkıp yeşil Rolls-Royce'a doğru yürüdü. Şoför adam arabaya biner binmez hareket etti.

Saat beşti ve bankalar çoktan kapanmıştı. Raj Krichna nereye gidiyordu?

Malko önceki akşam rastladığı iki adamı görmemişti fakat Ron Clark'ın yardımcısı Avusturya polisinin Raj Krichna ile ilgilenmediğini kendisine bildirmişti...

Malko arabasına atlayıp az sonra Rolls-Royce'u yakalamıştı. Dikiz aynasına baktı. Gri renkli bir Opel yarım metre mesafeden kendisini izliyordu. İçindeki adamı tanımıyordu.

Schubert Parkı'nın önünden, Rolls-Royce sağa döndü. Malko yoğun trafik içerisinde önündeki arabayı kaybetmemeye dikkat ediyordu. Bir müddet sonra arkasındaki Opel kayboldu.

Rolls-Royce eski bir binanın önünde durdu. Raj Krichna elinde çantası olduğu halde binaya girdi ve araba hemen hareket etti. Malko binanın etrafında bir tur attı ve binanın önüne gelip arabasını karşıya park etti. Binanın girişi iç açıcı değildi. Üst üste yığılmış çöp tenekelerinin yanından eski merdivenler görünüyordu. Tavan oldukça yüksekti, boyası yer yer kabarmış ve dökülmek üzereydi. Malko kiracıların isimlerine göz attı. Yalnızca sekiz kiracı vardı. Altısı ticari şirket, biri dini kuruluş ve biri de ATTALECTRONICS GMBH adlı bir işyeriydi.

Kapıcı yoktu. Asansörden vazgeçip merdivenlere yöneldi ve üçüncü kata kadar hiç kimseye rastlamadan çıktı. Üçüncü kattaki bir ayrıntı dikkatini çekti. Attalelectronics'in kapısında bir sürü karışık kilit vardı. Malko tekrar aşağı indi. Giriş katında, bir kapıyı gizlemek için yerleştirildiği belli olan madeni kanatları farkettiler. Kanatların arkasında üç metre yüksekliğinde, bir metre derinliğinde ve arka kısmı demir kafesle kaplı, avluya bakan bir oda

vardı.

Malko merdivenlerden bir ses geldiğini duydu ve hemen geri dönüp arabasına gitti. Arabaya dışardan farkedilmeyecek şekilde oturdu ve beklemeye başladı. Yirmi dakika sonra Rolls-Royce yeniden görüldü ve binanın önünde durdu.

Raj Krichna binadan çıkıp, arabaya bindi. Çantası yanında yoktu.

Malko Raj Krichna'yı takip etmeyi düşünmedi bile. Onun kimle buluştuğu önemliydi... CIA Attalelectronics'in arkasında ne olduğunu öğrenmeliydi.

* * *

Ron Clark'ın bürosundaki bilgisayar terminali bir dizi gürültüler çıkarıyordu. Birtakım ışıklı ikazlar yanıp söndükten sonra makine içindekileri dökmeye başladı. Merkezdeki "Büyük John"dan aldığı bilgileri kâğıda döküyordu.

Malko elinde Attalelectronics'in Zelinka Gasse'deki adresiyle gelir gelmez Ron Clark işe koyulmuştu.

— İşte Selim Attalah hakkında tüm bildiklerimiz, dedi Amerikalı. Selim Attalah Suriyeli bir silah tüccarıdır ve Viyana'da büroları vardır.

Tamil gerillasının Viyana ziyareti ciddiyet kazanıyordu. Silah almak için kaparo vermeye gelmişti. Uyuşturucudan elde ettiği paranın bir kısmıyla. Colombo'dan gelen istihbarat doğruduydu. Malko bilgisayarın yazıcısındaki kâğıdı kopardı ve okumaya başladı:

— "Selim El Attalah, milliyeti Suriye. Dört kardeşi var: Raşit, Benur, Nabil ve Marvan. Mezhebi Sünni. Beyrut'a ilk geldiği 1975 yılında Lübnan Komünist Partisi'ne yazıldı. Rakiplerine karşı düzenlenmiş on kadar siyasi suikastin sorumlusu ol-

36

duğu sanılıyor. Suriye'de General Kenan tarafından eğitilmiş. 1977'de Beyrut'ta KGB" temsilcisinden destek görmüş. 1979'dan beri KGB hesabına aktif olarak çalışıyor."

"Almanya, Kıbrıs, Portekiz, Yunanistan ve Beyrut'ta birçok faili meçhul cinayetin sorumlusu olarak biliniyor. Selim Attalah 1982'ye kadar Avrupa'nın hemen her ülkesinde cinayet işlemiş. İlk defa 1982'de Sovyetlere yakınlığı ile bilinen bir Filistin grubuna silah satarken yakalanmış. O tarihten bu yana silah ticaretiyle uğraşıyor."

Ron Clark Malko'nun omuzunda kâğıdı okuyordu.

— Onunla ilgili birçok rapor okumuştum, dedi Amerikalı. Doğu Bloku'nda üretilen silahların tek ve en önemli ihracatçısı durumuna geldi. Pek çok müşterisi var. Hatta biz bile, gizli bir operasyon söz konusu olduğunda ona başvurduk. Kazandığı on milyonlarca doları Popovlara gönderiyor. Onlar da kendisini iyi ödüllendiriyorlar.

Malko birden irkildi. Bir sonraki sayfada Suriyeli'nin değişik adresleri vardı: "Marbella, Calle 32, Nueva Andalucia. Aynı zamanda İngiliz ajanı olan Marcopulos adındaki bir silah tüccarı ile ortak çalıştığı da oluyor. Suriyeli'ye, bürolarını kurduğu araziye satan kişi yine bu Marcopulos."

Marcopulos! Ayetullah'ın dulu Şarnılar'ın ölümünden sorumlu olan adamdı ve Malko genç kadının intikamını almaya yemin etmişti.

Kompüter bilgi vermeye devam ediyordu. Malko yeterince öğrendiğini düşünerek oturdu. Ron Clark makineyi durdurunca odaya yeniden sessizlik çöktü.

— Sanırım benim görevim bitti, dedi Malko. Sorunuzun cevabını aldınız. Raj Krichna, Tony

Pool'a eroin satıp, bu parayla Selim Attalah'tan silah almak için Viyana'ya geldi. Her şey KGB'nin koruması altında. Bugün yine takip edildim.

— Kim takip etti?

— Tanımıyorum. Gri bir Opel'di.

Ron Clark gömleğinin kollarını yukarı doğru çekti.

— O adamlar Avusturyalı değil. Ya da bana yalan söylüyorlar. Onları tekrar sorguya çekeceğim.

— Raj Krichna'yı ne yapmayı düşünüyorsunuz?

— Seyirci kalmaya niyetimiz yok.

Malko alaycı bir ifadeyle güldü.

— Selim Attalah veya Raj Krichna üzerinde nasıl bir baskı kurabilirsiniz? Onları ortadan kaldırmanın dışında?

Amerikalı başını salladı ve yavaşça:

— Adamı öldürmek çözüm değil, dedi. Şimdilik bir şey yapmak için çok erken.

— Bence çözüm belli, dedi Malko. Eroini DEA'ya yakalatın. Eroin olmayınca dolarlar olmaz. Dolarlar olmayınca da silah olmaz. Böylece Raj Krichna Sri Lanka'ya eli boş döner.

— Doğru, dedi Ron Clark. Fakat DEA'ya güvenmiyorum. Bir sürü işi yüzlerine gözlerine buluşturdılar. Bu operasyonla sizin ilgilenmenizi istiyorum. İşin sonunda bir aksama olmasın.

— Selim Attalah şimdi nerede? diye sordu Malko.

— Öğrenirim. Burada ya da Marbella'dadır. Başka yere gitmez. Avrupa'da fazla dolaşamaz, çünkü cinayetten aranıyor. Belçika'da sekiz yıla mahkûm oldu. Ama hiçbir ülke onu tutuklamaya yanaşmıyor, çünkü adamın diplomatik pasaportu var. Böylece işleri kolaylaşıyor.

Masanın üzerindeki telefonlardan biri çaldı. Ron Clark cevap verdikten sonra Malko'ya döndü:

— Adamlarımdan biriydi. Raj Krichna, Fürstin Czardas'ta iki kişilik rezervasyon yaptırmış.

* * *

Alexandra Sacher'deki odasında Malko'yu bekliyordu. Yemeğini tek başına yemek zorunda kalmıştı. Malko'nun onu da birlikte götürmesi fazla göze batabilirdi. O yüzden Malko Himmelpfortgasse'deki restorana yalnız gitti. Restoranın dörtte üçü boştu. Malko bara oturdu. Birkaç çift ortadaki pistte dans ediyordu. Raj Krichna köşedeki masada doğulu tipi olan, zayıf bir adamla yemek yiyip sohbet ediyordu. İki adam hararetili bir şekilde konuşuyorlardı. Kimsenin onlara aldıracağı yoktu. Malko sakince votkasını içti, bu arada Raj'in karşısındaki adamın kimliğini düşünüyordu. Neyse ki Fürstin Czardas'ın yemekleri pek güzel değildi, bu yüzden içerde fazla kalmayacaklardı. Raj ve arkadaşları kahvelerini ısmarladıklarında Malko kalktı ve dışarı çıktı. İki adam da az sonra kapıda göründüler ve bir BMVye doğru ilerlediler. Arabayı zayıf olan kullanıyordu.

Schubert Park Caddesi'ne geldiklerinde BMW sağa döndü. Oysa Intercontinental'e gidip yolcusunu bırakması için sola dönmesi gerekiyordu.

Malko aklına gelen dahice bir fikirle BMVyi solladı ve tam gaz Rathaus'a yöneldi. Zelinka Gasse'de bir üçüncü adamla buluşma olasılığı az da olsa vardı. BMW ve sürücüsü nasıl olsa kolayca bulunurdu. Malko arabanın Almanya'ya kayıtlı plakasını almıştı.

Zelinka Gasse'ye gelince Malko arabasını park etti ve Attalelectronics binasına girdi. Asansöre binip dördüncü katın düğmesine bastı. Kabini dördüncü

katta bırakıp merdivenlerden aşağı indi. Böylece yukarı çıkmak isteyenler asansörü beklemek zorunda kalacaklardı. Girişteki paravanların arkasına saklanıp beklemeye başladı.

Beş dakika sonra ayak sesleri duydu. Raj Krichna ile Doğulu arkadaşı kendisine birkaç adım mesafede duruyorlardı.

Adamlar İngilizce konuşuyorlardı. Malko konuşmanın yarısından itibaren dinlemeye başladı. 5000 kartuşluk tahta kutulardait, konteynerlerden bahsediyorlardı. Malko bir ara şu cümleyi işitti.

— Paranın tamamım ne zaman alacağız?

Cevap gecikmedi.

— Sekiz gün içinde.

Asansörün kapısının açılıp kapandığı duyuldu. Sonra yeniden sessizlik oldu. Malko saklandığı yerden çıkarak binanın kapısına doğru yöneldi.

O sırada giriş kapısı açıldı ve Intercontinental'deki iki "işadamı" kapıda göründüler. Adamlardan birisi elini kemerine götürdü ve çektiği otomatik silahıyla hiç tereddüt etmeden Malko'ya nişan aldı. "Puff" diye bir ses duyuldu.

Mermi Malko'nun başının yanından geçip arkadaki metal-bir levhaya çarptı. Malko geriye doğru sıçradı ve kendini merdiven boşluğuna attı. Görevi gözetlemek olduğu için yanına silah almamıştı. Böylece karşıındakilere yem olacaktı.

IV. BOLUM

Malko son anda kendisini merdiven boşluğuna atabilmişti. Bu saatte bütün bürolar kapalı olduğu için yukarıya saklanma şansı yoktu. Ani bir kararla kendisini paravanın arkasındaki boşluğa attı. İki adamın soluklarını işitebiliyordu. İçlerinden biri Rusça olarak;

— Yukarı çıkmış olmalı. Sen burada kal, dedi.

Merdivenlerden çıkan birisinin ayak sesleri duyulurken Malko nefesini tuttu. Karşısındaki adamlar KGB'nin iş bitiricileri iseler işi çok zordu. Malko büyük bir dikkatle dönerek avluya açılan demir parmaklığı yokladı.

Malko tüm ağırlığı ile parmaklığın üzerine yaslandı ve mucize eseri demir parmaklığın duvar içindeki kısmı, çürümeden dolayı sessizce duvardan ayrıldı. Malko demirlerin arasından sıyrılmayı becerdi, ama elbisesi paslı demirlere takılarak yırtılmıştı. Avluya geçtikten sonra karanlıkta birkaç saniye çömelerek oturdu. Sonra doğruldu ve kapıya doğru ilerledi. Giriş kapısı aydınlatılmış olduğu için aşağıda bekleyen KGB'nin katilini gördü.

Adam sakın bir şekilde elinde tabancası, duruyordu. Malko avludan çıkmanın yollarını aradı, fakat başka kapı yoktu. Başını yukarı kaldırdı ve üçüncü kattaki ışığı gördü. Raj Krichna işbaşındaydı. Malko etrafında saklanabileceği bir şey aramaya başladı, ama boşuna. Karton kutulardan

başka bir şey yoktu ve onlar da bir mermiyi durduramazdı.

Havanın buz gibi soğuk olmasına rağmen Malko ter içindeydi. İçinden bir ses aptalca öleceğini söylüyordu. Kendisini savunma imkânı bile olmayacaktı.

Birden aklına bir fikir geldi. Intercontinental'de otururken bir kibrit kutusuyla oynuyordu. Ceplerini karıştırdı ve kutuyu buldu.

Deneyeceği şeyin başarı şansı yüzde birdi, ama hiç yoktan iyiydi.

Çömeldiği yerden üç kibriti birden yaktı ve karton kutuları ateşledi.

* * *

Katları dolaşan Sovyet ajanı küfrederek merdivenleri dörder dörder iniyordu. İzlediği adam nereye gitmiş olabilirdi? Merdivenlerde saklanacak hiçbir yer yoktu.... Sahanlığa gelince arkadaşına seslendi.

— Onu gördün mü?

— Hayır! diye cevap verdi öteki.

Birinci adam etrafına bakındı ve paravanı farketti. Hiç tereddüt etmeden arka arkaya tetiğe bastı. Susturuculu tabancadan çıkan mermiler paravanı parçaladı. Az sonra tetiğin boşa vurduğu duyuldu. Adam el çabukluğuyla şarjörü değiştirdi ve paravanı kaldırdı.

Fakat demir parmaklığın arasından avluda yükselen alevlerle karşılaştı.

— Adam avluda! diye bağırdı.

İki ajan kapıya doğru koşular. Alevler artıyordu. Avluya bakan pencereler açıldı. Adamlar alevlerin aydınlattığı avluyu öfkeyle seyrettiler.

Görünürde kimse yoktu.

Hızla yaklaşan itfaiye arabalarının sireni duyul-

luncaya kadar öylece kaldılar. Sonra hiç konuşmadan oradan ayrıldılar. İlk itfaiye arabası görüldüğünde Rus ajanlarının arabası da sokağın köşesinde kaybolmuştu.

* * *

Malko bulunduğu yerden inebilmek için itfaiyecilerin iyice yaklaşmasını bekledi. Avlunun en karanlık köşesindeki bir pis su borusuna tırmanmıştı.

Yangından etkilenen ajanlar avlunun dip tarafını iyice görememişlerdi.

Malko aşağı atladı ve koşarak uzaklaştı.

* * *

Alexandra yatağa uzanmış, Malko'yu bekliyordu. İçeri girdiğinde Malko'nun yırtılmış elbisesine şaşkın gözlerle baktı.

— Ne oldu sana böyle?

Malko bara geçti ve iki duble votkayı nefes almadan bir yudumda içti.

— Az daha dul kalıyordun.

Malko bir kez daha, Viyana'nın göbeğinde ölümle burun buruna gelmişti. KGB kimi koruyordu? Selim Attalah'ı mı, Raj Krichna'yı mı? Sovyet örgütünün böylesine korumaya aldığı pek az insan vardı...

Alexandra uyuyakalmıştı. Malko Şarnılar'ı düşündü. Eğer tesadüfler karşısına genç kadının intikamını almak için bir fırsat çıkarırsa hiç tereddüt etmeyecekti.

Malko geçirdiği yorucu geceden sonra bir türlü uyuyamıyordu. CIA'nın çok önemli bir işe karıştığı belliydi. Selim Attalah birçok ülkede cinayetten aranıyordu. Buna rağmen adam, sanki hiçbir şey olmamış gibi İspanya'da rahat bir hayat sürüyordu... Ve müşterileri arasında CIA da vardı.

CIA'nın Attalah'la ilgili bölümü son iki yıl boyunca on beş kadar operasyon düzenleyerek adama yüz milyon dolara yakın kâr sağlamıştı...

Malko, Raj Krichna'nın yanındaki adamın kim olduğunu merak etmeye başlamıştı.

* * *

— Onu tanıyor musunuz?

Ron Clark'ın masasının üzerine yirmi kadar fotoğraf yayılmıştı. Silah tüccarlarıyla ilgili CIA'nın Viyana'daki tüm dosyaları ortaya dökülmüştü. Malko kahvesinden bir yudum aldıktan sonra yeniden belgelerin üzerine eğildi.

Fotoğraftaki İmperial Oteli'nin karşısında BMW'sinden inen adamı tanımak zor olmadı.

— İşte bu o! dedi Malko.

Ron Clark bir fiş çıkardı.

— Uyuyor! Georgiu Ayotis. Selim Attalah ile birlikte çalışıyor. Esrarkeş bir Kıbrıslı. Pakistan'ın Peşaver kentinde hapis yatmış. Bir aracı. Raj Krichna'yı patronuna o götürmüş olmalı... KGB'nin korumasını hak edecek kadar önemli birisi değildir. O halde adamlar Krichna'yı koruyorlar.

Ertesi gün Kurier gazetesi 16. sayfasında yangından bahsediyordu. Ron Clark, KGB'nin beklenmeyen tutumu karşısında Raj Krichna'yı takip-ten vazgeçmişti. Eğer Malko bir başkası ile karıştırmıyorsa olayda çok önemli bir sır olmalıydı....

Kapı çalındı ve DEA'nın özel ajanı Greg Bautzer büroya girdi. Malko ve Ron ile tokalaştıktan sonra bir koltuğa oturdu.

— Tony Pool az önce Air France ile Paris'e hareket etti. New York'a giden Condorde'da rezervasyon yaptırmış.

Bautzer sözlerini henüz bitirmişti ki Clark'ın sekreteri masanın üzerine bir not bıraktı. Clark o-

kuduktan sonra:

— Herkes gidiyor, dedi. Krichna ve Ayotis, Selim Attalah'ın özel jeti ile Varşova'ya uçmuşlar.

— Polonya'ya mı? diye hayretle sordu Malko.

— Evet! Pazarlığını yapacak. Krichna'nın hiç şüphesiz küçük kalibreli hafif silahlara ihtiyacı olacak. Polonyalılar bu tip silahları Sovyet lisansı altında üretiyorlar.

Neyse ki Malko adamları Polonya'da izlemeyecekti...

Greg Bautzer söze girdi:

— Yeni bir haber yok mu?

— Belki, dedi Malko. Dün akşam ilginç bir konuşmaya tanık oldum. Raj Krichna silahların bedelini sekiz gün içinde ödemeyi garanti ediyor. Yani eroinden alacağı parayla....

— Nasıl olur? dedi Bautzer kuşkuyla.

— Bence de garip, dedi Malko. "Kaptan Yakovlev" en fazla on üç mil hız yapabilir. Yola çıkalı daha iki gün oldu. Odessa'dan Rotterdam'a maksimal hızla on beş günde gidebilir!

— Ne demek istiyorsunuz? diye sordu Bautzer.

— Kendi kendime düşünüyorum. Tony Pool eroini görmeden yüklemeyi ayarlamış olabilir mi?

— İmkânsız! diye sözünü kesti DEA'nın adamı.

— O zaman, dedi Malko, ya eroin Rotterdam'a gitmiyor ya da mal Kaptan Yakovlev'de değil.

Ron Clark ağzı açık Malko'yu izliyordu. Hiç kimse böyle bir şey beklemiyordu. Malko yeniden söze girdi:

— Siz ne düşünüyorsunuz, Greg?

— Herhalde bir yanlış anlama oldu, dedi DEA'nın adamı. Muhabirimiz hayatını tehlikeye atarak bu haberi bize geçti. Ya adamlar sizin onları izlediği-

nizi ve haber topladığınızı biliyorlar veya bir yerde bir hata yaptınız. Ya da şu lanet takanın hızı konusunda yanıldınız.

— Sizin şu muhbir yüzünden planlarını değiştirmiş olamazlar mı?

Greg Bautzer başını salladı.

— Size daha önce de söyledim. Bu tür operasyonlarda, bir kez başladıktan sonra durmak veya düzeltme yapmak imkânsızdır. Krichna öteki adamı kandırmak için kimbilir neler anlatmıştır. Sizin silah işlerinizden pek anlamam.

— Pekâlâ, ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Greg purosunu söndürdü.

— Rotterdam'a gidip orada bekleyeceğim ve bu arada Hollanda polisinin bir aptallık yapmasını engellemeye çalışacağım. Tony Pool'un maskesini düşüreceğime yemin ederim.

Bautzer dışarı çıkıp kapıyı kapattı.

— Greg, "Şirket'ten" pek hoşlanmıyor gibi geliyor bana, dedi Ron Clark. Bizim, uyuşturucu kaçakçılarıyla ilişkimiz olduğunu düşünüyor. Sanırım önemli bir noktaya dokundunuz. Ama nasıl ortaya çıkarılacak?

Malko duvardaki dünya haritasına baktı.

— Kaptan Yakovlev Karadeniz ve İstanbul Boğazı'nı geçip Yunanistan'ı dolaşarak Sicilya ve Akdeniz'den Cebelitarık Boğazı'na gelecek ve oradan Atlantik Okyanusu'na açılıp Rotterdam'a varacak. Gemiye geçtiği yerlerdeki dinleme istasyonlarınız tarafından takip ettirebilir misiniz?

— Elbette.

— Dün Odessa'dan yola çıktığını bildiğimize göre, adamlarınız geminin 10 Haziran'da tam olarak nerede olacağını bulabilir mi?

— Akşama doğru bu sorunuza bir cevap alırsınız.

mz, dedi Ron Clark.

* * *

Malko'nun CIA'dan gelecek cevabı beklerken yapacak bir işi yoktu. Alexandra'ya alışverişte eşlik etti. Bir yandan da Raj Krichna'nın silahları Polonya'dan satın alabileceğini düşünüyordu.

Kaptan Yakovlev'e yüklenen eroin, kilosu 80.000 dolardan on sekiz milyon dolar ediyordu. O kadar para ile PLOT'un adamlarını silahlandırmak ne demekti! Düzensiz Sri Lanka ordusuna karşı Tamil gerillalarının ağır silahlara ihtiyacı olmayacaktı,

Yemekten sonra Alexandra'yı otele bırakan Malko hem ayrılmanın verdiği üzüntüyle, hem de kafasındaki "Raj Krichna'nın ne dolaplar çevirdiği" sorusuyla oldukça dalgındı. CJA'nın bürosuna gitti. Ron Clark'ın keyfi yerindeydi.

— Merkezden gelen teleksler bir türlü durmak bilmiyor. Şirket'in en kıymetli adamları olduk...

— Niçin?

— Hindistan ile Sri Lanka arasında, Tamil sorununu çözmek için gizli görüşmeler yapılıyor. Tamiller askeri açıdan güçlerini yitirmiş durumdalar. Bu silahlar ellerine geçerse yeniden güçlenip Sri Lanka'nın kuzeydoğusunda bağımsız bir Marksist Cumhuriyet kurmaya kalkabilirler. Bunun sonuçlarını düşünebiliyor musunuz?

— Eğer DEA eroini Rotterdam'da ele geçirirse teslimat gerçekleşmez ve yeni bir parti daha gönderemezler.

— Her şeyden önce Şirket DEA'ya güvenmiyor. Tabii Hollanda polisine de. Bu işte yalnızca kendimize güvenilebiliriz. Adamları iki taraftan vurursak o zaman her şey değişir.. Ayrıca eroinin parasının ödenme günü hakkında duyduğunuz ko-

nuşma benim için çok önemli.

— Bu sadece bir varsayım, dedi Malko.

— Elbette, elbette. Şimdilik elimizde başka bir ipucu yok. Oysa Greg Rotterdam'a gidiyor Raj Krichna, Polonya'ya uçtu. Geriye tek kişi kalıyor: Selim Attalah.

— Viyana'ya geldi mi?

— Madrid büromuzdaki adamımız, onun Marbella'da olduğunu tespit etmiş.

— Orası Rotterdam'a çok uzak değil mi?

— Elbette. Fakat sabah sorduğunuz soruya bir cevap buldum. Kaptan Yakovlev tahmin edilenden yavaş ilerliyor. 10 Haziran günü Cebelitarık'ın 100 mil yakınında olacak. Bu bölge Algesiras, Tanca ve Tetuan'ı da kapsıyor. Ve Marbella da Cebelitarık'a yirmi mil mesafede.

Malko iki yıl önceki Marbella macerasını düşündü:

— İspanyollar beni tanıyorlar, dedi.

— İspanyollar sizi rahat bırakacaklar. Aksi takdirde Interpol tarafından aranan bir silah kaçakçısını ülkelerinde barındırdıkları için haklarında gazetelerde kampanya başlatılacak. Madrid büro şefi onlarla konuşacak ve sizin gideceğinizi haber verecek. -Dahası, Kontes Alexandra'yı alarak kuzeniniz Hohenloe'yu ziyarete gitme hakkınız var...

— Niçin Alexandra? Biliyorsunuz ki...

— Siz araştırma yapmak için gidiyorsunuz. Böylesini İspanyollara daha kolay "satarız".

Malko Zelinka Gasse'deki olaydan sonra Alexandra'yı böyle bir işe sokmak istemiyordu...

— Yalnız gitmeyi tercih ederim.

— Lütfen! Bana yardımcı olun. İspanyollara karşı onurumuzu kurtarmak zorundayım.

— O halde Elko Krizantem'i de götürüyorum.

— Tamam, anlaştık! dedi Ron Clark.

— Yolculuğun amacına ulaşamamasından korkuyorum, dedi Malko. Attalah'm Tony Pool ile Krichna arasındaki anlaşmadan haberi yok.

— Doğru, ama Krichna ile temasa devam ediyor, dedi Clark. Eğer varsayımınız doğru ise her şeyi öğrenecek.

— Bana inanırsa çok şaşarım.

— Size değil. Bu dolaylı bir yoldan olacak. Harekât Bölümü uzun zamandır Attalah ile ilgileniyordu. Adamın yanına dişi bir "köstebek" yerleştirmeyi başardılar. Kadın Amerikalı silah tüccarları ile çalışmıştı ve bir keresinde başı derde girmişti. Şirket ona yardım etti. Şimdi Şirket'in ne zaman Sovyet silahlarına ihtiyacı olsa, kadın Güney Amerika ülkeleri için silahları Attalah'tan alır. Adı Ann Grimm'dir ve Selim Attalah'm metresidir.

CIA'nın bir dişi ajanı, bir KGB adamının metresi....

— Peki onunla temasa nasıl geçeceğim? diye sordu Malko.

— Perşembe günleri saat beşle altı arası Porto Banus'da Lily Boo adlı bir butikten alışveriş yapmaya gider, dedi Clark. Elinizde bir Manchester Guardian gazetesiyle vitrinin önünde durup ona saati sorun.

— Niçin bir İngiliz gazetesi?

— Marbella İngiliz dolu. Çevrede kolaylıkla bulunan bir gazetedir.

— Kadın sağlam mı?

— Kesinlikle. Biz olmazsak işsiz kalır. Üstelik Attalah Şirket'le ilişkisini öğrenirse onu asla affetmez.

— Güzel, dedi Malko. Yarın yola çıkarım.

— Ben size bir dosya hazırladım. Oradaki adamlarımız sizinle temasa geçecekler. Attalah'a dikkat edin. Onu başarısızlığa uğratacağınızdan şüphelenirse hiç tereddüt etmeden sizi öldürür. Bu işten dört beş milyon dolar komisyon alacak. Oysa bu paranın binde biri için bile adam öldürmüştür.

* * *

İspanya'nın güneyinde, yağmurdan sonra topraktan çıkan salyangozlar gibi her yerden oteller, villalar, bungalovlar fıskırıyordu.

Marbella Club'ın personeli Malko'yu daha önce tanıyormuş gibi içten karşıladı ve bir bungalova yerleştirdiler. İçeride Elko için ayrı bir oda vardı. Alexandra üzerine zebra derisinden bir mayo geçirdi ve dışarı fırladı.

— Ben güneşlenmeye gidiyorum! dedi.

Arkadan bakıldığında Alexandra çıplak gibi duruyordu. On beş dakika sonra telefon çaldı.

— Selam! dedi Amerikan aksanıyla konuşan bir ses. Adım Sam, Madrid kuryesiyim. Sizi görmeye gelebilir miyim?

CIA hiç zaman kaybetmiyordu. Beş dakika sonra, elinde küçük bir çantayla gelen spor giyimli bir genç Malko ile tokalaşıyordu.

— Sabahdan beri barda sizi bekliyorum, dedi. İşte, bu sizin.

Malko çantayı açtı. İçinde susturucu takılmış bir Beretta, ayak bileğine bağlanan beşlik küçük bir Colt, iki kutu mermi ve bir adet güneş yağı spreyi vardı. Malko hayretle genç kuryeye baktı.

— Beni güneş çarpmasından mı korkuyorsunuz?

— Sürpriz! dedi genç adam. Bu, teknik servislerimizin yeni bir harikası.

Genç adam sprey kutusunu aldı ve yere doğru

tutup tepesine bastırdı. Mermerin üzerine alev fışkırmıştı. Adam kutuyu masanın üzerine bıraktığında mermerden hâlâ buhar çıkıyordu.

— Eğer tepesine sonuna kadar bastırırsanız, alev yedi, sekiz metreye kadar etkili olur. Kutunun içinde otuz saniyelik dolum vardır. Onu yanınızda taşıyabilir veya arabanızda bırakabilirsiniz. Yalnız kimseye vermeyin.

Genç adam mutlu bir kahkaha attıktan sonra Malko'ya bir kâğıt uzattı.

— Şurayı imzalayın. Hemen Madrid'e döneceğim. Size iyi şanslar. Eğer bir ihtiyacınız olursa büroya telefon edip Sam'i isteyin.

Adam tam çıkmak üzereyken geri döndü ve:

— Dikkatli olun. Selim Attalah çok tehlikeli biridir, dedi.

V. BÖLÜM

Selim Attalah evinin yanındaki özel kapalı havuzunda tembel tembel yüzüyordu. Su oldukça sıcaktı ama Selim öyle istiyordu. Dışardaki havuza evdeki herkes girebilirdi. Fakat bu havuza kendisi davet etmedikçe kimse giremezdi. Havuzun kenarında, yerde duran telefon çaldı. Selim isteksizce yüzerek kenara kadar geldi ve telefonu aldı.

- Sizi Varşova'dan arıyorlar, dedi santral.
- Suriyeli düğmeye bastı ve hattı aldı.
- Alo, ben Selim!

Hatlar çok doluydu, konuşma arada bir kesiliyordu. Nihayet Georgiu Ayotis'in sesini duyabildi.

- Her şey yolunda, diyordu Ayotis. Elinizin altında kâğıt kalem var mı?

Selim etrafına bakındı. O sırada kapı açıldı ve içeri kulağında walkman olan genç bir kız girdi. Yüzü bir taşbebek kadar güzeldi.

Kızın ayakları çıplaktı ve üzerinde sadece bikininin altı vardı. Göğüsleri sivri uçlu ve kalkıktı. En fazla on beş yaşında gösteriyordu.

- Lucia! diye bağırdı Selim. Bana kâğıt kalem bul.

Kız ağır adımlarla acele etmeden geri dönmüştü ki:

- Çabuk ol! diye haykırdı Selim.

Kız hiç istifini bozmadı. Suriyeli onu evinde verdiği bir davette annesiyle dans ederken tanı-

mıştı. Kıza tutulan Selim evi gezdirmeye bahanesiyle kızı odasına götürmüş ve ona sahip olmuştu. Lucia hiç karşı çıkmamıştı. Selim önce birkaç gün evinde kalmasını istemiş. Ama daha sonra 500.000 Pesetas ödeyip kızı babasından iki aylığına kiralamıştı.

Lucia, Selim'in özel seks oyuncağı idi. Kız cinsel ilişki konusunda fazla tecrübeli değildi ama her zaman kendini efendisine ya da onun istediği kişilere vermeye hazırdı.

Selim Lucia'yı kendisinininkine bitişik odaya yerleştirip hediyelere boğmuştu. Odanın içi müzik aletleri ve kasetlerle doluydu. Kız akşama kadar walkman dinliyordu.

Lucia elinde bir bloknot ve bir dolma kalemle geri döndü ve elindekileri Selim Attalah'ın yanına atarak ılık suya daldı.

Suriyeli sinirli bir şekilde bazı rakamlar ve kod isimleri not ediyordu. Varşova ile görüşmesi on beş dakikadan fazla sürdü. Hatlar sık sık kesiliyordu. Sonunda Attalah kan ter içerisinde telefonu kapattı.

Lucia ılık suyun içinde bir nilüfer gibi yüzüyordu. Göğüsleri birer periskop gibi suyun üzerindeydi. Suriyeli kızın yanına kadar yüzdü. Onu kıskıvrak yakalayıp havuzun kenarına sıkıştırdı. Lucia gözlerini adama dikti:

- Canımı acıuyorsunuz!
- Senden bir şey istediğim zaman acele edemez misin?

Lucia hiç sesini çıkartmadan dinledi. Selim biraz gevşedi ve kızı hafifçe okşamaya başladı.

- Böylesi daha mı hoşuna gidiyor?
- Evet.

Lucia elini suya daldırıp Selim'in mayosunun

içine kadar uzanmıştı. Yavaşça okşuyordu.

— Bazı misafirlerimiz gelecek, dedi Suriyeli. Çok önemli biri. Onun sayesinde çok para kazandım. Ona iyi davranmalısın.

— Peki.

— Ona bir sürpriz yapmak istiyorum. Bu akşam dans edeceksin.

— Olur, dedi Lucia.

— Şimdi git, giyin. Sana giyecek bir şeyler alalım.

Selim odasına çıktı ve bir duş aldıktan sonra giyindi. Telefonda konuşurken tuttuğu notlara bir göz attı.

Tamilli alıcının siparişi epeyce yüklüydü. Bin tanesi yüz dolardan on milyon adet 7.69'luk mermi. Uyanıklık edip en yüksek kân mermilerden sağlıyordu: % 35. Batı ülkelerinde imal edilen mermilerin üzerinde imalat yılı ve seri numarası yazılıdır. Mermiler ne kadar eski olursa değerleri o kadar düşer. Oysa doğu ülkelerinde böyle bir kayıt yoktu. Yirmi yıllık da olsalar kimse anlayamazdı. Selim mermileri Polonyalılardan çok düşük fiyata alıyordu. Neyse ki Tamil gerillasının pek bir şeyden anladığı yoktu ve Selim ona kolayca yutturuyordu.

Sri Lankalı müşterisi ayrıca tanesi 2000 dolardan 500 adet RPG atıcısı ve tanesi 160 dolardan da PG7 mermisi istiyordu.

İşin en kârlı yanı SAM 7'lerdi. Böylece PLOT Sri Lanka uçaklarından ve helikopterlerinden kurtulmuş olacaktı. Tanesi 37.000 dolardan yüz adet füze alacaktı.

Aslında satılan her dört silahtan birinin ömrü dolmuştu. Bazı ülkeler ucuz olduğu için bu tür silahları tercih ediyorlardı. Selim hazırlandıktan son-

ra Lucia'yı alışverişe götürmek için çıktı.

Dışardaki büyük havuzun mavi suları harikaydı. Evin her bir tarafında silahlı muhafızlar vardı. Selim Nueva Andalucia'nın en güzel evinde oturuyordu. Evinin dekorasyonu için Paris'ten özel bir uçakla ünlü dekoratör Claude Dalle'yi getirtmişti.

Lucia süper mini eteği ve at kuyruğu saçlarıyla on üç yaşındaki bir kız çocuğunu andırıyordu...

Selim, içinde ateş etmeye hazır on dörtlük bir Herstell'in da bulunduğu çekmecesinden bir deste para almıştı. Lübnan'da çok düşmanı vardı. Bu ülkede sigara yakar gibi adam öldürüyorlardı. Aslında Selim Marbella'da güven içindeydi ama yine de gorilleri olmadan dışarı çıkmıyordu.

— Abdül!

Selim sanki havlar gibi seslenmişti. Şoförü hemen yerinden fırladı.

— Şehre gidiyoruz, dedi Selim. Hüseyin'i yanına al.

Selim, kasılarak kapısının önünde sıralanan arabalardan en önekiye bindi. Arabalar yalnızca akşamları içeri alınıyordu. Bir Rangc-Rover, üç Mercedes ve bir Rolls-Royce. Yolun karşı tarafında ise Selim'in eskiden oturduğu ev vardı. Bu ev ona geçmişini hatırlatıyordu. Bundan beş yıl önce Lübnanlı katillerden kaçmak için Marbella'ya geldiğinde o kadar parası yoktu. Ama KGB ona olan minnettarlığını cömert bir şekilde göstermişti.

Lucia, gösterişli siyah gözlükleriyle arabanın ön koltuğuna oturdu. Selim direksiyona geçmişti. Hareket etmeden önce küçük, beyaz eve bir göz attı. Bu evi metresi Ann Grimm'e hediye etmişti. Ann'in elinin altında olmasını istiyordu. Çünkü Lucia fazla konuşulacak biri değildi. Yalnızca vü-

cudunu kullanabiliyor ve başka bir işe yaramıyordu. Oysa Ann, Marbella'daki davetlerde oldukça göz kamaştırıyordu. Bir erkek gibi hayatını yöneten bu kadına bir bakıma saygı duyuyordu. Dahası cesur olması Selim'in hoşuna gidiyordu. Birkaç kez kapıyı Selim'in yüzüne kapatmaya bile cesaret edebilmişti.

Hüseyin ve Abdül arabanın arka koltuğuna yerleştiler. Selim cadde boyunca ağır ağır ilerledi. Ara sıra yoldan geçenlere başıyla selam veriyordu. Marbella'da saygın biri idi, fakat nedense içinde sebebini anlayamadığı bir tedirginlik vardı.

Belki de yeni bir müşteriyle yapacağı önemli anlaşma yüzünden bu kadar heyecanlıydı. Onun mesleğinde biri için ölüm tehlikesi her an mevcuttu ve o buna alışkındı. Yine de onu huzursuz eden bir şey vardı. Daha önce yaptığı işlerde çevresinde hep dostları bulunuyordu. Oysa bu seferki biraz farklıydı. Önceki gece konuyu Ann Grimm'e açmıştı.

Malağa yoluna girmeden önce kırmızı ışıkta durdu. Sol tarafındaki tepede, Kral Fahd'ın sarayının sütunları Suudi hükümdarlığının gücünü simgeliyordu. Yol boyunca her on metrede bir, Arapça yazılar vardı.

Hayat güzeldi. Selim elini Lucia'nın bacaklarına koydu ve yavaş yavaş kaydırarak eteğin altına kadar gitti. Gorillerinden hiç çekinmiyordu.

— Lily Boo'ya gitmek istiyorum, dedi Lucia.

Burası şehrin en pahalı butiğiydi.

* * *

Malko, Porto Banus'daki Sinatra barında, ista-koz gibi kızarmış ingilizlerin arasında, kahvesini bitirdi. Randevusuna yetişebilmek için Alexandria'yı Marbella Club'da Elko Krizantem'e emanet

etmişti.

Saat beşe on vardı ve güneş hâlâ kızgındı. Malko, Manchester Guardian gazetesi kolunun altında olduğu halde rıhtıma doğru yürüdü.

Ann Grimm ile buluşacağı butik rıhtımın öbür yanındaydı ve diğer dükkânlara göre biraz içerideydi. Vitrininde deri giyim eşyaları vardı. Malko'nun henüz vakti vardı, acele etmeden Lily Boo'ya doğru ilerledi.

İçeride fazla müşteri yoktu. Çok genç ve esmer bir kız karnaval elbiseleri deniyordu. Malko az ötede-ki bir tekneye yaslandı ve gazetesini açıp okur gibi yaptı.

On dakika, yirmi dakika, yarım saat. Anlaşılan Ann gelmeyecekti. Bu durumda ortaya bir sorun çıkıyordu: Eğer Ann Grimm randevuya gelmezse onunla nasıl temas kuracaktı? Saat altı buçuğa kadar beklemeye karar verdi. Butikteki esmer kız elinde büyük bir paketle dışarı çıktı ve rıhtımda kayboldu.

Birkaç saniye sonra kalabalığın arasından harika bir yaratık çıkageldi. Mavi gözlü, iri dudaklı ve uzun saçlı bir kadındı. Malko'nun nefesi kesilir gibi oldu. Elindeki gazeteyi katlayıp vitrine doğru yürüdü. Kadın da o sırada vitrinin önünde durmuştu. Ann Grimm olabilir miydi?

— Saatiniz var mıydı? diye sordu Malko yanına yaklaşarak.

Kadın Malko'yu uzunca bir süre süzdükten sonra saatine bakmak için kolunu kaldırdı ve kısık bir sesle:

— Benimle konuşmayın, dedi. Uzaktan takip edin, ben otoparktayım. Burası tehlikeli.

Malko'nun cevabını beklemeden dükkâna daldı. Butiğin sahibi içeri giren kadına sarıldı. Malko bu

arada tekneleri seyre koyuldu. Beş dakika sonra Ann Grimm dışarı çıktı. Rıhtımda biraz oyalandıktan sonra, rıhtımın gerisindeki binaların arasına giden dar bir yola saptı. Malko da arkasından onu izlemeye başladı.

Ann Grimm otoparka gitti ve üstü açık mavi bir Ford Escort'a bindi.

Malko'nun arabası rıhtımın girişindeydi. Koşarak arabasına bindi. Ann Grimm Marbella yolunun altındaki tünelden geçti ve San Pedro'ya doğru ilerledi. Arabayı yavaş kullanıyordu. Malko belli bir mesafeyle geriden onu izliyor ve kadının kendisini nereye sürüklediğini düşünüyordu.

* * *

San Pedro'yu geçtikten sonra bir müddet daha yol aldılar, sonra sola döndüler. Ann Grimm ağaçların arasındaki özel bir yola girmişti. Sanki belli bir amacı var gibiydi. Birkaç kilometre daha gittikten sonra genç kadın geyiklerin su içtiği bir yalağın önünde durdu.

Arabasından indi ve biraz geride duran Malko'nun yanına oturdu. Göbeğini açıkta bırakan bluzu ve kısa şortuyla bir kapak kızı kadar güzeldi.

— Merhaba, dedi Ann Grimm. Kimsiniz?

— Adım Malko Linge. Geleceğimi haber vermediler mi?

Genç kadın saçlarını düzelttikten sonra bir sigara yaktı.

— Hayır, dedi. Merkezle doğru dürüst bir bağlantım yok. Yalnızca önceden tespit edilmiş bu tip randevulan bildiriyorlar. Eğer Selim şüphelenirse beni mahveder.

Kendinden emin ve sakin bir sesle konuşuyordu.

— Beni Viyana bürosu gönderdi, dedi Malko. Ann başını salladı.

— Onlarla hiç çalışmadım. Ama madem geldiniz..

— Sizin önemli hizmetleriniz olduğunu duydum, dedi Malko.

Ann Grimm hafifçe omuzlarını silktili.

— Umarım. Aslında Marbella'dan sıkılmaya başladım. Her iki ya da üç haftada bir sizin gibi Şirket'in bir adamıyla Lily Boo'nun önünde buluşup ona Selim Attalah hakkında öğrendiklerimi anlatıyorum. Ama o bilgileri kullanıp kullanmadıklarını da bilmiyorum.

— O halde işi bırakın! dedi Malko.

— Yapamam. Kapana kısılmış durumdayım.

— Niçin?

— Selim Attalah bana aşık, onun için ortadan kaybolamam. Yaptığım her şeyi bilmek istiyor. Adam tam bir Arap, anlıyor musunuz? Bana tam anlamıyla sahip olmak istiyor....

Malko'nun yüz ifadesi karşısında Ann gülümsedi.

— İşimi çok ciddiye aldığımı düşünüyorsunuz değil mi? Fakat Selim çok hoş bir adam. Onunla işim olmasa da onu yatağıma alırdım... Onunla sevişmek hiç de kötü değil. Ama merak etmeyin, ben ne aşığım, ne de körüm.

— Az önce niye korktunuz?

— Selim'in evinde kalan Lucia adındaki kız dükkândaydı. Onu zamanında farkettim. Çünkü hiçbir zaman şehre yalnız gelmez. Selim tehlike içinde yaşayan herkes gibi kuvvetli bir altıncı hisse sahiptir. Benden kuşkulanasını istemem. Burada rahatız.

— Neredeyiz?

— Adnan Kaşıkçı'nın malikânesinde. Kendisi burada değil. Personeli de gelmez. Zaten baksanıza, hayvanlar açlıktan ölecekler... Selim burayı çok sevdiğimi bilir. Bu tarafa geldiğimi görmüş olsa bile önemli değil, ama çok kalamayız.. Size nasıl yardım edebilirim?

— Raj Krichna adında birisiyle Selim arasındaki silah anlaşmasından haberiniz var mı?

Kadın sigarasından bir nefes çekti.

— Elbette. Selim bana dün gece bahsetti. Krichna bu akşam Varşova'dan Selim'in uçağı ile geliyor. Sizi ilgilendiren bu mu?

— Evet, dedi Malko.

Malko hem şaşkın, hem de memnundu. Eğer Krichna bu akşam gelecekse uyuşturucu Rotterdam'a gitmeyecek demektir.

Malko hikâyeyi özetleyerek anlatırken kadın terdirgindi ve sürekli etrafı kolluyordu. Malko sözlerini bitirir bitirmez düşünceli bir ifadeyle:

— Çok ilginç, dedi. Selim, Puente Romano'da Tony Pool adına bir daire kiralamam için beni şehre gönderdi.

VI. BOLUM

Tony Pool Marbella'ya geliyordu! Malko, Greg Bautzer'in bakışlarını hatırladı. Georgiu Ayotis ile Krichna arasındaki konuşma önem kazanmaya başlamıştı. Tüm üçkâğıtçılar İspanya'nın güneyinde toplanıyorlardı.

— Tony Pool nereden geliyor?

— Özel bir jetle Bahama'dan geliyor. Aşağı yukarı Krichna ile aynı zamanda burada olacak.

— Niçin Attalah'ın evine gelmiyor?

— Selim istemedi. Tony Pool ile ilişkilerine bir mesafe koymak istiyor.

— Eroinin teslim edileceğinden bahsetmedi mi?

— Hayır.

Hepsi orada buluştuklarına göre mutlaka bu işi sonuca bağlayacaklardı. Fakat nerede ve ne zaman?

Ann sigarasından bir nefes çekti.

— Bir şey daha var. Selim, Suudi Ticaret Bankası'ndaki arkadaşına bu akşam geç saate kadar bürosunda kalmasını söyledi. Bir dostu bankaya uğrayacakmış.

— Parayı nasıl geçirmeyi planlıyor?

Ann Grimm gülümsedi:

— Selim onu karşılaması için Rolls-Royce'unu Malağa havaalanına gönderecek. Gümrükçüler onu tanırlar. Bu yüzden hiç kimse valizleri kontrol etmez. Gümrükçülerin şefi ise altın saatlere bayılır. Selim adama en azından bir düzine verdi.

Ann saatine baktı.

— Gitmem gerekiyor. Başka ne öğrenmek istiyorsunuz?

— Eroinin el değiştirmesi ne zaman ve nerede gerçekleşecek? Bu işin artık Rotterdam'da olmaya-
cağından eminim. Donald Mills ve Pool, DEA'nın
kendilerini tuzağa düşüreceklerinden şüphelenip
planlarını değiştirmiş olmalılar.

— Olabilir, dedi Ann, fakat Selim'in ayrıntılarla
ilgilendiğini sanmıyorum. Bu onun sorunu değil.
Önce parayı alır, sonra malı teslim eder. Hepsi bu.

— Bunu mutlaka öğrenmelisiniz, diye ısrar etti
Malko. Tony Pool kadınlardan hoşlanır. Onu ko-
layca elde edebilirsiniz.

Kadın mavi gözlerini kırpmadı bile.

— Fazla ileri gidemem, yoksa Selim ona bir
kötülük yapabilir...

— Sizinle nasıl görüşeceğim?

— Ben sizi Marbella Club'dan arayacağım.
Şimdi gitmek zorundayım. On dakika daha burada
kalın.

Ann Grimm, mavi Ford'una binip uzaklaştı.
Malko Tony Pool'u düşünürken bir yandan da
Alexandra'yı getirdiği için pişmanlık duyuyordu.
Katil ile karşılaşabilirdi. En iyisi onu Avusturya'ya
geri göndermekti.

* # *

Malko odaya henüz girmişti ki, Alexandra ahi-
zeyi uzattı.

— Viyana'dan Ron Clark arıyor.

Alexandra'nın üzerinde yalnızca siyah dantel-
den bir külot vardı. Yeniden tırnaklarını boyamaya
koyuldu. CIA'nın Viyana büro şefi oldukça heyecan-
lıydı.

— Kaptan Yakovlev, İstanbul Boğazı'nı geçti.

Gümrük Muhafaza görevlileri isteğimiz üzerine,
gemi manifestosunun fotokopisini çektiler. Madrid
bürosuyla size bir kopyasını gönderiyorum. Dik-
kati çeken hiçbir şey yok. Sizde bir gelişme var
mı?

— Temasa geçtim.

Amerikalıya Tony Pool'un ve Raj Krichna'nın
gelişlerini haber verdi.

— DEA fena halde oyuna geldi. Eroinin Rotter-
dam'dan önce el değiştireceğinden eminim. DEA'-
ya haber vermek gerekir.

— Asla! dedi Clark. Bunu kendileri bulsun, ap-
tallar. Şimdilik duruma hakimiz.

"Şu sırada Kaptan Yakovlev Akdeniz'e iniyor,
diye devam etti Ron Clark. Altı gün sonra sizin
bulunduğunuz bölgeye gelir. Ann Grimm'i devre-
ye sokmakla iyi etmişsiniz.

— Peki sonra?

— Biz haber veririz.

— Alexandra'yı Tony Pool yüzünden geri gön-
dermek zorundayım, dedi Malko.

— Olmaz, dedi Ron Clark. İspanyolları ikna
edebilmek için çok uğraştım. Eğer Marbella'da
yalnız kalırsanız, sizi on dakikada sınır dışı ederler.
Dahası İspanya, Viyana değil. Tony Pool ve diğ-
erleri daha dikkatli davranmak zorundalar.

— Fakat Alexandra ile karşılaşabilir.

— Bir çaresini bulun. Alexandra orada kalmak
zorunda.

Malko'nun cevap vermesini engellemek için
Ron Clark telefonu kapattı. Alexandra tırnaklarını
boyamaya devam ediyordu. Sakince başını kaldır-
dı:

— Eski orospularından birisine mi rastladın?
Onun için mi benden kurtulmak istiyorsun?.. Eğer

sana engel oluyorsam, ben de Tony Pool ile çıkardım.

Alexandra'nın yüzündeki kızgınlık ifadesi birden Malko'nun aklına bir fikir getirdi:

— Tony Pööl'un numarasını saklıyor musun?

— Evet.

— Ona telefon edeceksin.

— Dalga geçmiyorsun ya?

— Hayır. Ona Marbella'da olduğunu söyleyeceksin. Biraz mesafeli davran. Ve yalnız olmadığını vurgula.

— Peki sonra? Ya adam benimle buluşup sevişmeye kalkarsa?

— Bir bahane uydurup atlatırsın.

Alexandra, Tony Pool'un numarasını bulup çevirdi.

— Mister Pool?

— Kim arıyor?

— Alexandra.

— Tam olarak adınızı ve numaranızı bırakın.

Pool sizi daha sonra arayacak...

Alexandra telefonu kapattı.

— Bak, yerinde yok.

Malko tehlikeli bir işe kalkıştığını biliyordu. Ama içinden bir ses Tony Pool'un arayacağını söylüyordu.

* * *

Selim Attalah neşeliydi. Kafasında yalnızca alacağı dolarlar vardı. Raj Krichna Malaga'ya inmişti ve bir saat sonra orada olacaktı. Lucia, Lily Boo'nun mağazasından güzel bir elbise almıştı.

Suriyeli evinden çıktı, sokakta kimsenin olmadığından emin olduktan sonra gidip Ann'in kapısını çaldı. Genç kadın kapıyı açtı ve adamı tepeden tırnağa süzdü. Lucia unutulmuştu. Birbirlerine

sarıldılar.

* * *

— Umarım ne yaptığını biliyorsundur, dedi Alexandra, rıhtımda bir tur atıp dönen Malko'ya.

— Niçin?

— Tony Pool aradı. Malağa havaalanına yeni inmiş. Adam çok hızlı.

— Ses tonu endişeli ve şaşkın mıydı?

— Pek değil. Ona Viyana'da fazla görüşemediğimizi söyledim ve senin kuzenini ziyarete geldiğimizi anlattım.

— Onunla buluşmadan, oyalamaya çalış.

— Kuşku uyandırmadan bu işi becermek biraz zor gibi geliyor.

— Çok ısrar ederse kalabalık bir yerde randevu verirsın.

Malko sakinleşmek için, silah çantasını açtı ve şarjörleri doldurmaya başladı. Susturucuyu Beretta'ya taktı ve Colt'un kutusunu çıkardı. Şu andan itibaren hayatı tehlikedeydi. Saatte on mil hızla kendilerine yaklaşan ve içinde iki yüz kilo eroin bulunan Rus gemisini düşündü...

İspanya'ya gelinceye kadar Akdeniz'de bir sürü liman vardı.

Alexandra siyah bir çorap giyiyordu. Marbella'nın serin akşamları itina ile giyinmeyi gerektiriyordu.

Malko Colt'un kılıfını ayak bileğine bağladıktan sonra pantolonunu giydi.

* * *

Projektörler sahnede dans eden Lucia'yı aydınlatıyordu. Selim Attalah'ın misafirleri mermer bir masanın etrafında sıralanmıştı. Lübnan yemeklerinin biri geliyor, biri gidiyordu.

Selim Attalah kadehini kaldırdı ve Raj Krich

na'ya:

— Başarınızın şerefine! dedi.

Krichna gülümser gibi yaptı ve o da kadehini kaldırıp bir iki yudum aldı. Gözlerini Lucia'dan ayıramıyordu. Attalah'a doğru eğildi:

— Kız çok güzel...

— Sanırım o da sizden hoşlandı, dedi Suriyeli.

— Yanınızda mı çalışıyor?

— Burada kalıyor.

Ann Grimm, Selim'in sağ tarafında oturuyordu ve üzerinde ince askılı bir elbise vardı. Kıyafeti Lucia'ninkinden daha seksi idi. Ann gözlerini bir saat önce gelen çiftten ayırmadı.

Tony Pool ipek gömleği, Diana ise her zaman-ki gibi siyah bir giysiyle gelmişti. Diana tanıştırdığından bu yana hiç ağzını açmamıştı. Tony Pool'un bakışlarını üzerinde her hissettiğinde Ann Grimm'in tüyleri diken diken oluyordu.

Bahçenin köşesinde Selim'in silahlı muhafızları çevreyi kolluyordu. Suriyeli biraz gergindi. Gümrükteki adamlarının yardımıyla aranmadan geçen Tony Pool'un yanında siyah iki çanta olduğunu ve onları Suudi Ticaret Bankası'nın kasasına bıraktığını biliyordu. Bundan sonrası Raj Krichna'ya kalıyordu. Dolarları düşünmek bile Selim'in ağzını sulandırıyor.

Raj Krichna oldukça yorgundu. Ara sıra uyukluyor, başı önüne düşüyordu. Bu arada dansını tamamlayan Lucia ortadan kaybolmuştu.

— Dinlenmek ister misiniz? diye sordu Selim.

— Evet, yorgunum, dedi Krichna.

— Size odanızı göstereyim... ,

Hizmetkârlardan birisi Sri Lankalıyı misafir bölümündeki odasına götürdü.

Masaya sessizlik çökmüştü. Kimsenin ağzını açacak hali yoktu. Ann Grimm de yatmayı düşünüyordu. Selim'in kulağına eğildi.

— Ben gidiyorum. Sizin konuşacaklarınız vardır.

— Niçin? Kal!

— Seni odada bekliyorum, dedi Ann, geç kalma.

Ann Grimm çıktıktan sonra garsonlardan biri masaya bir şişe Gaston de Lagrange getirdi. Konyak havayı biraz yumuşatmıştı. Tony Pool ev'sahibine dönerek:

— Şu Krichna'yı epeydir tanıyor musunuz? diye sordu.

— Evet, diyerek Selim yalan söyledi. Çok ciddi bir adamdır. Daha önce de birlikte iş yapmıştık.

Diana gözlerini Selim'e dikmiş, sessizce sigara içiyordu. Tony Pool aniden sordu:

— O kadın kim?

— Ann mi?

— Evet. Ondan hoşlanmadım.

— Benimle çalışıyor, dedi Suriyeli. Aynı zamanda sevgilim. Silahlarımızı Orta Amerika'da satıyor. Niçin?

— Bilmiyorum. Benim altıncı hissim kuvvetlidir. DEA'nın oyununa gelmek istemem. O genç hanımın nereden geldiğini biliyor musunuz? Daha önce kimle çalışıyormuş? Sakın sizi ispiyonlamakla görevli bir casus olmasın?

Ev sahibinin kızmaya başladığını gören Diana gülümseyerek söze karıştı:

— Siz Tony'ye aldırmayın. O herkesten şüphe eder.

— Ann'e güvenim var, dedi Selim.

Selim Attalah ağır ağır konyağını yudumlarken

birden Ann hakkında pek bir şey bilmediğini düşündü. Fakat şimdiye kadar hiçbir sorun çıkmamıştı. Eğer Anri onu gammazlamak isteseydi şimdiye kadar çoktan yapardı. Onu asıl rahatsız eden misafirlerinin tutumuydu.

Tony Pool içkisini bitirip ayağa kalktı.

— Gidip yatalım! Yarın işi bitiririz.

— Ne zaman isterseniz havuza gelin! dedi Selim Attalah.

Suriyeli misafirlerini Rolls-Royce'a kadar uğurladı ve bir süre arkalarından baktı. Amerikalılar onu endişelendiriyordu. Diana ve Tony Pool ayrı ayrı odalarda kalmalarına rağmen çok samimi görünüyorlardı. İçinden, bu işin çabucak bitmesini diledi ve eve girdi.

Ann onu bekliyordu. Çıplaktı.

— Bu insanları sevmedim, dedi Ann.

— Onlar da senden hoşlanmadılar, ama umurunda değil, dedi Selim.

Suriyeli soyunduktan sonra metresinin yanına uzandı ve onu okşamaya başladı. Genç kadın fazla zaman kaybetmeden Selim'in istediğini yerine getirmek için yüzükoyun döndü. Suriyeli bir an Raj Krichna'yı düşündü.

Sri Lankalı'nın o sırada çoktan uyumuş olduğunu tahmin ediyordu.

Oysa Raj ter içindeydi. Üçüncü kez Lucia ile sevişmekteydi ve yorgunluğundan eser kalmamıştı.

* * *

Puente Romano Otel'i'nin havuzunun kenarında oturan Elko Krizantem bir yandan kahvesini yudumlarken, bir yandan da tek bir kelimesini dahi anlamadığı bir İspanyol gazetesini okur gibi yapıyordu. On metre ilerisindeki Tony Pool ve Diana

da aynı şeyi yapıyorlardı. Elko bütün gün Amerika'lıyı gözden kaybetmeyecekti.

* * *

— Bakın, hayat burada ne kadar güzel!

Selim Attalah gökyüzünü ve denizi gösteriyordu. San mayosuyla yanında yatan Ann, turistik bir poster andırıyordu. Raj Krichna önceki akşamın etkisinden henüz kurtulamamıştı. Lucia'nın nerede olduğunu sormaya cesaret edemiyordu. Ama o anda bir mucize eseri, çıplak ayaklarıyla Lucia göründü. Beline bir sari dolamıştı. Sivri uçlu göğüsleri açıktaydı. Raj heyecandan öleceğini sandı.

Lucia, Raj'ı öptükten sonra yanına oturdu.

Suriyeli sütünü içerken düşünüyordu. Kendisine milyonlarca dolar kazandıracak zincirin ilk halkası avucunun içindeydi artık.

— Varşova'da gördüğünüz malzemeden memnun kaldınız mı?

— Elbette, dedi Raj.

Bir an sessizlikten sonra:

— Sizin açınızdan bir problem yok ya? diye sordu Suriyeli.

Raj gitgide kendisine sokulan kızı rahatsız etmek istemiyordu.

— Her şey yolunda gidiyor! dedi. Bay Pool'un tavsiyesi üzerine operasyonda ufak tefek değişiklikler yaptık. Amerika'da küçük bir aksilik olmuş.

Suriyelinin yüz hatları gerildi. Bir aksilik... Bundan hiç hoşlanmamıştı...

— Ah! İyi...

— Önemli bir şey değil, dedi Krichna. Bu tip olaylara alışkınız! Delhi'den buraya gelene kadar epeyce gümrük kapısı var. Ama hepsini geçmeyi başarıyoruz...

— Rüşvet veriyorsunuz herhalde...

— Hayır, hayır...

Lucia'yı etkilemek için eroin hikâyesini Yeni Delhi'den başlayarak anlatmaya koyuldu. Bu arada bazı önemli sırları açıkladığının farkında değildi.. Ama ne de olsa Selim Attalah onun iş arkadaşıydı ve şayet Lucia'yı ondan isteyecekse, Selim'le iyi geçinmek zorundaydı.

Ann, bu arada sakın sakın sigarasını içiyordu.

* * *

Marbella Club'ın plajının hoparlöründen bir anons duyuldu:

— Bay Linge telefonda isteniyorsunuz.

Malko, Alexandra'yı etrafına üşüşen bir sürü röntgenciyle başbaşa bırakarak telefona doğru yürüdü. Tony Pool daha önce üç kez aramış ama Alexandra hâlâ ona bir cevap vermemişti. Bu işi çözmenin zamanı gelmişti.

— Alo, buyrun. Ben Malko Linge.

— Ben Linda. Saat altıya doğru dünkü yere gelin, dedi Ann'in sesi. Size söyleyeceğim önemli şeyler var.

Telefonu hemen kapatmıştı.

* * *

Malko gittikten sonra Alexandra şezlongunda uyukluyordu. O sırada Marbella Club'ın komilerinden biri kendisine bir not getirdi. Alexandra kâğıdı açtı ve aceleyle karalanmış birkaç satırı okudu:

"Bir hanım arkadaşım ve benimle birlikte bir şeyler içmek için saat yediye doğru Puente Romano'nun bahçesine gelin. Tony."

Alexandra kâğıdı tekrar katlarken düşünceli ve kararsızdı. İçindeki garip bir duygu onu gitmeye zorluyor ama olacıklardan korkuyordu.

VII. BOLUM

Malko bir gün önce Ann Grimm ile buluştuğu yere geldi ve arabasından indi. Dışarı çıkar çıkmaz sıcak ve kuru bir hava yüzünü yaladı. Etrafta sadece ağustos böceklerinin sesi duyuluyordu.

Bir an kendisini dünyanın öbür ucunda gibi hissetti. Saat altıya on vardı. Malko yeniden arabasına bindi ve klimasını çalıştırdı.

Bir araba motorunun sesiyle irkildi.

Üzeri açık mavi Ford hemen yanında durdu.

Ann Grimm, üzerindeki beyaz tişörtü ve beyaz mini eteği ile arabasından inip Malko'nun yanına bindi.

— Ne sıcak bir gün!

— Başka bir yerde buluşabilirdik, dedi Malko.

— Hayır, şehir her zaman tehlikelidir. Her yerde Selim'in adamları var, üstelik hepsi de beni tanır.

Ann bir sigara yakmıştı. Malko kadının bir gün önceki buluşmadan daha gergin ve tedirgin olduğunu farketti.

:— Önemli bir haberim var, dedi Ann. Eroinin tamamı tek bir konteynere yerleştirilmiş ve kuru üzümün arasına saklanmış. Üstelik normal hacminin üçte biri kadar yer tutuyor. Çünkü birer kiloluk sıkıştırılmış birimler halinde ve her pakette on birim bulunuyor.

— Bunu nasıl öğrendiniz?

— Raj Krichna'dan, dedi Ann. Selim onu Lu-

cia'nın kollarına attı. O da bu sabah Lucia'yı etkilemek için eroini nasıl gönderdikleri hakkında bir konferans verdi.

— Orada kimler vardı?

— Selim, ben ve Lucia. Ama kızın bu işlere alırdığı bile yok.

— Eroini nerede indireceklerini öğrendiniz mi?

— Hayır. Bu, Raj Krichna ile Tony Pool arasındaki bir mesele. Selim karışmak istemiyor. Ama nasıl olsa öğrenecek. Fakat ben Tony Pool'a güvenmiyorum. Dün akşam bana çok kötü baktı.

— Hakkınızda bir şey öğrenemez, dedi Malko.

— Başka bir şey daha var.

— Nedir?

— Bilmiyorum. Selim'e bir altıncı histen söz etti.

— Peki o ne dedi?

— Selim bana güvenir. Birlikte epey iş yaptık. Benim Şirket'le olan ilişkimi gösterecek hiçbir kayıt yok.

Malko kadına baktı: Mavi gözleri, hareketli çenesi, uzun ve kaslı bronz bacakları, dolgun göğüsleri ile oldukça çekiciydi. Hayat ne garipti. Böyle bir kadına bir tenis kortunda veya yatakta rastlamak mümkündü ama bir silah satıcısı olarak asla.

— Şimdi eroini nerede karaya çıkartacaklarını öğrenmelisiniz, dedi Malko. İşin aslı eroini imha etmeye dayanıyor. Böylece Raj Krichna silahların parasını ödeyemez.

— Selim'in çıkarlarını da baltalıyorsunuz. Dikkat edin, çok tehlikeli, bir insandır, dedi Ann Grimm.

— Biliyorum.

— Dikkat edin, diye tekrarladı genç kadın, o Beyrut sokaklarında büyümüş. Duygu nedir bil-

mez. Çıkarlarına ters düştüğümü bilse, hiç tereddüt etmeden beni bile öldürür.

— Endişelenmeyin. Üstelik fazla riske de girmeyin, dedi Malko. Sizden başka adamımız yok.

Ann Grimm yavaşça başını salladı.

— Dilerim bu benim son işim olur. Böyle yaşamaktan yoruldum. Sinirlerim artık dayanmıyor.

— Yine de eğer başarısak sizi buradan kurtarmak daha doğru olur, çünkü Selim bize kimin haber verdiğini çok çabuk öğrenecektir.

— Yalnızca o değil, diyerek iç geçirdi genç kadın, Tony Pool da. O beni daha çok korkutuyor. Anık gitmem gerek. Şimdiden bir randevu ayarlayalım. Böylesi size telefon etmekten daha emin bir yol. Telefonumun dinlenmesinden korkuyorum.

— Burada buluşalım mı?

— Hayır, limanda küçük bir dairem var. İngilizler'e kiraya veriyorum. Şu ara boş duruyor. Güneydeki dalgakıranın arkasında, Romero Sokağı 22 numara.

Ann çantasını karıştırdı ve bir anahtar çıkardı.

— Yarın saat altıda, dedi. Fakat siz saat beşte orada olun. Hiç kimse bizi beraber görmemeli. Hoşçakalın.

Malko kızın arkasından baktı.

* * *

Tony Pool haklı olmanın getirdiği bir sevinçle dürbünü indirdi. Yanında duran Diana Mangan bir heykeli andırıyordu.

— Ne sürük! dedi Diana. Bunu nasıl farkettil?

— Farketmedim, diye mırıldandı Tony Pool, hissettim.

Aslında doğrudu. Ortada onu şüphelendirecek kesin bir şey yoktu. Selim Attalah'ın evine giderken Ann Grimm'e rastlamış ve onu takip etmeye

karar vermişti.

— Kimin hesabına çalışıyorlar? diye sordu Diana.

— Hiçbir fikrim yok. DEA'nın veya öteki sersemelerin.

— Peki ya bu bir seks ilişkisi ise? diye sordu Diana yavaşça. Belki de Araptan bıkmıştır.

Tony Pool ona ters ters baktı.

— Sen bir aptalsın! Bu herif benim Viyana'da asıldığı kadının davası. Ne tesadüf. Üstelik o kadın bana telefon etme cesaretini gösterdi ve ben de ona inandım.

— Eğer sevgilisi bir DEA ajanı ise niçin seni arasın? diye sordu Diana.

Amerikalı'nın yüzünde garip bir gülümseme vardı.

— Henüz bilmiyorum. Belki de gerçekten sevmek içindir.

Sıcaktan ve kuraklıktan çatlamış toprağın üzerinde yürürken Diana, Tony'nin koluna girdi.

— Donald'a telefon açacağım, dedi Diana. Sanırım işin peşini bırakmak gerekecek. Önce bir zenci, sonra da DEA'nın adamı. Artık yeter.

— Kapa çeneni! Elimiz boş dönersek uyuşturucu satıcılarına ne cevap veririz? Bu işe büyük para yatırıldı. Donald'ın buna sevineceğini ve bana hediyeye vereceğini sanmıyorum.

BMW marka kiralık arabalarına binerek ıssız tepelerin arasında ilerlediler. Diana:

— Viyana'daki kadının, verdiği randevuya geleceğini sanıyor musun? diye sordu.

Sevgilisinin meşhur matkabını Viyana'lı kadının vücudunda dolaşırken hayal etmek bile Diana'nın zevkten titremesine neden oldu.

— Aptal olma! Eğer o herif DEA'nın adamıysa,

ispanyolları ayağa kaldırabilir ve her şey mahv olur.

— Pekâlâ ne yapacağız?

O sırada anayola çıkmışlardı.

— Emniyet kemerini bağla! Trafik cezası yiyip dikkati çekmenin gereği yok.

Gerçekten de az ilerde, arabaları kontrol eden iki motosikletli polise rastladılar.

— Gidip Selim'le konuşacak mısın? diye sordu Diana.

— Evet.

— Sana inanmayacaktır.

— Onu nasıl ikna edeceğimi biliyorum.

* * *

Malko Marbella'ya geldiğinden bu yana Madrid'deki büro şefini hiç aramamıştı. Burada tatilde gibiydi. Ama Kaptan Yakovlev'in manifestosunu almıştı. Ron Clark hattın öbür ucuna geldiğinde:

— Eroinin nerede olduğunu biliyorum, dedi Malko.

— Harika, diye bağırdı Ron Clark. DEA'ya onlardan daha güçlü olduğumuzu göstereceğiz.

— Kaptan Yakovlev on beş bin tonluk bir şilep, diye devam etti Malko. Bu da aşağı yukarı dört yüz konteyner demektir.... Manifestoda eroinin bulunduğu konteynerin nerede durduğu belirtilmiyor. Dahası müttefik bir limanda dahi olsanız, gemiye girmek çok zor. Unutmayın ki bu bir Sovyet gemisi. Ve biz malın nerede el değiştireceğini bilmiyoruz. Eğer açık denizde olursa bir şey yapamayız. Yine de kuru üzümün kaç numaralı konteynerde bulunduğunu öğrenmek için manifestoyu inceleyeceğim.

— Harika! dedi Amerikalı.

— Sonra da gemiyi yakalarız.

— O kadar ileri gidemeyiz. Elimizde değişimin nerede yapılacağına dair bilgi yok. Yalnızca Rotterdam'da olmayacağını biliyoruz, dedi Clark.

— Greg Bautzer'e haber verecek misiniz?

— Hayır.

Malko ısrar etmedi:

— Kaptan Yakovlev şu anda nerede? diye sordu.

— Korint Kanalı'm geçmeye hazırlanıyor. Kanaldan çıkar Çuvmaz, bir denizaltımız tarafından sonarla izlenecek. Günde iki defa rotası hakkında rapor alıyorum. Ann'i bir daha ne zaman göreceksiniz?

— Yarın, dedi Malko.

— Peki Tony Pool'u?

Malko, Pooi'un Alexandra ile buluşmak için yaptığı girişimi anlattı.

— Bundan hoşlanmadım, dedi Ron Clark. Buluşmalarını engelleyin.

Malko'nun da niyeti buydu...

Alexandra'yı odasında bulamayınca kuşkulanmamıştı. Limanda alışveriş yapıyor olmalıydı.

Malko kabinden çıktığında terden ipek gömleği vücuduna yapışmıştı.

* * *

Alexandra Puente Romano'nun bahçesine girildiğinde heyecandan kalbi duracak gibiydi.

Etrafına bakındı. Havuzun yanında kimse yoktu. Birden bahçenin uç tarafında siyah beyaz bir gölge belirdi.

— Alexandra!

Kadın yanına yaklaşarak elini uzattı.

— Merhaba. Ben Diana Mangan, Tony Pool'un arkadaşayım. Sizi bekliyordum. Alexandra olmalısınız.

— Evet. Tony Pool burada değil mi? diye soruyla karşılık verdi Alexandra.

— Gecikti, dedi Diana Mangan gülümseyerek, gelin.

Onu dairesinin önündeki bahçeye götürdü. Alexandra hasır koltuklardan birine oturdu.

— Hava çok sıcak. Bir şeyler içer misiniz? diye sordu Diana.

— Evet, buzlu bir Cointreau.

— Harika, gelin bara geçelim. İçerisi serindir.

Alexandra bir an duraksadı. Ortam onu rahatlatmıştı. Üstelik Puente Romano Oteli dağ başı değildi.

Dahası Tony Pool yalan söylememişti. Kendisini bir hanım arkadaşıyla birlikte davet etmişlerdi. Odaya girince Alexandra kanepeye oturdu ve büyük beyaz çantasını yanına koydu. Diana içkileri hazırlayıp Alexandra'nın yanına oturdu. Bir yandan da Tony Pool'u düşünüyordu. Tony mutlaka bara takılmış olmalıydı ve içtiği zaman onu kontrol etmek çok zordu.

— Çok güzelsiniz! dedi Diana Mangan.

Bakışlarıyla Alexandra'yı süzüyordu. Dostça gözüken bir hareketle uzun tırnaklı elini Alexandra'nın mini eteğinin açıkta bıraktığı bacağı üzerinde gezdirdi.

— Harika kaslarınız var! dedi Mangan.

— Spor yapıyorum.

Diana incelemesine devam etti.

— Ve sutyen kullanmıyorsunuz.

Diana parmaklarının ucuyla Alexandra'nın göğsünü okşadı.

— Erkekler sizden çok hoşlanıyor olmalı! dedi Diana Mangan. Marbella'ya sık sık gelir misiniz?

— Arasıra, dedi Alexandra. Bu mevsimde Av-

rupa'da güneşin olduğu tek yer burası. Peki ya siz?

— İlk kez. Fakat hayran kaldım.

Alexandra, Diana'nın sözü nereye getireceğini merak ediyordu.

— Tony sizi çok beğeniyor, diye mırıldandı Diana. Ona telefon ettiğinizde çok sevindi.

Alexandra ona hayretle baktı:

— Fakat siz onunla beraber değil misiniz?

Amerikalı kadın bir kahkaha attı.

- Tony mi? Hayır, o sadece bir iş arkadaşı. Biz otelcilikle ilgileniyoruz.

Bir süre sessizlik oldu.

— Sanırım gitmem gerekiyor, dedi Alexandra. Uzun zaman ortadan kaybolursam merak ederler. Marbella'da yalnız değilim.

— Durun, Tony birazdan gelir. Sonra çok üzülür.

Başını kaldırdı.

— Bakın, işte geldi!

Tony Pool kapıyı iterek içeri girdi. Bakışları derhal Alexandra'ya kaydı. Neşeli bir çılgılık attı.

— Viyana'daki halinizden daha güzelsiniz!

Gözleri kan çanağına dönmüştü. Üç adımda kanepeye yaklaştı ve Alexandra'nın elini tuttu. Boyu genç kadınınkinden yirmi santim daha uzundu. Sağ kolunu kadının beline dolayıp kendisine doğru çekmeye başladı. Alexandra karşı koyacak vakit bulamadı. Birden dudakları Tony'ninkilerle birleşti. Yoğun alkol kokusuyla birlikte Tony'nin dilini ağzında hissetti.

Amerikalı daha da ileri giderek elini genç kadının kalçalarında gezdirdi ve kulağına eğilip:

— Seni ilk gördüğüm andan beri arzuluyorum, sevgilim! dedi.

Göz göze geldiler. Fakat Alexandra adamın gözlerinde hayvani arzulardan daha başka şeyler, okuyordu. Birden korktu. Tony'nin omuzunun üzerinden, Diana'nın kapıya doğru yürüdüğünü gördü. Kadın kapıyı kilitledi ve geri geldi. Gözlerinde acayip bir parıltı vardı.

VIII. BÖLÜM

Alexandra bir an damarlarındaki kanın donduğunu hissetti. Tony Pool'un elleri hâlâ kalçasındaydı. Gülümsemeye çalışarak:

— Biraz nefes almama izin verin! dedi.

Tony kollarını biraz gevşetti ve Alexandra firsattan yararlanarak yerine oturdu. Böyle kaba bir saldırıyla karşılaşacağını ummuyordu. Diana, Alexandra'nın yanma oturdu.

— Gerçekten güzel bir kadın, dedi.

— Buraya yalnızca sizi görmek için gelmiştim. Fazla zamanım yok, dedi Alexandra.

— Benim zamanım var, dedi Tony.

İğrenç bir gülümsemeyle Alexandra'ya yaklaşırken genç kadın ayağa fırladı.

— Birazdan gelirim.

Banyoya girmesine engel olmadılar. Alexandra kapıyı içerden kilitleyip kafasını toplamaya çalıştı. Bu tuzaktan nasıl kurtulacaktı? Buraya geldiğine bin kere pişman olmuştu. Tony ile arkadaşında onu ürküten bir şeyler vardı. Yine de mantıklı düşünmeye zorladı kendini. Ona otel odasında bir kötülük yapamazlardı.

Tecavüz etmenin dışında.

Belki de gerçek amaçları buydu: Malko'yu tahrik edip maskesini düşürmek. Mutlaka bir şeylerden kuşkulandığını olmalıydılar.

Odaya geri döndüğünde bir an durakladı. Sonra kapıya doğru yöneldi. Ama daha iki adım atmadan Tony yolunu kesti ve ensesinden yakalayarak genç

kadını hırsıyla duvara yapıştırdı. Ve arkadan ona sarıldı. Sağ eliyle Alexandra'nın göğüslerini mıcık-larken, sol eliyle de eteğini yukarı sıyırmaya çalışıyordu. Alexandra karşı konulmaz bir panik duygusunun tüm benliğini kapladığını hissetti. Birden dönerek Amerikalının dudaklarına yapıştı. Adam şaşırmıştı. Genç kadının sonunda yola geldiğini sandı ve Alexandra'nın bir piston gibi hızla yukarı kalkarak hayalarına vuran dizine engel olamadı. Acıyla bağırarak iki büküm olurken Alexandra da kanepenin arkasına sığındı.

— Yakala onu! Sakın kaçırma! diye bağırdı Diana.

Alexandra üzerine doğru gelen Tony'nin kan çanağı gibi gözlerini görünce korkuyla ürperdi. Adam ona tecavüz edecek, belki de öldürecekti. Diana kapıyı tutmuştu, oradan çıkması imkânsızdı. Son anda kanepenin üzerindeki çantasına uzandı ve içinden spreyn kutusunu çıkarıp kapağını açtı. Malko nasıl çalıştığını göstermiş ve her ihtimale karşı yanma almasını istemişti.

Kolunu Tony'ye doğru uzatıp bağırdı:

— Bırakın gideyim!

Genç adam orali olmadı. Biraz daha yaklaşınca Alexandra spreyn tepesine bastırdı. Aynı anda bir alev dalgası Tony'nin başını yalayarak az ötesinde halının üzerine düştü. Amerikalı taş gibi donup kalmıştı. Alexandra alev spreyni Tony'ye doğru tutmaya devam ederek usulca yanından geçti ve kapıya gitti. Dışarı çıkana kadar ikinci kez kullanmasına gerek kalmamıştı.

Kalbi deli gibi çarparak bahçeyi geçti.

* * *

Selim Attalah, Viyana'daki bürosuyla, Raj Krichna'ya teslim edilecek silahlarla ilgili ko-

nuşmasını bitirdiğinde, adamlarından birisi Tony Pool'un kendisini görmek istediğini söyledi.

Aslında Selim Amerikalı'dan hiç hoşlanmıyordu. Ama kendisine on beş milyon dolar kazandıracak olan bu adama iyi davranmak zorundaydı. Raj Krichna telefon etmek için şehre inmişti. Villadaki telefonları kullanmak istemiyordu. Lucia da onunla birlikte gitmişti.

— Gelsin, dedi Selim. Bize çay getir.

Suriyeli Tony Pool'u kapıda görür görmez bir şeylerin yolunda gitmediğini derhal anlamıştı.

— Kendinizi iyi hissetmiyor musunuz? Yiyeceklerden mi?

Amerikalı Attalah'a öfkeyle baktı:

— Hayır! Yiyeceklerden değil. Sizin orospu arkadaşınız yüzünden.

Selim sinirlenmişti. Anlaşılan adam kavga arıyordu. Enayi rolü oynamaya karar verdi.

— Lucia mı?

— Küçük olan değil, öteki.

— Ann mi?

— Evet.

Bir an sessizlik oldu. Her ikisi de aynı dünyanın insanıydılar ve aynı derecede tehlikeli kişilerdi.

— Açıklar mısınız, dedi Selim sakın bir sesle.

— Bugün arkadaşınız Ann'i takip ettim. DEA veya başka bir örgütün ajamıyla buluştu...

Dağdaki buluşmadan Alexandra ile karşılaşmasına kadar her şeyi anlattı. Selim silah işine başladığından bu yana ilk kez böyle büyük bir sorunla karşılaşılıyordu. KGB, Viyana'da yangınla sonuçlanan olayı kendisine bildirmişti. Tony'nin sözünü ettiği Viyana'lı, Krichna'nın peşindekiyle aynı adam olmalıydı ve hâlâ onu izliyordu. •

Ann meselesi daha da önemliydi. Eğer sevgili-

sinin o adamla bir ilişkisi varsa, o da CIA hesabına çalışıyor demektir.

— O herif Viyana'da benim peşimdeydi, dedi Tony Pool. Ve kız arkadaşınızla aralarından su sızıyor. Bunun ne demek olduğunu anlıyor musunuz?

Selim çok iyi anlıyordu. Kısacası CIA kendisine karşı bir şeyler hazırlıyordu.

— O adamın ismini biliyor musunuz?

— Marbella Club'ta Malko Linge adıyla kalıyor.

Bu isim Selim'e hiçbir şey ifade etmiyordu.

— Sanırım korkmamıza gerek yok. Sık sık değişik insanlar ve ülkeler tarafından denetlenirim. Çoğu da bana zarar vermez. Bunlara alışmak gerekir.

Tony Pool aptallaşmıştı.

— Yani sizi boynuzlayan kız arkadaşınıza hiçbir şey yapmayacak mısınız?

Selim kanın beynine çıktığını hissetti. Bu Amerikalılar incelikten yoksun adamlardı. Elini yanındaki yastığın altına attı ve on dörtlük tabancanın namlusunu Tony'nin karnına dayadı.

— Kendi evimde bana hakaret edilmesinden hoşlanmam. Derhal evimi terketmenizi istiyorum, dedi Selim.

— Peki, gidiyorum. Fakat "Maymun"a söyleyin anlaşma falan kalmadı. Bir milyon dolarımı geri verirse iyi eder.

Büyük adımlarla kapıya doğru yürürken, Selim ani bir kararla adamlarına emir verdi. Eli silahlı bir Arap Tony Pool'un yolunu kesti. Amerikalı başını sallayarak arkasına döndü.

— Yoksa beni öldürtmeye mi niyetleniyorsunuz? Burada kimi temsil ettiğimi biliyorsunuz!

Donald Mills! Bu isim size bir şey ifade etmiyor mu? Sizi ve bu güzel kulübenizi iki saniyede yerle bir eder..

— Sakin olun, dedi Selim Attalah. Buyrun oturun. Bizler çocuk değiliz....

Amerikalı isteksizce oturdu. Selim bir sigara yaktı ve çayından birkaç yudum aldı.

— Ben yalnızca insanları, kim olduklarını bilmeden öldürmeyiz demek istiyorum, diye açıkladı Suriyeli. Bu ülkede, yani İspanya'da birçok şey göz yumulur, ama her şeye değil. Dahası benim durumum sizinkinden farklı.

— Tamam, anlıyorum. Fakat size bir tek şey söyleyeyim, dedi Tony, DEA yıllardır beni enselemeye çalışıyor. Şu Linge denen herifin kimin hesabına çalıştığını bilmiyorum, ama dostlar adına olmadığı kesin. Onun için de anlaşımadan vazgeçiyorum.

— Bu çok aptalca.

— Yirmi yıl hapiste yatmak daha büyük aptallık! dedi Tony Pool.

Milyonlarca dolarlık komisyon suya düşmek üzereydi.

— Devam etmek için ne istiyorsunuz? diye sordu Selim.

— O kadın etkisiz hale getirilsin.

Selim küfretmemek için kendini zor tuttu.

— Bir kanıt olmadıkça bir şey yapılamaz, dedi. Ann'i uzun yıllardır tanırım.

— Kanıt mı? Pekâlâ, size bir tane bulurum....

* * *

Malko gözünü Alexandra'nın göğüslerindeki mor lekelerden ayıramıyordu. Tony Pool'un parmakları çelikten olmalıydı. Genç kadın çürükleri soyduğunda farketmişti.

— Alçak herif! diye patladı Malko.

— Bağışla beni, oraya gitmekle aptallık ettim, dedi Alexandra suçlu bir ifadeyle. Verdiği alev spreyi olmasaydı, en azından tecavüze uğrayacaktım.

Malko öfkeden deli gibiydi.

— Hemen Viyana'ya dönüyorsun, dedi.

Genç kadın omuzlarını kaldırdı.

— İş bu noktaya geldikten sonra, bir yararı olmaz.

Tony Pool artık onların sıradan birer turist olmadığını biliyordu. Belki de her şeyi iptal ederdi.

Malko karışık duygular içindeydi. Genç kadına yaklaşmış onu kollarına aldı.

*

Ann Grimm her sabah olduğu gibi, saat on bire doğru sevgilisinin evine gitti. Selim, Tony Pool ile kâğıt oynuyordu. Raj Krichna ve Lucia da onları izliyordu. Lucia Raj Krichna'ya adeta yapışmıştı. Ve üzerinde minicik bir slipten başka bir şey yoktu. Uzun saçları göğüslerini örtüyordu...

Selim, Ann'i karşılamak için ayağa kalktı ve genç kadına sarıldı.

— Sana güzel bir haberim var, dedi. Yarın dostlarımızla birlikte yolculuğa çıkıyoruz.

Ann bir yere iliştikten sonra şaşkın bir ses tonuyla sordu:

— Yolculuk mu? Nereye?

— Tanca'ya.

— İyi ama neden?

— Dostlarımızın hızlı bir tekneye ihtiyaçları var. Kiralamak istemiyorlar. Onları benim "Cou-gar"la götüreceğim... Hava güzel olursa iki saatte Tanca'ya varırız.

Bir süre daha oyunlarına devam ettiler. Ann ha-

vuzun kenarına ilişti. Saat üçe doğru yemek yediler. Kahvelerini içerlerken Ann söze girdi:

— Gidip valizimi hazırlayayım. Yarın için de birkaç şey alacağım.

Kadın sözlerini henüz bitirmişti ki Selim ayağa kalktı ve gülümseyerek:

— Gel, dedi.

Ann'i bileğinden tutarak odasına götürdü ve yatağının üzerine attı. Daha sonra kendisi de Ann'in üzerine atıldı.

* * *

Ann Grimm, Porto Banus'a giden yola saptığında takip edildiğini farketti. Amerikalılar'm kiraladığı BMW'nin direksiyonunda Diana vardı. Ann'in kalbi hızla çarpmaya başladı. Olanlar hoşuna gitmiyordu. Selim'in tutumundaki ani değişiklik, durup dururken ortaya çıkan Tanca yolculuğu. Ann kendi kendine ne hata yaptığını düşündü.

Malko ile buluşacağı apartman dairesine artık gidemezdi.

Limanda bir müddet dolaştıktan sonra bijuteri satan bir dükkâna girdi.

Kendisi için birkaç küpe denedi. Aynadan Diana'yı görmüştü. Satıcı kadın paketini hazırlarken:

—: Telefon edebilir miyim? diye sordu.

Malko'nun kendisini beklediği dairenin numarasını çevirdi. Beşinci çalışta da açılmayınca ahizeyi yerine koyup dükkândan çıktı. Daha iki üç adım atmıştı ki yüreği ağzına geldi. Malko apartmandan çıkıyordu.

IX. BOLUM

Malko, Ann Grimm'e dükkândan çıkarken rastladı. Aslında telefonun ondan olduğunu anlamıştı. Ama açmaması gerektiğini düşünüp dışarı çıkmayı tercih etmişti. Ann'in tavrında bir gariplik vardı, Malko bir seyahat acentesinin camekânım seyre diyormuş gibi yaptı. Az sonra genç kadın sürtünürcesine yanından geçerken madeni bir sesle:

— Siyahlı kıza dikkat et! Hemen koruya gel, diye fısıldadı.

Ann Grimm derhal uzaklaşıp arabasına bindi. Malko bir süre daha gezindikten sonra arabasına bindi ve ters istikamette Marbella'ya doğru hareket etti. Kırmızı ışıklarda oyalanıyordu. Böylece kendisini takip eden olup olmadığını anlamak istiyordu. Bir müddet daha oyalandıktan sonra buluşma yerine gitmek üzere doğru Ronda yoluna yöneldi.

Malikâneye çıkan yol ıssız ve ürkütücüydü. Her zamanki buluşma yerine gelince motoru durdurdu ve silahını kontrol edip arabadan indi. Tedbirli olmakta yarar vardı. Kısa bir yamacı tırmanıp boş bir yemliğin gerisine oturdu ve beklemeye başladı.

* * -t

— Alışverişin nasıl geçti?

Selim Attalah gülümsüyordu, fakat bakışları soğuk ve sertti.

Ann birden elinde hiç paket olmadığını farketti.

— Uygun bir şey bulamadım, dedi aceleyle.

Sesinin normal olmadığını farkındaydı.

— Gel, bir şeyler iç, dedi Selim Attalah.

Ann birden, o eve girerse bir daha canlı çıkamayacağı anladı. Selim'in her şeyi öğrenmiş olduğuna emindi.

— Üzerimi değiştirip geliyorum, dedi.

— Çabuk ol, dedi Selim.

Ann Grimm'e eve girip bir kanepeye uzandı. Kalbi yerinden fırlayacakmışcasına atıyordu. Çok korkmuş ve şaşırılmıştı. O ana kadar CIA'daki görevi tüm tehlikelerine rağmen, ona eğlenceli görünmüştü. Oysa şimdi durum farklıydı. Suriyelinin çıkarlarıyla oynamıştı.

Hava kararmak üzereydi. Saatine baktı, ona çeyrek vardı. Eğer orada kalırsa hayatıyla kumar oynayacaktı.

Öğrendiklerini ne pahasına olursa olsun Malko'ya aktarmalıydı. Bu saate kadar buluşma yerinde bekliyor olamazdı. Riski göze alıp telefon etmeliydi. Ahizeyi kaldırdı.

Hat kesikti.

Telefonu kapattı. Aslında bu tip arızalara Marbella'da zaman zaman rastlanırdı. Çünkü telefonla haberleşme açısından İspanyollar henüz taş devrindeydiler. Ama bu seferki ürkütücü bir rastlantıydı.

Aniden kararını verdi. Malko ile buluşup durumu anlatacaktı. Gidip gelmesi en fazla yarım saat sürerdi. Şansı yardım ederse Selim yokluğunu farketmezdi. Suriyeli yemekten önce ya saunasında ya da odalarından birinde olurdu genellikle.

Ann evinin kapısını açtı. Akşam karanlığında ortalıkta kimse yoktu. Rolls Royce'un içindeki iki goril de ortadan kaybolmuştu. Genç kadın sessizce Escort'una bindi ve hareket etti. San Pedro'nun yoğun trafiğinde bile kendisini güvende hissetmiyordu. Az sonra Ronda yoluna saptı.

Daha bir kilometre kadar gitmişti ki arkasından bir motosikletin geldiğini farketti. Çevrede oturanlar bu yolu pek kullanmazlardı. Belki de Kaşıkçı'nın adamlarından biridir, diye düşündü. Sağa çekilip yavaşladı.

Tekrar dikiz aynasına baktığında motorun üzerinde iki kişi olduğunu gördü. İkisi de kasklıydı. Hızla yaklaşıyorlardı. Ann Grimm birden heyecanlandı.

Frenden ayağını çekti ve gazı topukladı. Fakat arkadaki motosiklet Escort'tan daha hızlıydı. Yan yana geldiklerinde Ann Grimm'in kulakları motorun sesinden sağır olmak üzereydi. Birden kendisine doğru uzanmış bir tabanca gördü.

Genç kadın aynı anda haykıran bir ses duydu.

— Vur onu! Vur onu!

Ve ardından müthiş bir patlama sesi.

* * *

Kafatasını delen kurşun sağ şakağından çıkmıştı. Ann Grimm ikinci silah sesini duymadı. Çoktan ölmüştü.

Genç kadın son bir refleksle frene basmıştı. Araba yol kenarındaki bir çukura girip durdu.

Etraftan bu olaya yalnızca geyikler tanık olmuşlardı. Motorun gürültüsü silah sesini bastırmıştı.

Motora kullanan adam kemerinden bir telsiz çıkardı:

— İş tamam, dedi.

Cevabı aldıktan sonra aracı harekete geçirdi ve farım yakmadan yoluna devam etti.

Üç dakika sonra bir Mercedes 230, Ford Escort'un yanında durdu. Arabada iki adam vardı. Ann'in cesedini Mercedes'in bagajına yüklediler. Adamlardan birisi Mercedes'in, diğeri de Escort'un direksiyonuna geçti ve geri döndüler.

Malko üç saatten beri bekliyordu. İyice sıkılma-ya başlamıştı. Aynı zamanda endişesi de artıyordu.

Aniden bir motor gürültüsü duydu. Bulunduğu yöne doğru bir motosiklet yaklaşıyordu. Akşamın ilerleyen saatinde bir köylünün o yoldan geçmesi uzak bir ihtimaldi. Motorun yaklaşan sesine rağmen farının yanmadığını farkedince iyice şüphelendi.

Motosiklet arabasına birkaç metre kala durdu. Motorun arkasında oturan adam elinde otomatik bir tabancayla aşağı indi ve aynı anda silahtan çıkan alevler ortalığı aydınlattı. Arabanın arka camı tuzla buz olmuştu. Sonra sol ön kapıya da aynı şekilde ateş etti.

Şarjörünü boşalttıktan sonra ortalık yeniden sessizliğe büründü. Adam arabanın içine uzandı ve birden boş olduğunu farkettiler. Arkadaşının yanına döndü, her ikisi de karanlıkta çevreye şöyle bir göz attılar. Sonra da motosiklete binip, geri dönmek üzere araca gaz verdiler.

Malko tabancasını kılıfından çıkardı ve meyilden aşağı koşarak indi. Motosiklet üzerine doğru geliyordu. Silahını iki eliyle kavradı, kollarını gerdı ve beş kez üst üste tetiğe bastı. Bu mesafeden hareket halindeki hedefi vurmak çok zordu. Yine de arkada oturanın bir an geriye doğru savrulduğunu gördü. Adam vurulmuştu. Tam düşerken son anda sürücüyü tutunmayı başardı ve motor hızla uzaklaştı. Malko motorun sesini iyice kaybolunca-ya kadar dinledi.

Bu saldırı Ann Grimm'in yakalandığının bir belirtisiydi.

Arabasının yanına döndü. Ön koltuk delik deşik

olmuştu. Arabanın kontrol panosu tanınmayacak haldeydi. Farların camı kırılmıştı. Malko koltuğun üzerindeki parçaları temizledi ve motoru çalıştırıp yola çıktı.

Selim Attalah'ın yatağının üzerinde yatan Abdül ölmek üzereydi. Malko'nun sıktığı kurşun sağ göğsünden girip sırtından çıkmıştı.

Tony Pool donuk gözlerle Suriyeli'yi yaralının yanından uzaklaştırdı ve kulağına eğildi:

— Ölecek. Onu hastaneye götüremeyiz.

Selim sigarasından hızla bir nefes çekti. İçinden Amerikalı'nın karnına bir şarjör boşaltmak geliyordu. Tüm bu olanlar onun başının altından çıkmıştı. Ann Grimm'i öldürtmüştü ama Viyana'daki adam hâlâ yaşıyordu ve katilleri görmüştü. Ann Grimm'in başına bir şey gelmiş olabileceğinden şüphelenecekti. Dahası, en güvendiği adamı ölüyordu. Abdül'ün nefes alışları aniden hızlandı ve birden kesildi.

— Lanet olsun, dedi Tony Pool.

Suriyeli adamlarından Hüseyin'e döndü:

— Onu bir çarşafa sarın ve ormana gidip mümkün olduğunca uzakta bir yere gömün, dedi. Biriniz karşıki evde kalsın ve telefon çaldığında Bayan Grimm'in birkaç günlüğüne seyahate çıktığını söyleyin.

Sonra Tony Pool'u kolundan çekti ve bürosuna götürüp kapıyı içeriden kilitledi.

— Sizin yüzünüzden başımız dertte, dedi Selim. Ne yapmayı düşünüyorsunuz?

— Hiçbir şey. Planı değiştirmeyeceğiz.

Selim çılgına dönmüştü.

— Siz delirmişsiniz. Şu Malko Linge denilen herif ensemizde. Ann'in ne kadar bilgi sızdığını

bilmiyoruz ve kim için çalıştığını da.

Tony Pool pek heyecanlı görünmüyordu.

— Okey, dedi. Kız fazla bir şey söyleyememiştir. Çünkü siz de nerede, ne yapacağımızı bilmiyorsunuz. Önümüzde daha iki günümüz var.

Tony kendinden son derece emindi. Malko'nun DEA'nın değil de, CIA'nın hesabına çalıştığını düşünüyordu. Bu da onlar için daha az tehlikeliydi.

Selim içinden Tony'nin haklı çıkmasını diledi. O güne kadar çok adam öldürmüş veya öldürtmüştü. Ama büyük bir gizli örgüt tarafından korunan birini asla temizlememişti.

— Bu gece olanlardan Krichna'ya bahsetmeyin, dedi Tony Pool'a.

— Peki.

Ann Grimm'in hâlâ ortaya çıkmaması Malko'yı iyice endişelendiriyordu. Durumu öğrenen Ron Clark dikkatli olmasını söylemişti. Şimdilik İspanyol lar'ı bu olayın dışında tutmaya karar verdiler.

Malko uğradığı saldırıdan sonra aynı gece arabasını Port Banus'un garajına bırakmış, ertesi sabah yeni bir araba kiralaması için Alexandra'yı göndermişti. Buluşma yerine gidip bir saat beklemiş, daha sonra limandaki Lily Boo'nun butiği çevresinde bir süre dolanmıştı. Ama Ann görünürde yoktu. İçinden bir ses Malko'ya genç kadının bir daha gelmeyeceğini söylüyordu. Yine de bir umut vardı. Selim burada, Beyrut'ta olduğu gibi rahat davranamazdı. Marbella Club'a döndüğünde Elko ile karşılaştı.

— Amerikalılar oteldeki odalarından çıkmadılar. Bu arada camide Attalah'ın bazı adamlarıyla tanıştım. Dün gece onlarla limanda buluşacaktık,

ama gelmediler.

— Bir şeyler öğrenirseniz bana bildirin. Yalnız dikkatli olun.

* * *

Raj Krichna, Lucia'nın yatağının üzerine uzanmış yatıyordu. Oldukça sinirliydi. Üç gün sonra kızı alıp götürme planından Selim'e bahsetmemişti. Aslında kıza da bahsetmemişti. Fakat Lucia'nın davranışlarından, pek karşı çıkacağını zannetmiyordu.

Lucia duştan çıkar çıkmaz Raj Krichna'nın yanına gelip oturdu. Çıplak göğüslerinin ucunu Sri Lankalı'nın vücuduna sürüyordu.

Adam kızın uzun saçlarını yakalayıp yüzünü yüzüne yaklaştırdı.

— Beni seviyor musun?

Lucia gülümsedi.

— Evet.

— Peki Selim'i?

— Onu da seviyorum.

Lucia bu arada adamın üzerine uzanmış tatlı tatlı kıpırdanarak masaj yapıyordu.

— Yolculuk etmeyi sever misin?

— Oh! Evet.

— Benimle mi?

— Eğer istersen.

— Ailen yok mu?

— Var tabii.

— Neredeler?

— Marbella'da çalışıyorlar.

— Onları görmek istemiyor musun?

— Hayır.

Sorular kızı sıkıştırmış benziyordu. Raj Krichna onu kollarının arasına aldı ve okşadı. Adam okşadıkça kız bir kedi gibi sokulup gözlerini yumuyor-

du.

— Seni seviyorum. Çünkü çok tatlı ve nazik-sin. Ötekiler öyle değil, dedi Lucia.

Bu sözler üzerine Raj Krichna eroini satıp paralarla birlikte Lucia'yı da alarak dünyanın öteki ucuna kaçmayı hayal etti. Ama dostları onu bulup daha önce başkalarına yaptıkları gibi, onu da diri diri bir kazana atarlardı. Ve oradan kimse canlı çıkamazdı.

Ayağa kalktı, pantolonunu giydi ve üzerine bir tişört geçirdi. Eroin işinin son ayrıntılarını gözden geçirmek üzere dışarı çıktı.

•E •V •P

Selim Attalah havuzun kenarına oturmuş sakinleşmeye çalışıyordu. Ann Grimm'in kayboluşu şimdilik bir sorun çıkarmamıştı. Eğer Tony Pool baskı yapmasaydı genç kadına karşı bu kadar acımasız davranmazdı. Acaba Ann kendisiyle ilgili ne bilgiler vermişti? Bunu asla öğrenemeyecekti. Bu işten yüzünün akıyla çıkarsa, uzun süre uslu duracağına kendi kendine söz verdi. Polonyalılar iki kez arayıp Krichna'ya teslim edilecek silahların hazır olduğunu bildirmişlerdi. Geriye sadece dolarları almak kalıyordu.

O sırada Raj Krichna gelip yanına oturdu.

— Haberler nasıl? diye sordu Suriyeli.

Krichna sık sık şehre inip telefon konuşmaları yapıyor ve Kaptan Yakovlev'le ilgili gelişmeler hakkında hiç şüphesiz KGB kanalıyla bilgi alıyordu.

— Her şey yolunda. Önümüzdeki hafta ortasında her şey bitmiş olacak, dedi Raj Krichna.

Selim Attalah bir an hareketsiz kaldı. Günlerden pazartesiydi.

— Yani malınızı teslim edeceğinizi mi söylemek istiyorsunuz?

— Evet.

— Burada mı?

— Hayır. Bu yüzden yardımınıza ihtiyacım var.

Selim bir an Raj Krichna ile Tony Pool'un aralarında anlaşmış olabileceklerini düşündü. Her ikisi de kendisinden faydalanmak istiyordu.

Raj Krichna her zamanki sıcak gülümsemesiyle Selim'den ne istediğini anlatmaya başladı.

* * *

Elko Krizantem içeri girmeden önce Malko'nun bungalovunun kapısını tıkırdattı. Malko içeride, Ann Grimm'in başına neler gelmiş olabileceğini düşünüyordu. Genç kadın otuz altı saatten beri kayıptı ve Malko onun telefonunu dahi bilmiyordu. Ama arabası hâlâ kapısının önünde duruyordu.

Selim Attalah onu ya öldürtmüştü ya da evinde bir yerde tutsak etmişti.

Ron Clark ikinci ihtimalin üzerinde duruyordu, Malko ise birincisinin. Elko yeni bir haber getirmiş olabilirdi.

— Arkadaşlarımı gördüm, dedi.

— Ann Grimm hakkında bir şey öğrenebildiniz mi? diye sordu Malko.

— Hayır, dedi Elko. Ama başka bir şey öğrendim. Selim Attalah öbür gün Cebelitarık'a hareket edecek.

- Peki, dedi Krizantem, yaptığı işin beğenilmesinden memnun bir tavırla.

* * *

X,BOLUM

— Cebelitarık mı! dedi Malko. Nasıl öğrendiniz?

— Camide tanıştığım adamlardan birinden. Attalah'la çalışıyor. Adı Hüseyin. Lübnanlı bir Şii. Onunla bugün limanda karşılaştım.

Malko'nun kafası karışmıştı. Cebelitarık İngilizlerin yönetimi altındaydı ve İngilizler bölgeyi tek başlarına kontrol ediyorlardı. Eroin gibi kaçak bir yük taşıyan bir Sovyet gemisi için, mola verilecek en son yer Cebelitarık'tı.

Ayrıca Cebelitarık İö'nün ajanları, dinleme istasyonları ve radarlarla doluydu.

— Tam olarak ne öğrendiniz? dedi Malko.

— Hüseyin halinden memnun değil, çünkü öbür gün Cebelitarık'a gitmek zorunda, ama adamı deniz tutuyormuş. Selim Attalah'ın Marbella marinasında bir teknesi demirliymiş. Çok hızlı giden bir Cougar. Sakin denizde kırk beş dakikada ulaşabiliyormuş. Anlaşılan alışveriş için sık sık Cebelitarık^ gidiyorlar.

— Attalah ile kimler gidiyor?

— Bilmiyorum, dedi Elko Krizantem. Sormaya cesaret edemedim. Fakat bu akşam onunla tekrar buluşacağım.

— Daha fazlasını öğrenmelisiniz. Orada ne kadar kalacaklar? Tam olarak ne zaman yola çıkıyorlar? Özellikle teknede kimler olacak? Onu Ann hakkında konuşmaya zorlayın.

96

— Cebelitarık! Bu bana garip geldi.

Ron Clark, Malko'nun fikrine katılıyordu. Mutlu bir rastlantı sonucu Kaptan Yakovlev'in Cebelitarık'a 400 mil mesafede olduğunu söylemek için Malko'yu aramıştı. CIA'nın dinlediği telsiz konuşmalarında Cebelitarık'ta mola verileceğini gösteren bir işaret yoktu. Ayrıca Sovyetler bir sefere çıktıkları zaman kendilerine gerekecek tüm malzemeyi Rusya'dan alırlar, yoldan alışveriş yapmazlardı.

— Bana da saçma geliyor, dedi Malko. Ama burada elim kolum bağlı oturup bekleyemem.

— Cebelitarık'ta yeterli altyapımız yok. Oradaki büro şefimizle temasa geçersiniz. "Kuzenlerle"* birlikte size yardımcı olurlar. Yalnız onlara fazla bir açıklama yapmak istemiyorum. Cebelitarık'a nasıl gideceksiniz?

— İyi bir soru, dedi Malko. En iyi çözümün bir tekne kiralamak olacağını düşünüyorum. Zaten bu operasyon denizde sonuçlanacak gibime geliyor.

— Büyük bir tekne mi? diye sordu Ron Clark endişeyle.

— Herhalde kayık değil, dedi Malko. Hızlı bir tekneye ihtiyacım var.

Amerikalı kaderine razı bir ses tonuyla konuştu:

— Pekâlâ, umarım bir işe yarar.

— Cesaret verdiğiniz için teşekkürler, dedi Malko. Greg Bautzer'den bir haber var mı?

— Elbette! Rotterdam'da sıkıyönetim uygulamaya başlamış.

— Yeni gelişmeleri ona bildirmeyecek misiniz?

— Kaptan Yakovlev'in Cebelitarık'a girmesini

(*) İngiliz Gizli Servisleri

bekleyelim, dedi Ron Clark keyifsizce. Sırası gelince onun da burnunu sürteriz. Ann'den bir haber var mı?

— Hiçbir haber yok.

Bir müddet sessizlik oldu. Malko yeniden söze girdi.

— Diyelim ki malı Cebelitarık'ta teslim edecekler. Ben ne yapacağım? Krichna parayı aldıktan sonra harekete geçmek daha da zorlaşır.

— Gelişmelerden beni haberdar edin, dedi Ron Clark. Eğer biz bir şey yapamazsak, "Kuzenleri" devreye sokarız.

Malko telefonu kapattı. Cougar'a yetişebilmek için saatte en az altmış mil yapan bir tekne gerekiyordu. Ama öncelikle Selim Attalah'ın teknesine bir göz atmalıydı. Alexandra'yı da yanına alarak Marbella limanına gitti. Her yer sıcaktan kavruluyordu.

Kentin çıkışında, sağ tarafta inşaatı yarım kalmış beş katlı boş, beton bir bina gördü. Duvarındaki tabelada "Marbella Marinasi" yazıyordu.

Malko denize giden yola girdi ve arabasını binanın giriş katındaki garaja bıraktı. Kıyıda çeşitli türde düzinelerle tekne bağlıydı. Girişin hemen yanında yirmi metre uzunluğunda gösterişli bir Cougar duruyordu. Adı Alcazar'dı. Malko tekneye yakından baktı. Üç adet pervanesi vardı. O sırada yanına biri yaklaştı.

— İyi günler. Adım Swen Olson. Bu bakım atölyesinin sahibiyim. Nasıl yardımcı olabilirim?

— Bir tekne kiralamak istiyorum.

— Burada sadece satılık tekne vardır. Ama size Porto Banus'da bir acentenin adresini vereyim. Orada bulursunuz.

Malko Cougar'ı işaret ederek:

- Onlar da bunun kadar hızlı mıdır? dedi.

— Sanmam. Bu 75 mil yapar. Sahibi müşterimdir, bakım yapmam için getirdi. Yarın dostlarıyla İbiza'ya gidecekler.

Malko, Cougar'ı inceledi. On kişi rahatlıkla yolculuk edebilirdi. Başaltında oldukça büyük bir kamarası vardı.

— Eğer isterseniz 450.000 dolara aynı tekne-den bir tane bulabilirim, dedi atölyenin sahibi.

Malko Liezen'de böyle dev bir tekneye ihtiyacı olmayacağını düşündü, ama adama bir şey söylemedi. Arabasını bıraktığı garaja dönerken, binanın üzerinde binlerce kırlangıç ve martının kulakları sağır eden çığlıklar atarak uçuştüğünü gördü. Limandan çıkarken kafasında tek bir düşünce vardı: Bir tekne bulmak.

* * *

Selim Attalah havuzun kenarına uzanmış müzik dinliyordu. Raj Krichna peşinde Lucia olduğu halde odasından çıktı. Sri Lankalı ile sevgilisi bütün günlerini sevişerek geç iriyorlardı. Krichna Selim'e yaklaşıp:

— Bayan Ann bizimle Cebelitarık'a geliyor mu? diye sordu çekingen bir tavırla.

— Hayır, dedi Suriyeli. Tedbir olarak, kendisine Tanca'ya gittiğimizi söyledim. Zaten sizi bırakıp hemen döneceğim.

Raj Krichna yutkundu. Eğer Ann de gelseydi daha kolay olurdu, diye düşündü.

— Lucia bana eşlik edebilir mi?

Selim bundan daha kötüsünü bekliyordu. Gözlerinin içi güldü:

— Elbette! Eğer istiyorsa, neden olmasın!

— Oh, evet! dedi Lucia Raj'ın yanına oturarak. Daha önce Cebelitarık'a hiç gitmemiştim.

— Yarın sabah on bire doğru hareket edeceğiz. Tekne daha önce hazır olamıyor, dedi Selim. Hangi otelde kalmak istersiniz?

— Benimle Rock Hotel'de temasa geçecekler, dedi Raj Krichna. Olabilir mi?

Selim gülümsedi.

— Cebelitarık'ın en güzel manzarası oradadır, dedi. Her şeyin yolunda gideceğinden emin misiniz?

— Kesinlikle, dedi Raj Krichna.

— İnşallah, dedi Suriyeli.

Raj Krichna henüz ayrılmıştı ki Tony Pool'un geldiğini haber verdiler. Amerikalı yalnızdı. Kendisini Selim'in yanındaki yastıkların üzerine bıraktı-verdi.

— Yarın gidiyor muyuz? diye sordu Tony Pool.

— Siz de tekneyle mi geliyorsunuz?

— Başlatmayın beni! dedi Amerikalı. Önce bankaya uğrayıp parayı alacağım. Diana arabayla gelecek. Sonra da Holiday Inn'de buluşacağız. Gümrükte bir sorun çıkmayacağına emin misiniz?

Selim gümrükçüleri nasıl ayarladığını anlattı. Tony Pool Suriyeli'yi dinledikten sonra kendi fikrini açıkladı.

— Eğer bir terslik çıkarsa hepinizi temizler ve tekneyi alıp giderim, dedi sakın bir sesle.

On beş milyon dolar için yapamayacağı şey yoktu.

— Peki şu Linge salağı ne olacak? diye sordu Tony Pool. Onu nasıl ekeceğiz?

* * *

Malko, haftalığı 35.000 dolardan Panama bandralı güzel bir yatın kira kontratını imzaladı. Bu paranın içine yakıt, personel ve erzak da dahildi.

Komisyoncu Malko'ya gülümseyerek:

— Eminim güzel bir balayı geçireceksiniz, dedi.

Malko'nun kiraladığı Armaggeddon adlı tekne bir Amerikalı'mındı ve Marbella'ya pek sık gelmezdi. Genellikle Porto Banus'da Kral Fahd'ın yatının yanında dururdu.

Alexandra Marbella Club'da kalmak istemiyordu.

— Ben tekneye gidiyorum. Elko'ya söyle, eşyalarımızı tekneye getirsin, dedi.

Alexandra'dan ayrıldıktan sonra Malko yine Ann Grimm'i düşünmeye başladı. Suriyeli'nin onu elinde rehin tuttuğu fikri gittikçe ağırlık kazanıyordu. Eğer öyleyse, Attalah ne istediğini neden bildirmiyordu? Bir şeyler öğrenmek umuduyla marinaya gitmeye karar verdi.

Arabasını boş binanın altına park etti. Atölyenin sahibi onu görmüştü, yanına geldi.

— Kiralık tekne bulabildiniz mi?

— Evet, dedi Malko. Armaggeddon'u kiralamdım.

— Harika. Limanın en iyi teknelerinden biridir. Cougar'm bakımı da bitmek üzere. Bay Attalah'ın sekreteri yarın yola çıkacaklarını bildirdi.

O sırada havada uçuşan kuşlar yine Malko'nun dikkatini çekmişti.

— Her zaman böyle midirler?

— Hayır, dedi Swen Olson. Birkaç gündür buraya dadandılar. Sanırım biri onlara yiyecek veriyor. Oysa bu bina boştur. Sahibi iflas ettiği için inşaatı yarım kaldı. Neyse, gitmem gerek.

Malko arabasının yanına döndü. Tam bineceği sırada üst kata çıkan bir merdiven gördü. O tarafa yöneldi ve küçük Colt'unu çıkarıp merdiveni tır-

manmaya başladı. En üst kata gelinceye kadar kimseye rastlamadı. Kuşların sesi iyice artmıştı.

Binanın tepesine ulaştığında bir an durup çevresine bakındı. Duvarlar sıra olmamıştı. Açık pence-relerden giren yüzlerce kuş merdivenin karşısına rastlayan köşeye üşüşmüştü. Malko'nun varlığı onları ürküttü.

Dikkatle o yöne doğru ilerleyen Malko sonunda hayvanları çeken şeyin ne olduğunu gördü. Köşede, yerde duran şekilden kesif bir koku yükseliyordu. Midesi bulanarak iyice yaklaştı ve bir metre kala durdu. CIA'da çalıştığı süre içinde pek çok kötü şeyle karşılaşmıştı, ama şu anda gördüğü bir kâbustan da beterdi.

Yan iskelet haline gelmiş, etleri parçalanmış, bir insan bedeniydi bu. Ann Grimm'den geriye sadece uzun saçları kalmıştı. Dehşet içinde kalan Malko gözlerini ondan ayıramıyordu. Genç kadının cesedi oraya birkaç gün önce bırakılmış olmalıydı. Kimliği anlaşılmaması diye soyup böyle bırakmışlardı. Daha fazla dayanamayacağını anlayan Malko geri dönüp merdivene yöneldi.

*

Malko, Ann Grimm'in öldüğünü bildirmek için hemen Ron Clark'ı aradı, ama Amerika'lı bürosunda yoktu. Bu korkunç haberi Alexandra'dan gizlemişti. Şimdi bir karar vermesi gerekiyordu: İbiza'ya mı yoksa Cebelitank'a mı gitmeliydi?

Elko'nun getirdiği" bilgi doğru olmayabilirdi. Swen Olson'dan öğrendikleri de öyle. Malko sonunda sezgilerine kulak verip Cebelitank'a gitmeye karar verdi.

* * *

Malko Armageddon'un arka güvertesinden dürbünle Cebelitank'ı inceliyordu.

Kayalıklar uzaktan iri bir hayvanı andmıyordu. Kayanın tepesine yerleştirilmiş çeşitli türden antenler göze çarpıyordu. Burası Akdeniz'deki en iyi kontrol noktalarından biriydi. İngilizler iki yüzyıldan beri burayı ellerinde tutuyorlardı.

Alexandra Malko'nun yanına geldi.

— Ne yapacağını biliyor musun? diye sprdu.

— Hayır, dedi Malko. Fakat senin burada kalman sanırım tehlikeli olur. Seni bir uçağa bindireceğim.

— Niçin?

Önceki akşam Alexandra'ya Ann Grimm olayını anlatmıştı.

— Zavallı Ann Grimm'in başına gelenleri biliyorsun değil mi?

Alexandra nişanlısına sarıldı.

— Kalmak istiyorum. Fakat senin için endişeleniyorum. Bu çok pis bir iş...

Armageddon, Algesiras Koyu'na doğru yavaş yavaş ilerliyordu. Koyda demirlemiş bir sürü tanker ve şilep vardı. Ve orta kesimde, bir İngiliz fırkateyni duruyordu. Limana girer girmez Malko, Alexandra'ya:

— Valizleri Rock Hotel'e taşıt. Seni orada bulurum. Ben bir araba kiralayacağım, dedi.

Eğer Krizantem'in getirdiği bilgi doğru ise Selim Attalah'ın teknesi yakında ortaya çıkardı.

* * *

Gerçekten de çok geçmeden Selim Attalah'ın Cougar'ı açıkta görüldü ve az sonra limana girdi. Malko, dalgakıranın karşısındaki otoparkta, kiraladığı Honda'mrı içinde teknenin limana yanaşıp yolcuların inişini ve eşyaların boşaltılmasını izliyordu.

Tekneden önce Lucia indi. Bir denizci inmesine

yardım etti. Elko'nun sözünü ettiği Hüseyin olmaydı bu. Ardından Raj Krichna görüldü ve en son elinde iki çantayla Tony Pool indi. Diana Mangan görünürde yoktu.

O sırada iki taksi gelip teknenin yanında durdu. Birine Amerikalı, diğerine de Raj Krichna ile Lucia bindi ve çok kısa süren gümrük işlemlerinden sonra arabalar hareket etti.

Aradan beş dakika geçmişti ki Selim tekneye döndü ve Cougar demir aldı.

Malko seçimini yapıp Tony Pool'un bindiği taksiyi izlemeye başladı. Az sonra Amerikalı Holiday Inn'in önünde indi ve iki çantasıyla otele girdi.

Malko geri dönüp, turistlerle dolu dar sokaklardan geçti ve Cebelitarık'ın yukarı kesimine giden Europa Road'a saptı. Rock Hotel, gürültüden uzak, bu caddenin üzerindeydi. Tam otelin karşısına park ederken kalbi duracak gibi oldu. Raj Krichna taksinin parasını ödüyordu. Arabadan inmek için Sri Lankalı'nın içeri girmesini bekledi. Cebelitarık'taki en iyi iki otelden biri burasıydı. Yine kovalamaca oynamaya başlayacaklardı. Neyse ki Krichna onu sadece bir kez görmüştü. Tony Pool'un, adamı ziyarete gelmemesi için dua etti.

Kendi dairesine çıktı ve Alexandra ile Elko'ya olanları anlattı.

— Hemen Holiday Inn'e gidin. Diana Mangan'a ne olduğunu bilmek istiyorum, dedi Krizantem'e.

Telefonu açıp Viyana'dan Ron Clark'ı aradı, Ona verilecek iyi haberleri vardı. Bu hikâyenin bütün kahramanları orada olduğuna göre eroinin gelmesi de yakındı.

* * *

Ertesi sabah Malko klimanın gürültüsüyle uyanı. Terasa çıktığında sıcak, güneşli bir günün ilk ışıklarıyla karşılaştı.

Tony Pool geldiğinden beri otelden dışarı çıkmamıştı. Diana Mangan, Marbella'da kiraladığı BMW ile kente gelmişti. Raj Krichna da ortalarda görünmemişti. Ron Clark'ın verdiği bilgiye göre Kaptan Yakovlev Cebelitarık'a 200 mil mesafedeydi, ama limana uğrayacağını gösterir bir belirti yoktu. Clark, Malko'dan derhal oradaki büro şefi John Falcon'la temasa geçip onu uyarmasını istemişti.

Malko, suları güneşin altında parıldayan limana bir göz attı. Birden, yarım mil kadar açıkta demirlemiş bir gemi farketti. Bir gece önce orada yoktu. Hemen dürbünü alıp yeniden baktı. Bu bir konteyner gemisiydi. Aceleyle geminin adını okumaya çalıştı ve aniden kalbi hızla çarpmaya başladı. İçinde Raj Krichna'ya ait 220 kilo eroinle Kaptan Yakovlev karşıındaydı.

XI. BOLUM

Malko dürbünüyle Kaptan Yakovlev'i bir kez daha gözden geçirdi. Bir sürü konteyner üç sıra halinde geminin güvertesine sıralanmıştı. Tabii ambarlardakiler de hariç...

O kadar yükün arasında eroini aramak, saman deposunda toplu iğne aramaya benzerdi.

Malko dürbününü bıraktı. Görevinin "en zor" kısmı başlıyordu. Sovyet yük gemisi herhalde orada tesadüfen durmamıştı.

Selim Attalah gittikten sonra Raj Krichna ve Tony Pool otelde kalmışlardı.

Malko, Alexandra'yı uyandırmadan aşağı indi ve resepsiyondan Ron Clark'ın kendisine daha önce verdiği bir numaraya telefon etti. Gerçekten yardıma ihtiyacı vardı.

* *

Malko, kapısındaki küçük bakır bir levhada "Ortadoğu Gemicilik Şirketi" yazan binanın ziline bastı. Diyafondan bir kadın sesi:

— Bürolar kapalı, dedi.

— John Falcon ile randevum var, dedi Malko.

Cümlesini henüz bitirmişti ki kapı açıldı. Asansörden çıkan İngiliz tipli, fakat Amerikan aksanıyla konuşan bir sekreter Malko'ya:

— Adım Maggie Thatcher. Sizi Bay Falcon'a götüreceğim, dedi.

Asansörle üçüncü kata çıktılar. İyi giyimli, bıyıklı, kibar bir adam Malko'yu karşıladı.

— Ben John Falcon. Sizi gördüğüme sevin-

dim, dedi CIA büro şefi.

Amerikalılar'ın artık Cebelitarık'ta diğer ülkeler gibi resmi temsilcilikleri veya elçilikleri yoktu. Yalnızca Kraliyet Donanmasına ait binalarda çalışan irtibat görevlileri vardı. Bunlardan biri olan John Falcon elektronik istihbarat sorumlusuydu.

— Çay mı kahve mi? diye sordu John Falcon.

— Kahve, dedi Malko. Kaptan Yakovlev hakkında bir şey öğrenebildiniz mi?

— Pek bir şey yok, dedi Amerikalı. Sizden fazla bir şey bilmiyorum, İngilizler'e bir makine arızası olduğunu ve liman açıklarında demirlemek istediğini bildirmiş. Geri çevirmek için hiçbir neden yok.

— Peki ya arıza? diye sordu Malko.

— Uydurma olduğu kesin. Liman başkanlığı yardım önermiş, fakat geminin kaptanı kendi imkânlarıyla gemiyi tamir edeceklerini bildirmiş.

— Sovyetlerin Cebelitarık'ta adamları var mı? diye sordu Malko.

John Falcon'ın yüzünde alaycı bir gülümseme belirdi.

— Belki kayalıkların üzerinde bir yerde bir köstebekleri vardır. Fakat ne meslektaşlarım, ne de ben bir şey bulamadık. Cebelitarık çok küçük ve "Kuzenlerimiz" bütün kontrolü ellerinde tutuyorlar.. Ara sıra Karadeniz'den inen Sovyet yolcu gemileri güneybirliğine uğrarlar ve yolcuları karaya çıkar. Ama yolcular inerken de, giderken de sayılır. Hepsi bu....

— Kaptan Yakovlev'in mürettebatının kimler olduğu biliniyor mu?

— Büyük bir ihtimalle Ruslar'dır. Karaya çıkmadıkları için irtibat kurulamadı.

— Pekâlâ gözetim altındalar mı?

— Limanda demirli duran diğer teknelerden fazla değil. Fakat siz öylesiniz.

— Sahi mi? diye sordu Malko şaşırarak.

— "Kuzenlerimiz" kötü bir şey söylemediler. Yalnız İngiliz meslektaşım bu sabah bana Serenisime Altesleri'nin, o kadar güzel bir bayanı Cebeli-tarık gibi bir çöplüğe niçin yanında getirdiğini sor-du...

— Eroinden haberleri var mı?

— Tabii ki hayır. Olması da gerekmiyor. Aksi takdirde gemiye hemen demir almasını emrederler.

John Falcon ses tonunu düzelterek ve cesaretini toplayarak yeniden söze girdi:

— Şirket benden, elimden geldiği kadar yardımcı olmamı istedi. Ne yapmam gerektiği hakkın-da bir fikriniz var mı?

— Henüz yok, dedi Malko.

— O halde adamlarımla haftalık görüşmelerimi yapmaya gidiyorum. Bir ihtiyacınız olduğunda beni arayın. Fakat telefonda temkinli olun....

* * *

Malko, Elko Krizantem'i Holiday Inn'in karşı-sındaki pizzacıda buldu. Elko buradan otelin girişini gözlüyordu.

— Henüz hiçbirini dışarı çıkmadı, dedi Malko'ya.

Diana'nın kullandığı BMW hâlâ otelin önündeki otoparktaydı.

— Göreviniz bitti, dedi Malko. Gidip biraz da Raj Krichna ile ilgilenelim.

Önce limana bir göz attılar. Selim Attalah'ın teknesi henüz dönmemişti. Anlaşılan Raj Krichna parayı almadan ortaya çıkmayacaktı. Queen's Way'den yukarı çıkıp Europa Road'a geldiler.

Malko, cadde üzerinde İngiltere'dekiler gibi kırmızı bir telefon kulübesi buldırve derhal Rock Ho-

tel'in numarasını çevirdi.

— Bay Krichna sizde mi kalıyor? diye sordu Malko. Burası AVİS.

— Evet efendim, fakat şu anda odasında değil. Havuzdalar, bir notunuz var mı?

— Hayır, ben gelip kendisini görürüm. Oda numarası kaç?

— 453.

Malko kulübeden çıktı. Sözü geçen havuz otelin üç yüz metre yukarısında, gazinonun karşısındaydı. Malko arabayı Elko'ya bıraktı.

— Gözlerinizi otelden ayırmayın. Ben iki saat sonra gelirim. Şimdi otele gidiyorum, dedi.

Malko odasına çıktı. Alexandra banyoda bir fare gördüğünü sanıyordu. Odanın klima cihazı bozulmuştu ve dahası asansör de çalışmıyordu.

— Ben havuza gidiyorum, dedi Alexandra.

— İmkânsız, dedi Malko. Krichna orada. Seni tanıyabilir. Viyana'da karşılaşmıştınız.

— Harika, diyerek iç geçirdi Alexandra. Bu odada haşlanacağım.

— Telefon etmek için şehire inmek zorundayım, dedi Malko Alexandra'ya. Biraz sabret .Terasa çık.

* * *

— Hepsi bir araya toplandı, dedi Malko, fırın gibi sıcak olan telefon kulübesinden. Eroinin alıcısı, satıcısı ve Kaptan Yakovlev.

— Harika! diye haykırdı Amerikalı. Oysa Greg Bautzer onları Rotterdam'da bekliyor.

— Henüz zafer kazanılmadı, diye dikkatini çekti Malko. Burada Elko Krizantemle yalnızım. "Kuzenler"den yardım isteyemem. Yalnızca sizin adamınız var.

— O eski bir yeşil berelidir, dedi Ron Clark. Ne yapması gerektiğini iyi bilir. Ona derhal bir te-

leks gönderiyorum. Verdiğim emirler doğrultusunda işe başlasın.

— Hangi emirler?

— Eroini imha etmek ve silahların teslimini önlemek için Tony Pool'un parasını ele geçirmek, diye sıraladı Amerikalı. Sizin bu konuda bir planınız var mı?

— Henüz yeterli bilgi toplamadım, dedi Malko. Bence Tony Pool'un 220 kilo eroini valizine doldurup Amerika'ya götürmesi imkânsız. Uyuşturucuyu ülkeye başka yolla sokmaya çalışacaktır. Belki Rotterdam'daki gibi bir yol deneyebilir. Önce bunu öğrenmeliyim.

— Çok haklısınız, dedi Ron Clark. Tony Pool eroinin gramını üzerinde taşımaz. Belki de bu konuda Selim Attalah'tan yardım istemiştir.

— Sanmam. Selim Attalah bu işe karışmak istemez. Zaten Selim çoktan geri döndü. Cebelitarık'ı seçmelerinin nedeni Marbella'ya bir saatlik mesafede olması ve gümrüğün burada çok sıkı olmasıdır.

— İyi düşünüyorsunuz, dedi Ron Clark. Fakat bu, sorunu çözmemiz için yeterli değil.

— Benim için dua edin, dedi Malko. Son bir şey daha: DEA'ya, Kaptan Yakovlev'in molasından bahsetmeyin.

— Aklımdan bile geçmez, fakat belki kendileri bulabilirler.

— Greg Bautzer ve adamlarının ayağıma dolaşmalarını istemiyorum, dedi Malko.

Kulübeden çıkarken biraz rahatlamıştı.

* *

Elko Krizantem gözlerine dolan terleri sildi. Sonunda Raj Krichna'nın arabası otoparktan çıkıyordu. Fakat Elko'nun düşündüğünün tersine Krich-

na şehre gideceğine tam aksi istikamete, yukarı döndü...

Üç yüz metre ilerledikten sonra Krichna sola döndü. Kayalıkların üst kısmındaki çakıllı alana çıkan virajlı, dar bir yola girdi. Krichna'nın peşine takılan Elko az kalsın bir turist otobüsüyle çarpışıyordu.

Yukarı doğru tırmandıkça manzara olağanüstü bir güzellik kazanıyordu. Raj Krichna yukarı, mağaraların bulunduğu yöne doğru gidiyordu. Kaptan Yakovlev koyda ufak bir nokta gibi duruyordu. Krichna "Saint Michael Mağarası"nın önündeki otoparka girdi ve durdu. Bir grup İngiliz turist doğayı hayranlıkla seyrediyordu. Çevredeki kayalıkların arasında sayısız yaya yolu vardı. Yukarıda maymunların bulunduğu doğal bir park vardı. Bir tabelada "Maymunlara dikkat edin, ısırabllirler" yazıyordu.

Elko da arabasını park etti ve gözünü Raj Krichna'dan ayırmadan kalabalığa yaklaştı. Krichna'nın hareketlerinden, kalabalık arasında birisini aradığını farkettiler. Ya da etrafında kendisiyle ilgilenen birisi olup olmadığını kontrol ediyordu. Sri Lanka'nın bakışları bulunduğu tarafa çevrilince Elko derhal fotoğraf çeken bir aileye yaklaştı ve onlara birlikte bir fotoğraflarını çekmeyi önerdi. Raj Krichna kendisine baktığında o sadece amatör fotoğrafçılık yapan birinden farksızdı.

Etrafta şüpheli birilerinin bulunmadığına emin olduktan sonra Raj Krichna maymunların bulunduğu tarafa doğru yürümeye başladı. Elko, Raj'ın gittiği yola paralel bir yoldan gidiyordu. Sonunda düz bir kayalığın üzerine geldi. Az aşağısında Raj Krichna sarışın, kısa kollu gömleği olan, gözlüklü bir adamla buluşmuştu. Adamın elinde uzun saplı

bir çanta vardı. Birbirleriyle konuşmuyorlardı, fakat hallerinden daha önce tanıştıkları belli oluyordu. Bir süre çevredeki turistlerin gitmesini beklediler. Sonra büyük teleferiğin altından geçip Cebe-litarık'ın en uç noktasına bakan tepeye geldiler.

Elko harabelerin arasından ilerlemeye başladı. Neyseki adamlar başlarını yukarı kaldırmıyorlardı... Kayaların arasındaki küçük bir tünelden geçtiler. Ve sonunda İkinci Dünya Savaşı'ndan kalma paslanmış bir DCA topunun bulunduğu yere geldiler. Genellikle ziyaretçiler oraya kadar gelmezlerdi.

Elko gizlendiği duvarın arkasından onları izlerken bir yandan da Raj Krichna'nın bulunduğu adamın kim olabileceğini düşünüyordu.

İki adam kısa bir süre hararetli bir şekilde konuştular. Sonra sarı saçlı, siyah gözlüklü adam elindeki çantayı Raj Krichna'ya uzattı. Daha sonra tokalaştılar ve Raj Krichna oradan ayrıldı. Arkadaşı ise, birlikte görünmemek için bir sigara yaktı ve topun üzerinde tünemiş oturan maymunu seyretmeye başladı.

İkisi de gerçek profesyoneldi.

O sırada Elko Krizantem'in saklandığı duvarda beliren bir maymun çığlıklar atmaya başlayınca, sarışın adam aniden başını yukarı kaldırdı ve Elko'yu gördü.

Tepkisi çok ilginçti. Elindeki sigarasını attı ve sanki yüz metre koşucusuymuş gibi birden koşmaya başladı.

XII. BOLUM

Elko ani bir kararla adamın peşine düştü. Çünkü Raj Krichna ile bir kez daha konuşacak olursa her şeyi mahvedebilirdi.

Tünelin girişinde ona yetişti. Elko adamın silahı olduğunu sanmıyordu. Çünkü üzerindeki dar gömlek ve pantolonla silahını gizleyemezdi. Adam Elko'yu kayalara sıkıştırıp kaçmayı planlar gibi davranıyordu. Tecrübeli Elko onun bu niyetini anlayıp adamı kendi silahıyla vurmaya karar verdi, içinden bir ses o adamın ölmesi gerektiğini söylüyordu.

Elko ani bir atakla adamın üzerine atladı ve hızla başını arkasındaki kayaya vurdu. Sarışın adam bir müddet olduğu vaziyette kaldı, sonra vücudu gevşedi. Hemen ölmüştü.

Arkadan yaklaşan bir turist kafilesinin sesleri geliyordu. Elko Krizantem çabucak toparlanıp adamın cebinden cüzdanını aldı. Cesedi orada bıraksa hemen bulurlar ve olay duyulurdu. Ani bir kararla cesedi korkuluğun kenarına sürükledi ve son bir gayretle üzerinden aşırıp aşağı itti.

Birkaç saniye sonra arkadan gelen turistler, orada tek başına manzarayı seyreden orta yaşlı bir adamdan başka kimseyi göremediler.

* * *

Malko, ölen adamın cüzdanındaki kâğıtları inceliyordu.

Sergei Kalinin, Kaptan Yakovlev gemisinin

ikinci kaptanıydı.

Aslında ortada büyük bir sorun vardı. Ya adamın cesedi bulunursa?.. İngilizler cinayetten hoşlanmazlardı. Ama Elko Krizantem farklı davranmış olsaydı, o zaman her şey mahvolurdu.

— Bu akşam Kontes Alexandra ile birlikte Londra'ya gidiyorsunuz, dedi Malko sadık uşağına.

— Fakat hâlâ bana ihtiyacınız var, dedi Elko.

— Ben başımın çaresine bakarım, dedi Malko. Hapse girmenizi istemiyorum.

Alışverişte olan Alexandra'ya haber vermekten başka yapacak bir şey kalmamıştı. Ve tabii ki John Falcon'a da.. Pencerenin önünde duran Elko Krizantem Malko'ya doğru döndü:

— Gemide bir şeyler oluyor galiba, dedi.

* * *

Malko dürbününü indirdi, gördükleri onu çok şaşırtmıştı. Kaptan Yakovlev'in yanına bir mavnaya yanaşmıştı ve geminin vinci konteynerleri mavnaya indiriyordu. Birinci konteyner inmişti bile. Rotterdam'da boşaltılmak üzere yüklenen gemi İspanya'da yük indiriyordu.

— Elko, ben olup biteni yakından görmek istiyorum. Siz buradan ayrılmayın, dedi Malko.

Arabasına atlayıp hızla liman istikametine doğru indi. Gemiye tam olarak görebileceği bir yer aradı ve Western Arm'ın rıhtımının başında durdu.

Üzerine dördüncü konteyneri de alan motorlu küçük tekne geminin yanından ayrıldı ve Malko'nun bulunduğu rıhtıma doğru yol almaya başladı. Ağır yükünden dolayı birkaç yüz metreyi yarım saatte alabilmişti.

Bu sefer aynı işlem ters yönde başladı. Rıhtım-daki dev bir vinç konteynerleri kıyıya indirdi. Bir

saat sonra dört konteyner rıhtımda duran diğerlerinin yanına sıralanmıştı. Dikdörtgen prizma şeklindeki konteynerlerin üzerinde asma kilitler ve kod numaraları vardı. Her biri değişik renkteydi. Malko yaklaştı ve konteynerlere tek tek göz attı. En sağdakinin üzerinde 92 UT SP yazılıydı. Geminin manifestosuna göre Afganistan'dan kuru üzüm yüklenen buydu. Yani Raj Krichna adına yüklenen eroinin bulunduğu konteyner. İçinde en azından 25 m³ mal vardı.

Malko açıkta demirli duran Kaptan Yakovlev'e baktı. Gemi görevini tamamlamıştı. Rahatlıkla Greg Bautzer'in kendisini beklediği Rotterdam'a gidebilirdi... Ancak Sergei Kalinin gemiye dönmemişti. Kaptanın tutumu ne olacaktı?

Malko arabasına bindi. Derhal John Falcon'u görmesi gerekiyordu. En azından görevini tam olarak yerine getirebilmesi için ona ihtiyacı vardı.

* * *

CIA'nın Cebelitarık'daki büro şefi Sovyet gemisinin kâğıtlarına sanki şişedeki siyânürmüşçesi-ne bakıyordu.

— Bu olay saat kaçta oldu?

— İki saat önce, dedi Malko.

— Sizin Sri Lankalı harekete geçmedi mi?

— Bildiğim kadarıyla hayır. Az öncesine kadar Lucia ile beraber havuzdaydı. Ve sinirli görünmüyordu. Fakat şu Sergei Kalinin'in gemiye ne zaman dönmesi gerekiyordu, bilmiyoruz. Belki de gemi mürettebatı bu akşamdan önce bir şeyden şüphelenmez.

— Eğer cesedi daha önce bulunmazsa tabii, dedi Amerikalı donuk bir sesle. İşte o zaman size ortadan kaybolmanızı tavsiye ederim.

Malko Falcon'a ayrıntılı bir şekilde her şeyi an-

lattı.

— Armageddon'u geri gönderin, şu aşamada dikkati çekebilir, dedi John Falcon.

— Peki ya işi başaramayıp kaçmam gerekirse? Amerikalı gülümsedi.

— O zaman ben sizinle ilgilenirim. Bu arada Langley'den şu Sergei'in kimliğinin araştırılmasını isteyeceğim.

— Karaya çıkartılan konteynerlerin kimin adına geldiğini de öğrenmeliyiz, dedi Malko.

* * *

Malko marinadan ayrılan Armageddon'u izliyordu. Cebinde Alexandra ile Elko adına Londra'ya iki adet uçak bileti vardı. Selim'in Cougar'ı hâlâ görünürde yoktu. Anlaşılan operasyonun son aşamasına henüz gelinmemişti. Arabasına geri döndü.

Otele gelirken Alexandra ile birkaç saat sonra ayrılacaklarını düşünüyordu. Odasına girdiğinde genç kadını yatağında uzanmış buldu.

— Hemen hazırlanmalısın, seni havaalanına götüreceğim, dedi Malko.

Genç kadının cevabını beklemeden doğruca pencereye gitti ve bir an gözlerine inanamadı. Sovyet gemisi demir almıştı ve güneye doğru, Atlantik yönünde uzaklaşıyordu. Demek Sergei Kaiinin'in geri dönmemesi onu yolundan alıkoymamıştı. Malko, Sovyetlerin uyuşturucu işlerine karışmaktan hoşlanmadıklarını biliyordu. Belki geminin kaptanı, Kaiinin'in polisle başının derde girmiş olabileceğini düşünmüştü.

Alexandra ile Elko'yu uçağa bindirdikten sonra bu konuyu görüşmek üzere John Falcon'u görmeye karar verdi.

* * *

Küçük binalardan oluşan havaalanı Güney Amerika'dakileri hatırlatıyordu. Akdeniz'in güneyinde bronzlaşmış turistler bekleme salonunu doldurmuştu. Alexandra son bir kez daha Malko'ya sarıldı.

— Lütfen çabuk dön, dedi.

Elko Krizantem'in yüzü iyice asıktı. Gitmek zorunda kaldığı ve efendisini yalnız bıraktığı için canı sıkılıyordu.

Malko uçak havalanıncaya kadar bekledi, sonra yolun karşısındaki otoparka doğru yürüdü. John Falcon kendisini bekliyordu.

* * *

Malko içeri girer girmez Amerikalı derhal söze başladı.

— Sizin için epeyce çalıştım.

— Kaptan Yakovlev'in demir aldığını biliyor musunuz?

— Evet biliyorum, dedi Falcon. Liman başkanlığında bir arkadaşım var. Arızayı giderdiklerini bildirip yola çıkmak için izin istemişler.

— Peki ya Sergei Kalinin?

— Kaptan, adamlarından birisinin gemiye dönmeyişi, bulunur bulunmaz Madrid'deki Sovyet Elçiliği'ne teslim edilmesini, sahil muhafazaya bildirmiş.

John Falcon sigarasından bir nefes çektikten sonra sırttı.

— Kaptan bunu istemekte haklı. Langley kaybolan adamın kimliğini saptamış. Sergei Kaiinin'in asıl adı Ivan Grussofmuş. Ve KGB'nin askeri kadında yüzbaşymış. Altıncı filoyu izleyen bir Sovyet gemisinde iki yıl görev yapmış. Sonra da Delhi askeri ateşesi olmuş. Derken adamı Moskova'ya, merkeze çağırmışlar ve sonrası bilinmiyor.

Anlaşılan Raj Krichna'nın askeri danışmanı.

Kaptan Yakovlev'de bir KGB subayının varlığı, bu operasyonun Sovyet gizli servislerinin yardımını ve koruması altında yürütüldüğünü gösteriyordu. Böylece Sovyetler bir taşla üç kuş vurmuş oluyorlardı: Müttefikleri olan Tamil gerillalarına yardım ediyor, Polonya yapısı silahları satarak döviz kazanıyorlar ve eroin satarak batı toplumunu zayıflatıyorlardı.

Şimdiye kadar iki kişi ölmüştü ve hiç kimse bir şey yapmıyordu.

— Langley'dekiler bu işe ne diyor? diye sordu Malko.

— Son derece öfkeli, dedi Falcon.

— Henüz bir şey bulunmadı mı?

— Neyse ki hayır. Cesedin bulunduğu yeri biliyorum, orada birkaç gün daha kalabilir. Ve umarım bulunduğu zaman burada olmazsınız.

— Ben de umarım, dedi Malko.

Asıl sorun Sovyetlerin Raj Krichna'ya, buluştuğu adamın akıbetini duyurup duyurmayacaklarıydı. Önlerindeki birkaç saat her şeyi açıklığa kavuşturacaktı.

Eğer Raj Krichna ortadan kaybolmazsa, hiçbir şeyden haberi yok demektir. Eğer kaybolursa, o zaman da uyuşturucuya el koymaktan başka yapacak bir şey kalmıyordu.

— Konteynerler ne olacak? dedi Malko.

— Gümrükteki bir arkadaşım bu konuyla ilgileniyor. Kendisiyle randevum var. Siz de gelin, dedi Falcon.

Malko ile John Falcon, Willy adındaki gümrükçüyle tipik bir İngiliz "pub"ı olan Angry Friar'da buluştular. Gümrükçü, Kaptan Yakovlev'in maki-

nelerindeki bir arızadan dolayı açıkta demirleme izni istediğini ve gemideki bazı konteynerlerin sahin-den bir teleks aldığını, meydana gelen gecikme yüzünden malın Rotterdam'a kabul edilmeyeceğini, bu nedenle limana indirilmesini istediğini bildirdi. Malların başka bir gemi tarafından alınacağını ve şu anda Cebelitarık'ta bir temsilcisi bulunan MED Gemicilik Şirketi'nin himayesinde olduğunu anlattı.

* * *

Malko Amerikalı'dan ayrıldıktan sonra yat limanına inip Selim Attalah'ın gelip gelmediğine tekrar bir bakmak istedi. Henüz hava kararmamıştı. Limandaki yatçılar arasında neşeli bir hava esiyordu. Selim Attalah'ın Cougar'ına benzeyen bir tekne yoktu.

Malko birden kendisine hiç yabancı gelmeyen birini farkettiler. Adam bir restorana giriyordu.

Georgiu Ayotis!

Kıbrıslı restoranın terasına çıkıp bir çiftin masasına doğru ilerledi: Siyah saçları özenle arkaya taranmış Raj Krichna ile süper mini eteği ve dekolte bluzuyla harika görünen Lucia çifti.

Malko uzakta kalmayı tercih etti. Selim Attalah ve Raj Krichna'nın güvenilir adamı Georgiu Ayotis'in gelişi, geriye saymanın başladığını gösteriyordu.

XIII. BÖLÜM

Georgiu Ayotis eğilerek Lucia'yı selamladı. Ve bir iskemle alıp oturdu. Malko bir an masaya bir mikrofon yerleştirebilmek için her şeyi verebileceğini düşündü... Daha sonra restoranın arkasındaki otoparka gitti. Raj Krichna'nın arabası da oradaydı.

Onu asıl ilgilendiren Ayotis'di. Nerede kaldığını öğrenmeliydi. Malko aslında Tony Pool ve Diana Mangan'ın sahneye çıkmasını bekliyordu, ama anlaşılan en son dakikada devreye gireceklerdi. Üç saat kadar sonra Raj Krichna ve arkadaşları otoparka geldiler. Malko görünmemek için çömeldi. Daha sonra arabanın arkasından baktığında Ayotis'in de içinde olduğunu gördü.

Malko arabasına atladı ve arkalarından takip etti. Hep birlikte Rock Hotel'in önünde indiler. Raj Krichna ve Lucia otele girerken Ayotis de gazinoya yöneldi. Malko adamın peşinden gideceği sırada gazinonun karşısında Tony Pool'un BMV'sini görünce vazgeçti. Gazinonun önünde adamın çıkmasını beklemekle, limana gitmek arasında bir seçim yapması gerekiyordu. Sonunda ikincisine karar verdi. Geri dönüp limana yöneldi. Az sonra Western Arm'ın rıhtımındaydı. Konteynerler yerinde duruyordu ve ortalıkta kimseler yoktu.

Georgiu Ayotis, kumarhanenin rulet ve black jack salonunun kapısını itip içeri girdi. Tony Pool

ve Diana rulet masasındaydılar. Raj Krichna, Amerikalılar'ı çok iyi tarif etmişti. Üstelik salonda genç olarak bir tek ikisi vardı. Geri kalanın hepsi yaşlıydı...

Georgiu, masaya yaklaşarak oyuncuların arasına karıştı. Bir ara Tony Pool ile göz göze geldiler.

Amerikalı hiç konuşmadan masadan kalktı ve kollu para makinelerinin başına gitti. Orada onları kimse duyamazdı. Az sonra Kıbrıslı da yanına geldi.

- Raj hazır mı? diye sordu Tony Pool.
- Evet, dedi Ayotis, her şey yolunda.

Konuşmaları bir süre daha devam etti. Sonra birlikte rulet masasına döndüler. Amerikalı çift Ayotis'i orada bırakıp Holiday Inn'e gitmek üzere gazinodan çıktı.

- Her şey ayarlandı mı? diye sordu Diana.
- Prensip olarak evet, dedi Tony Pool.
- Ne zaman harekete geçiyoruz?
- Yarın gece.

- Peki Viyana'daki adam ne olacak?
- Sanırım onu atlattık.
- Hâlâ Marbella'damı?

— Hayır. Marbella Club'dan, Ibiza Hotel'de yer ayırtmış,

— Sana onları korkutacağımızı söylemiştim, dedi Diana Mangan.

Amerikalı kadının yüzünde alaycı bir gülümseme vardı.

Arabayı otelin önüne park edip yukarı çıktılar. Odaya girer girmez Tony Pool doğruca dolaba gidip içindekini kontrol etti. Bankada bir kasa kirayarak dikkati çekmek istemediği için on beş milyon doları oteldeki odasında iki ayrı çanta içinde tutuyordu.

— Canım eğlenmek istiyor, dedi Diana.
— Elbette! dedi Tony. Kendisine bir viski hazırlayıp üzerindeki gömleği çıkartmıştı.
— Çantaları aç, dedi Diana.
— Niçin?
— Paraları görmek istiyorum.
— Şimdi sırası değil.
— Sana ne diyorsam onu yap, diye emretti Diana. Unutma ki bu para Donald'a ait ve sen de onun hesabına çalışıyorsun.

Tony bir an donup kaldı. Sonra nefret dolu gözlerle kadının emrine uydu.

— Sen delisin! diye homurdandı Tony Pool. Parayı saymak için saatlerce uğraştık.

Diana adamın sözlerine aldırmandan çantanın içindeki yüz dolarları yatağın üzerine serpmeye başladı, sonra da Tony'ye dönüp:

— Şimdi seviş benimle! dedi.
— Git başkasını bul!

Diana hiçbir şey demeden Tony'nin viski dolu bardağını aldı ve adamın suratına içkiyi fırlattı.

— Aptal!

Tony daha ne olduğunu anlamadan Diana üzerine atılmıştı. Birlikte yatağın üzerine düştüler. Kadın Amerikalı'yı yumuşatmayı başarmıştı. Tüm vücuduyla Tony'ye yapıştı.

* * *

Tony yataktan kalkıp yeniden kendisine bir içki hazırladı. Diana için de bir kadehe Cointreau koydu. Böyle ateşli seks sahnelerinden sonra içki çok iyi geliyordu.

— Ayotis'le nasıl anlaştığını bana söyle. Donald'a telefon edip haber vermek zorundayım, dedi Diana.

Kural böyleydi. Diana yanmdayken Tony doğ-

rudan patronuyla görüşemezdi.

— Basit. Ayotis, Krichna ile buluşup ondan malın bulunduğu konteynerin numarasını ve anahatırım almış.

— Peki niçin yarına kadar beklenecek? Malın rıhtımda beklemesi tehlikeli değil mi?

— Çünkü gümrük işlemleri ve mühürlenmesi yann sabahtan önce yapılamıyor. Ayotis tek başına gidip konteynerden malı alacak. Kolay iş. Biliyorsun, eroin onar kiloluk paketler halinde. Sıkıştırılmış olduğu için fazla yer tutmuyor. Malı arabasının bagajına yerleştirecek ve bizim gemiye getirecek.

— Kalitesini nasıl kontrol edeceksin?

— Bu işi gemide bizim çocuklar yapacak. Sonra bana telefon edecekler. Biz burada Krichna ile bekleyeceğiz. İstedığımız kalitedeyse parayı ödeyeceğiz.

— Peki ya değilse?

— Olmak zorunda. Daha önce örnek gönderdiler. Bu adamlar ciddi çalışır. Bir aptallık yapmazlar.

— Krichna burada yalnız olacak, değil mi? diye sordu Diana.

— Evet.

Bir an sessizlik oldu. İkisinin de aklından aynı şey geçmişti.

— Bu adam bir katil, dedi Tony Pool. Arkasında koca bir örgüt var. Onunla şaka olmaz.

Diana hayal kuruyordu. On beş milyon dolarlık ekonomi yapmak kimseye zarar vermezdi.

— Dinle, dedi Tony Pool. Bunu sonra düşünerüz. Şimdilik işleri oluruna bırakalım.

* * *

Malko uyumamak için kendiyile mücadele edi-

yordu. Saat sabahın üçü olmuştu ve uzun zamandır orada bekliyordu. Kendine gelebilmek için arabadan inip biraz dolaştı. Hâlâ görünürde kimse yoktu. Anlaşılan malın teslimi bu gece yapılmıyacaktı. Bu durum Malko'nun aklına bir fikir getirmişti.

Daha fazla riski göze alamazdı. Eğer uyuşturucuyu elinden kaçırırsa, DEA'nın dilinden kurtulamazdı. Arabasına binip Holiday Inn'in önünden geçti. Tony Pool'un BMW'si hâlâ oradaydı.

İssız yollardan Rock Hotel'e dönerken Lucia'yı düşündü. Bu küçük vahşi yaratığın, bir sürü eşkiyanın arasında ne işi vardı? Raj Krichna tüm sevimli görüntüsüne rağmen fanatik bir katildi. Lucia böyle biriyle nasıl beraber olabilirdi?

* * *

Ertesi sabah Malko doğruca CIA büro şefini görmeye gitti.

John Falcon'un yüzü asıktı. Oldukça keyifsiz görünüyordu.

— Polis Sergei'nin cesedini bu sabah bulmuş. Buradan gitmeniz gerekiyor.

Bu çok ciddi olayların başlangıcı olabilirdi. Eğer haber basında veya televizyonda çıkarsa Raj Krichna her şeyi anlar ve vazgeçebilirdi.

— Polis ne düşünüyor?

— Kararsızlar. "Özel bölüm" olaya el koymuş. Giysilerinden cesedin bir Rus'a ait olduğunu anlamışlar ve Kaptan Yakovlev'in kayıp adamı olabileceğini düşünüyorlar.

— Yirmi dört saate ihtiyacım var, dedi Malko.

— Bakın, sizin Slav olduğunuzu biliyorum, dedi Falcon. Ama yine de Rus ruleti oynamanın bir anlamı yok. İngilizler cinayetin Sovyet gizli servisinin bir iç hesaplaşması olduğunu duyurdular.

Gelin, bu akşam şu kahrolası konteyneri havaya uçuralım ve bu iş bitsin.

— Benim daha başka bir fikrim var, dedi Malko. Yalnızca bana birkaç saat verin. Ayrıca sizden bazı isteklerim olacak.

— Peki, peki. Başıma bir iş geleceğini biliyordum zaten, dedi Falcon.

Amerikalı, Malko'nun isteklerini yerine getirmeyi kabul etti. Altıda buluşmak üzere ayrıldılar.

Malko arabasına binip yat limanına doğru ilerledi.

Cougar geri gelmişti.

Selim Attalah teknenin başında, yanaşma işleri için adamlarına yardım ediyordu. Anlaşılan on beş milyon dolarını almak için geri dönmüştü.

XIV. BÖLÜM

Malko liman, marina ve otel arasında gidip gelirken heyecanım yatıştırmaya çalışıyordu. Son ge-
- çişinde Rock Hotel'in otoparkının önünde Raj Kri-
chna'nın arabasını göremedi. Etrafa bir göz atmak
için arabadan indi ve aynı anda Lucia ile çarpıştı.
Genç kız her zamanki gibi vvalkman dinliyordu.
Bozuk bir İngilizceyle

- Rock Hotel'e mi gidiyorsunuz? diye sordu.
- Evet, dedi Malko.
- Beni de bırakabilir misiniz?

Yolculukları ancak üç dakika sürmüştü. Otelin
önünde inerken Lucia Malko'nun yanağına bir te-
şekkür öpücüğü kondurdu.

* * *

Saat altıda buluştuklarında John Falcon keyifli
görünüyordu.

— İhtiyacınız olan şeyi buldum, dedi Mal-
ko'ya. Ama bu Şirket'e epey pahalıya mal olacak.

Malko'nun gözleri parladı. İçindeki sıkıntılar
sona ermek üzereydi.

* * *

Selim Attalah, Raj Krichna ile Lucia'yı tekne-
sinde kabul etti. Krichna'yı içerideki kamaraya gö-
türdü.

- Yarın gidebilecek miyiz? diye sordu.
- Evet.
- İyi. Buradan Malaga'ya gideriz. Uçağım ha-
zır bekliyor. Oradan da Varşova'ya geçeriz. Mal

öbür gün Gdansk'tan yola çıkabilir. Uç hafta son-
ra da Nagapattinam'da olur. Hintli yetkililerle bir
sorun çıkmayacağından eminsiniz, değil mi? Çün-
kü silahlar beş yüz metre küp tutuyor...

— Kesinlikle eminim. Gümrük sorumlusu ör-
gütümüzün bir üyesidir.

— O halde gidip yemek yiyelim.

— Ne yazık ki ben gitmek zorundayım, dedi
Raj. Lucia'nın sizinle kalması gerekiyor.

Lucia ayağını yere vurarak karşı çıktı:

— Seninle geleceğim.

— Eğer uslu durmazsan seni ailenin yanına
gönderirim, dedi Selim.

— Umurumda değil! Ben Raj ile gitmek istiyor-
um, diye belirtti Lucia.

— Selim'le kalacaksın, daha sonra seni araya-
cağım, dedi Krichna.

Lucia çaresiz Selim'le birlikte lokantanın yolu-
nu tuttu.

* * *

Da Paolo'daki akşam yemeğinden sonra Selim
ve Lucia marinaya döndüler. Genç kız tekneye git-
mekte isteksiz davranınca Selim etraftaki adamların
gözü önünde Lucia'yı kolundan çekerek Cougar'a
götürdü. Başaltındaki büyük kamaraya girinceye
kadar bileğini bırakmadı. Genç kıyı yatağın üzerine
itti. Fakat Lucia ona karşı eskisi gibi değildi.

Selim aceleyle üzerindekiyi çıkarıp yatağın
yanında ayakta dikildi.

— Haydi ne bekliyorsun? Okşa beni, dedi.

Lucia oralı olmayınca kıyı saçlarından yakalayıp
yüzünü karnına doğru bastırdı. Lucia adamın iste-
diğini yapacakmış gibi ağzını açtı ve vargücüyü
ısırdı.

Selim acı dolu bir çığlık atarak iki büküm oldu.

Sonra öfkeyle pantolonunun kemerini sıyırdı ve Lucia'ya rastgele vurmaya başladı. Kızgınlığı biraz yatışır gibi olunca kemeri bıraktı. Kızın elbisesini parçalarcasına çıkarıp üzerine saldırdı.

Amacına ulaştıktan sonra, bir süre hareketsiz yattılar.

— Neyin var senin? diye sordu Selim.

— Artık seninle sevişmek istemiyorum, dedi Lucia titrek bir sesle.

— Nedenmiş o?

— Çünkü aşık oldum.

Bu laf Selim'i kızdırmıştı.

— Marbella'ya döndüğümüzde aşık olmayı sana göstereceğim. Kalk giyin, otele dönüyorsun.

Yolda Selim genç kızın kolunu sıkarak:

— Krichna'ya tek kelime edersen seni gebertirim, diye tısladı.

Lucia'yı otelin önünde bırakıp geri döndü:

Odanın anahtarı yerinde asılıydı. Krichna henüz dönmemişti. Genç kız birileriyle konuşmak ihtiyacı duydu ve birden aklına, kendisini arabasıyla otele bırakan sarışın adam geldi. Resepsiyondaki görevliye onu tarif etti.

— Kim olduğunu anladım, dedi görevli. 426 numarada kalan müşteriyi soruyorsunuz. Henüz dönmedi.

Bunun üzerine Lucia yatıp uyumaya karar verdi. Vücudu çürük içindeydi ve her yanı sızlıyordu.

* * *

Raj Krichna, Holiday Inn'in uzun koridorunu geçti ve Tony Pool'un kaldığı odanın önüne geldi. Kapıyı çaldı.

Diana Mangan her zamanki güzelliğiyle ve dekolte siyah elbisesi ile kapıyı açtı. Tony Pool oturma odasında çiklet çiğneyerek televizyon seyrediy-

yordu. Sri Lankalı içeri girdiğinde yerinden kımıldamadı ve televizyon seyretmeye devam etti.

Amerikalı'nın sessiz hali Tamil gerillasının hoşuna gitmemişti. Kafasında birtakım sorular vardı. Aslında bu tip işlerin kanlı bir şekilde sonuçlanmaması sıradan olaylardandı, ama Raj Krichna yine de huzursuzdu.

— Para nerede? diye sordu.

Tony Pool isteksizce başını çevirdi ve Diana'ya:

— Paraları ona göster! dedi.

Diana Mangan az sonra elinde iki çantayla odaya döndü ve açtı. Çantalar ağzına kadar yüzlük destelerle doluydu.

— Her biri yüz bin dolar, dedi Amerikalı. Makinede tek tek sayıldı.

— Birkaçını yeniden saymak istiyorum, dedi Krichna buz gibi bir sesle. Umarım sahte değildir.

Dünyada Amerikan dolarını taklit etmekten daha kolay bir şey yoktu. Fakat Raj Krichna KGB'nin kurslarında gerçek doları sahtesinden ayırmayı öğrenmişti. Tony Pool başını salladı.

— Biz o kadar aptal değiliz, dedi.

Diana Mangan ikide bir, Raj Krichna'nın arkasından geçip duruyordu. Hatta ara sıra sanki göğüslerini göstermek istercesine üzerine doğru eğiliyordu. Raj Krichna huzursuzdu, ama nedenini kendi de bilmiyordu. Oturduğu yerden kalktı ve etrafı kontrol etmeye başladı. Köşede duran komodinın çekmecelerini karıştırırken üçüncü çekmece- de bir 357 Magnum buldu ve silahı kurup Tony Pool'a çevirdi.

— Demek aptal değilsiniz, öyle mi?

Amerikalı bir an adamın ateş edeceğini sandı.

— Durun! diye bağırdı Tony. Silahın orada ol-

duğunu bilmiyordum.

Krichna'mın aklından çılgınca şeyler geçiyordu. İki kurşunda Amerikalıların işini bitirip paraları alabilirdi. Eroin de kendisine kalırdı.

Tony kendisini topladıktan sonra:

— Eğer bir saçmalık yaparsan, dünyada kendine yaşayacak bir delik bulamazsın. Donald seni mahveder, dedi.

Raj Krichna sakinleşmişti, silahı elinden bıraktı.

Tony Pool yerinden kalkıp Dianâ'ya bir tokat attı. Genç kadın duvara kadar sendeledi.

— Sana hiçbir şey yapmamı söylemiştim, dedi kadına.

Raj onları izliyordu. Ama yine de tedirgindi. Bu kez elindeki deri çantadan 92'lik yeni bir Beretta çıkardı. Silahı ona Sergei Kaimin konteynerin anahtarları ile birlikte vermişti.

Tabancayı, Tony Pool ve Diana Mangan'ın üzerine çevirdi:

— Karşıma geçip oturun, diye emretti. Hep birlikte Georgiüyi bekleyeceğiz. Bir saçmalık yaparsanız ikinizi de öldürürüm.

Raj Krichna bir şey düşünmemeye çalışıyordu. Nasıl olsa bir saat içinde her şey sona erecekti. Aynı işi daha önce de defalarca yapmıştı.

Telefonun sesi odadakileri kendine getirdi. Ahize televizyonun üzerindeydi. Tony Pool yavaşça açıp, hiçbir şey söylemeden karşı tarafı dinledi. Sonra ahizeyi kapatıp:

— Arayan Ayotis'di, dedi. Kulübeden arıyor-muş. Gümrük bürolarında hâlâ ışık olduğu için bekliyormuş.

— İyi, o halde biz de bekleriz! dedi Krichna.

* * *

John Falcon'un Range Rover'ı liman girişindeki gümrük binalarının arasında sessizce ilerliyordu. Amerikalı neşeli bir sesle:

— Dostumuz Willy fazla mesai yapıyor, dedi.

Amerikalı arabasını Western Arm'ın depolarının arasına park etti. Arabadan indiler. Kaptan Yakovlev'den getirilen konteynerler tam karşılarındaydı.

Falcon elindeki küçük feneri tutarak aradığı numarayı buldu: 92 UT SP.

— Tamam işte bu, dedi Malko.

Amerikalı arkasına baktı. Etrafta kimse yoktu. Sonra yeniden feneri kilide doğru tuttu. Kilidin üzerine sarılmış tellerin ucunda kırmızı mum vardı

— Cebelitarık gümrüğünün mührü, dedi Falcon.

Malko pense ile telleri keserek mührü çıkardı.

— Gerisini bana bırakın, dedi Falcon.

Elinde maymuncuk vardı. Dikkatle kilide sokarak açmaya çalıştı. Beşinci denemesinde bir "klik" sesi duyuldu. Konteynerin kapağı gıcırdayarak açıldı. Malko bu kez feneri içeriye doğru tuttu. İçerde üst üste yığılmış bir sürü tahta kutu vardı. Krichna'ya ait uyuşturucular bunların arasında bir yerdeydi. Bu arada Falcon arabayı yanaştırıp bagajı açmıştı.

İşin en zor kısmı başlıyordu.

XV. BOLUM

Malko elini uzatıp tahta kutulardan birine daldırdı ve oldukça ağır bez bir torba çıkardı. Üzerinde Hintçe yazılar vardı, ayrıca İngilizce iki kelime yazılmıştı: Golden Flower.

— Bu olmalı, diye soludu Falcon.

Malko torbanın ipini çözdü ve içinden kitap büyüklüğünde, gri renkli, üzerine oyularak "999" sayısı yazılmış sert bir tablet çıkardı. Sıkıştırılmış toz eroindi bu. Malko torbayı yere boşalttı: İçinde on adet tablet vardı. Her biri yaklaşık bir kilo geliyordu ve 70.000 dolar değerindeydi. İki adam birbirlerine baktılar.

— Haydi, dedi Malko.

John Falcon arabanın bagajından daha önce hazırladığı çimento tabletlerini alarak boş torbaya doldurdu. Malko konteynerdeki öteki torbaları çıkarıp boşaltırken Amerikalı da bir yandan dolduruyordu. Her ikisi de olanca güçleriyle ve son hızla çalışıyordu. Yirmi dakika sonra yirmi iki esrar torbasının yerine, kutulara çimento yerleştirilmişti.

İşleri bittikten sonra konteynerin kapağını kapattılar. Kilidi yerine astılar. Falcon cebinden, Willy'nin verdiği mühürle, kırmızı mumu çıkardı ve konteyneri Cebelitarık gümrüğünün mührüyle yeniden mühürledi. Her ikisi de yeni mührü bir kez daha baktılar. Açıldığını anlamak imkânsızdı.

Falcon ayaklarının dibinde duran on beş milyon dolar değerindeki eroine baktı.

- Bunları ne yapacağız?

— Bir saniye, dedi Malko.

Tabletlerden birini alıp rıhtımın "kenarına gitti ve onu suya attı. Az sonra tablet çözülmeye başlamıştı.

— Tamam, dedi. Suda eriyor.

On dakika sonra 220 kilo eroinden geriye hiçbir şey kalmamıştı.

Malko saatine baktı, on bir buçuktu. Her şey yarım saat içinde olup bitmişti. Şimdi olayların gelişmesini gözlemekten başka yapacak bir şey kalmamıştı. Rover'ı hangarların arasında bırakıp, limandaki vinçlerden birinin kulesine çıktılar/Oradan konteynerler rahatça görünüyordu.

* * *

Fazla beklemelerine gerek kalmamıştı. Az sonra limana bir araba girdi ve farlarını söndürdü. Konteynerlerin etrafında bir tur attıktan sonra Kaptan Yakovlev'den gelenlerin önünde durdu. Bir süre arabadan kimse inmedi. Birkaç dakika sonra Ön-arabanın bagajı otomatik olarak açıldı, ardından da ön kapı. Malko arabadan inen Georgiu Ayatis'i tanımıştı. Kıbrıslı 92 UT SP numaralı konteynere yaklaşp kilidi açtı ve eroin yüklü kutuların içinden torbaları alarak bagaja doldurdu. Daha sonra da arabasına bindi ve yine farlarını yakmadan yavaşça uzaklaştı. Ama limanın çıkışına gideceği yerde kuzey rıhtımına yöneldi. Orada demirli duran gemilerden birinin yanında bir müddet durduktan sonra farlarını yakıp hızla uzaklaştı.

Malko adamın orada ne yaptığını görememişti. İkisi de hemen vinçten inerek, Falcon'un arabasına atlayıp Ayotis'in durduğu yere geldiler. Kıyıda demirlemiş Panama bandıralı, eski bir şilep vardı. Adı Bahia Blanca idi.

Malko her şeyi anlamıştı.
— Beni otele bırakın, dedi Falcon'a.
* * *

Raj Krichna zilin sesiyle irkildi. Diana Mangan'a kapıyı açmasını söyledi. Gelen Georgiu Ayotis idi. Adam neşe içinde her şeyin yolunda olduğunu, torbaların gemiye teslim edildiğini söyledi. Gümrükçüler sabahleyin konteynerin mührünün açıldığını anladıklarında Bahia Blanca çoktan okyanusa açılmış olacaktı.

— Güzel, sen gidebilirsin, dedi Krichna.

Ayotis zaten içerinin havasını beğenmemişti. Kapıyı çekti ve çıktı. Arkasından bir süre sessizlik oldu. Raj, Diana Mangan'a bakarak:

— Paranın geri kalan kısmı, dedi.

— Acele etmeyin. Gemiden telefon edip, malın kalitesi hakkında okey verecekler, dedi Tony Pool.

— Mesele yok, bekleriz, dedi Krichna. Bu arada parayı sayarız.

T amil gerillası birkaç deste alıp, öteki çantayı getiren Diana'nın önüne attı:

— Burada benim yanımda sayın, dedi. Tabancası hâlâ elindeydi.

Uzun bir süre yalnız para ve nefes sesi duyuldu.

Telefonun sesiyle yeniden irkildiler. Tony Pool telefonu açtı ve dinledi. Raj Krichna birden adamın yüz hatlarının gerildiğini, bakışlarının sabitleştiğini farketti. Derken Amerikalı'nın yüzü öfkeden adeta morardı ve küfrederek telefonu kapattı. Krichna şaşırmıştı.

— Hepsi çimentoymuş. Anlıyor musun, çimento! Bana eroin diye yutturmaya kalktın.

Sri Lankalt kanını çekildiğini hissetti. Bu imkânsızdı. Amerikalı yalan söylüyor olmalıydı.

- Hayır, hayır, diyebildi sonunda. Yardımcım mallar yüklenirken başındaydı. Yol boyunca kontrol altındaydı. Belki de adamlarınız gemide bir şey yapmışlardır...

Krichna ayağa kalktı ve para çantalarından birini kendine doğru çekti.

— Ona elini sürersen seni gebertirim, diye haykırdı Tony Pool.

Raj Krichna'nın kafasında yalnızca bir tek düşünce vardı. O da, ne olursa olsun paralarla birlikte bu odadan çıkmaktı. Eğilip sol eliyle iki çantanın birden sapını kavradı.

Silahı Tony Pool'un karnına doğru çevriliydi ve her ikisi de birbirlerinden korkuyorlardı.

— Ben gidiyorum, dedi Krichna.

Yavaşça kapıya doğru ilerlerken, Diana Mangan birden üzerine atıldı. Ama Krichna'nın parmağı son anda tetiğe dokundu ve "pluff" diye bir ses duyuldu. Diana olduğu yere yığılıp kalmıştı.

Raj Krichna para çantalarını sürükleyerek çoktan dışarı çıkmıştı. Asansörle alt kata inip koşarak arabasına gitti.

Tony Pool elleri titreyerek 357 Magnum'unu doldurdu. Mermilerin her biri insanın vücudunda limon büyüklüğünde delik açabilirdi. Cebine de bir avuç mermi doldurup silahını kılıfına yerleştirdi.

Odadan çıkmadan önce Diana Mangan'ın cesedine baktı. Birkaç saniye öylece kaldıktan sonra, kapıya yöneldi.

XVI. BOLUM

Krichna, Rock Hotel'in merdivenlerini üçer üçer çıkarken Amerikalıyı niçin öldürmediğini düşünüyordu.

. Odaya girdiğinde Lucia üzerinde bir tek sliple yatıyordu. Genç kızın vücudundaki çürükleri gör rünce, korkunç bir öfke tüm benliğini kapladı.

— Ne oldu sana?

— Selim, dedi kız. Beni dövdü. Onu öldür! Eğer beni seviyorsan onu öldür!

Lucia, genç adamın boynuna sarıldı. Tony Pool peşindeyken bir de bu çıkmıştı başına.

— Sakin ol. Buradan gidiyoruz. Haydi.

Genç kız robot gibi giyinirken:

— Nereye? diye sordu.

— Cebelitarık'ta işimiz bitti. Selim'in teknesiyle gideceğiz.

— Neden Selim'in teknesi?

— Başka türlü olmaz, dedi Krichna. Acele et!

İçinde bulunduğu gergin durumun etkisiyle elinde olmadan bağırmişti. Lucia gözleri dolarak kapıyı açtı ve karanlık koridorda koşarak uzaklaştı. Krichna da peşinden atıldıysa da yetişemedi. Küfrederek geri döndü. Çantaları aldı, silahını keme-rine yerleştirdi ve merdivene yöneldi.

Gece nöbetçisi uyuyordu. Lobiye geçip caddeye açılan kapıyı itti ve birden durdu. Tony Pool'un BMW'si karşıdaydı. Kendi arabasından iki kat hızlı olduğu için onu hemen yakalardı. Bu durum-

da Selim'i beklemekten başka çaresi yoktu. Gerisin geriye döndü ve odasına çıktı.

Lucia dönmemişti. Çantaları yatağın yanına bıraktı. Bir iskemle çekip kapının karşısına oturdu. Beretta'sını çıkardı ve Luciayı düşünmemeye çalışarak beklemeye başladı.

* * *

Malko önce koridorda bazı ayak sesleri duydu. Sonra kapısı hafifçe vuruldu.

Bileğindeki 38'liği kontrol ettikten sonra:

— Kim o? diye seslendi.

— Açın, dedi bir kadın sesi.

— Kimsiniz?

— Lucia. Lütfen açın.

Malko damarlarındaki kanın hızla akmaya başladığını hissetti. Raj Krichna'nın sevgilisi sabahın ikisinde dışarda ne arıyordu?

— Yalnız mısınız?

— Evet.

Birden Lucia kapıyı yumruklamaya başlayınca Malko tokmağı çevirip açtı. Genç kız hemen içeri daldı. Vücudundaki çürükler ve şiş gözleri Malko'nun dikkatini Çekmişti.

— Size ne oldu böyle?

— Anlatmak istemiyorum. Tek istediğim burada biraz uyumak, dedi Lucia.

— Fakat....

Genç kız ayağını yere vurdu.

— Burada tanıdığım tek insan sizsiniz. Yarın sabah gideceğim.

— Nasıl isterseniz, dedi Malko.

Lucia doğruca yatağa gidip soyunmadan üzerine uzandı. Genç kız uyurken Malko bir yandan onu seyrediyor, bir yandan da Tony Pool ile Raj Krichna arasında neler geçtiğini düşünüyordu.

Tony arabasından Raj Krichna'nın kapıdan geri döndüğünü görmüştü. Sabaha kadar otelden ayrılmayacağını biliyordu. Kafasını kurcalayan bir şey vardı. Eğer Krichna ona ihanet etmek isteseydi, Diana ile birlikte onu da öldürürdü. Ama eğer suçsuzsa, bu durumda, onu aldatabilecek bir tek kişi kalıyordu, o da Georgiu Ayotis. On beş milyon dolar onun da gözünü döndürmüş olmalıydı.

Hemen arabasını çalıştırıp Ayotis'in kaldığı Bristol Oteli'ne yöneldi. Gece nöbetçisini uyandı- rıp Kıbnslı'nın odasını telefonla aradı:

— Benim, Tony. Gemide bir sorun çıktı. Hemen aşağı gel. Seni bekliyorum.

Ayotis iki dakika sonra yanındaydı. Birlikte BMV'ye bindiler ve Tony limana gelinceye kadar hiç konuşmadı. Amerikalı arabayı konteynerlerin yanında durdurdu ve tabancasını çıkardı.

— Malı nereye götürdün?

— Hangi malı? Neden söz ediyorsun? Hepsini gemiye teslim ettim.

— Torbalarda sadece çimento vardı. Onları sen değiştirdin.

— Hayır. Sen delirmişsin. Ben böyle bir şey yapmadım.

Korkuya kapılan Ayotis kapıyı açıp dışarı fırladı. Ama Tony daha atik davranıp bir tekmede adamı yere yıktı. Kıbrıslı acıyla kıvranarak doğrulmaya çalıştı.

Tony yakasından tutup adamı ayağa kaldırdı ve onu sürükleyerek deponun duvarına dayadı. Sonra direksiyona geçip, motoru çalıştırdı ve arabayı Ayotis'in üzerine sürdü. Kıbnslı'nın bacakları tamponla duvar arasında ezilmişti. Adam canhıraş çığlıklar atarken Tony arabadan inip yanına geldi:

— Gerçeği söylemezsen, bu kez kafanı ezerim, diye tehdit etti.

— Hiçbir şey bilmiyorum... Olanlarla benim ilgim yok...

— Pekâlâ...

Tony ikna olmuştu. Adam yalan söyleyecek durumunda değildi. Arabayı geri aldı. Ayotis kıvranarak boş bir çuval gibi yığılıp kalmıştı. Tony onu kolundan sürükleyerek rıhtımın kenarına getirdi ve bir tekmede suya yuvarladı. Bir süre bekledi. Ayotis'in boğulduğuna emin olduktan sonra BMV'ye binip otelin yolunu tuttu.

Lucia sabah uyandığında Malko henüz gözünü bile kırpmamıştı. Genç kız Malko'ya sarılıp öptükten sonra Raj Krichna'nın odasına döndü.

İçeri girdiğinde Sri Lankalı Selim Attalah ile telefonda konuşuyordu:

— Tekne yola çıkmaya hazır mı? diye sordu Suriyeli'ye.

— Evet.

— O halde birazdan görüşürüz, deyip konuşmayı kısa kesti.

Sonra resepsiyonu arayıp bir taksi istedi. Şu anda düşündüğü tek şey vardı: Parayı bir an önce emin bir yere saklamak. Bu da Attalah'ın teknesinden başkası olamazdı.

Lucia odaya girdi. Krichna çantalardan birini kızın eline tutuşturdu.

— Tekne hazır, hemen gidiyoruz. Çabuk, dedi.

Ses tonu karşısında Lucia itiraz edecek cesareti bulamadı.. Raj diğer çantayı da kendisi aldı. Oadaki eşyalara dokunmamıştı. Yalnızca iki çantayı alıyordu.

Kapıyı açmasıyla bir adım gerilemesi bir oldu.

Koridorun başında Tony Pool'un gölgesini görmüştü. Lucia'ya döndü:

— Sen önden git, dedi. Soldaki merdivenden in, kapıda taksi bekliyor. Doğruca tekneye gideceksin. Ben sonra gelirim.

Kızı, Tony Pool'un arkasını döndüğü bir sırada odadan çıkardı. Lucia çıkmadan önce bir kez daha döndü ve gülümsedi.

XVII. BÖLÜM

Selim Attalah Da Paolo'nun barında oturuyordu. Raj Krichna'nın telaşlı konuşmasına bir anlam verememişti. Eroin gemiye yüklenmiş, parası alınmıştı. O halde niçin bu kadar sinirliydi? Restorandan çıkıp Cougar'a gitmek üzereyken tezgâhın üzerindeki radyodan duyduğu bir habere kulak verdi:

— Polis Amerikalı turist Bayan Diana Mangan'ın cesedini otel odasında buldu. Bayan Mangan'ın sevgilisi kayıp. Olayın cinayet olduğu sanılıyor.

Selim, Krichna'nın niçin o kadar heyecanlı olduğunu ve konuşmayı kısa kestğini anlamıştı. Hemen Cougar'a dönüp silahını aldı ve daha önce kiraladığı arabasına atladı.

* * *

Lucia servis merdiveninden deli gibi indi. Elindeki çantaların ağırlığıyla duvarlara sürtünüyordu. Lobiye gelir gelmez aceleyle resepsiyona yöneldi.

— Taksi nerede? diye sordu memura.

— Taksinin gelmesi yirmi dakika sürer, dedi görevli. Caddeye çıkarsanız oradan daha rahat bulursunuz.

Lucia şaşkın ve kararsızdı. Kötü bir şey olduğunu hissediyor ve korkuyordu. Raj Krichna ona derhal Cougar'a gitmesini söylemişti. Birden aklına önceki gece odasında uyuduğu adam geldi. Tekrar çantaları yüklenerek servis asansörüne

Raj Krichna heyecandan ter içinde kalmıştı/ Ta-bancası elinde, kapının arkasında bekliyordu. Tony Pool'u ne olursa olsun yok etmeliydi. Lucia gideli birkaç dakika olmuştu. Şimdiye kadar taksi-ye binmiştir diye düşündü.

Yavaşça kapının kolunu çevirdi, Tony Pool'u aramak için dışarı çıkmaya hazırlanıyordu. Kapıyı henüz biraz aralamıştı ki Amerikalı ile burun buruna geldi. Tony bir hamlede kapıyı açtı ve bir diz darbesiyle Krichna'nın silahını düşürüp adamı duvara yapıştırdı. Aynı anda elindeki bıçağı göğsüne dayamıştı. Amerikalı'nın yüzünde kin ve nefret okunuyordu.

— Aptal! Beni atlatacağını sandın değil mi? diye bağırды öfkeyle.

Tony Pool bıçağı yavaşça batırdı. Sivri uç Krichna'nın derisine girmişti. Fakat gerilla kampında gördüğü eğitim sayesinde bu gibi durumlara hazırlıklıydı. Kılı bile kıpırdamadı.

— Eroin torbalardaydı, dedi Raj. Ben elimi bile sürmedim.

— Serseri, diye bağırды Tony. Ayotis ölmeden önce konuştu. O hiçbir şey yapmamış. Ya sen yaptın ya da ülkedeki adamların.

Raj Krichna, Ayotis'in öldüğünü öğrenince kaskatı kesildi.

— Bu imkânsız. Örgütten hiç kimse sana kazık atmaya kalkmaz.

— O halde sendin. Bana paralarımı geri vereceksin.

— Yapamam, dedi. Olanlar beni ilgilendirmmez.

Birden Raj bir çığlık attı. Bıçak etine biraz daha girmiş ve tişörtü kan içinde kalmıştı.

— Eğer parayı geri vermezsen seni gebertirim, dedi Pool. Söyle, para nerede?

— Artık bende değil.

Amerikalı etrafına bakındı.

— Yalan söylüyorsun.

— Hayır. Selim Attalah'a verdim. Ve tekrar ediyorum, ben dürüst davrandım. Eğer beni öldürsen örgütteki adamlarım intikamımı alırlar...

— Senin boktan örgütün umurumda bile değil. Ya bana parayı hemen verirsin ya da ölürsün.

Bir sessizlik oldu.

Raj Krichna bir an kafasını çalıştırdı. Yaşaması için tek şansı vardı.

— Tamam, dedi, parayı vereceğim. Bırak beni.

Tony Pool bir adım geri çekildi ve aynı anda Krichna yere düşen silahını almak için yana doğru eğilmek istedi, fakat beceremedi. Tony Pool var gücüyle bıçağı adamın göğsüne saplamıştı.

— Aptal herif! diye bağırды Tony Pool, beni atlatacaktın demek!

Bıçağı çekip bir kez daha sapladı. Ortalık kana bulanmıştı. Krichna'nın gözleri karardı. Kendini kaybetmek üzereydi.

Bilinçsizce elleriyle Tony Pool'un boğazına sarıldı ve sıkmaya başladı. Ölümle Raj Krichna arasında, zamana karşı bir yarıştı bu. İki adam eşyaları devirerek odanın ortasına doğru sendelediler. Tony Pool son bir gayretle bıçağı hasmının karnına daldırdı. Kan kaybindan Raj Krichna'nın gücü git-tikçe tükeniyordu. Amerikalı bünü hissetti. Sol eliyle boğazınlaki parmakları çözmeyi başardı ve bıçağı bir kez daha sapladıktan sonra yukarı doğru çekti. Tamil gerillasını adeta ikiye biçmişti. Oda felaket kokuyordu. Etraf kan gölüne dönmüştü.

Raj Krichna önce dizlerinin üzerine düştü, son-

ra da devrildi.

Tony rahat bir soluk aldı. Sonunda tatmin/olmuştu. Şimdi on beş milyon doları bulması lazımdı. Odayı karıştırmaya başladı. Birden aklına Lucia geldi.

Krichna gibi tedbirli bir adam parayı bir/çingene kızına vermiş olabilir miydi? Eğer verdiyse, o zaman kız neredeydi?

Paranın gideceği yer Selim Attalah olduğuna göre, kızı oralarda aramalıydı. Üstü başı kan içindiydi ve bu haliyle Cebelitarık gibi küçük bir yerde polis onu hemen yakalardı. O yüzden parayı bir an önce bulmak zorundaydı. Hızla merdivenleri indi. Tam BMW'sine bineceği sırada durdu. Yolun karşı tarafında sarışın bir adam arabasına binmek üzereydi. Arabada bir de kadın vardı.

Viyana'daki adam.

Marbella'daki adam.

Şu anda İbiza'da olması gereken CIA ajanı.

Nasil yaptığını bilmiyordu ama bütün olanların sorumlusu bu adamdı.

Tony Pool yok yere iki kişiyi öldürmüştü. Sınirden kudurmak üzereydi. Arabasına atladı ve sarışın adamın peşine düştü. Onu öldürmeyi kafasına koymuştu. Başka bir şey düşünemiyordu.

ifc & °c

Selim Attalah otele doğru ilerlerken, karşıdan gelen ve yarışircasına hız yapan iki arabayla karşılaştı. Öndeki arabada Lucia ile bir adam vardı. Arkadakinde ise Tony Pool. Peki Raj Krichna ve on beş milyon dolar neredeydi? Selim kafasında bir sürü soru ile Rock Hotel'e geldi.

Yıldırım gibi binaya daldı ve asansöre koştu. Krichna'nın oda kapısı açıktı. Selim içeri girdiğinde gördüğü manzara karşısında midesi bulandı.

Raj Krichna kanlar içerisinde yerde yatıyordu. Sri Lankalı öldüğüne göre paralar ya Tony Pool'da ya da Lucia'daydı. Selim Attalah bu işten hiç hoşlanmadı. Polis Diana Mangan'ın cesedini bulmuştu. Çok geçmeden onları da enseleyecekti. Bir an önce parayı bulmak zorundaydı. Odadan çıkmadan önce Krichna'nın Beretta'sını alıp kemerine taktı.

Arabasına atlayıp limanın yolunu tuttu. Lucia ile yanındaki adamın gidecekleri tek yer orasıydı.

* * *

Malko gözünü dikiz aynasından ayırmıyordu. Arkasındaki Tony Pool bir turist kafilesinin arasına dalmıştı.

Lucia etrafı seyretmekle meşguldü. Malko ile pek bir şey konuşmamışlardı.

O yalnızca sevgilisinin dediklerini yapmaya çalışıyordu. Kendisinden parayı Selim'in teknesine götürmesini istemişti.

— Çabuk olun! diye çıktı Malko'ya.

* * *

Tony Pool 357 Magnum'unu oturduğu koltuğun altına koydu. Trafik oldukça sıkıştı. Her on metrede bir durmak zorunda kalıyordu. Bu şartlarda intikamını alıp parayı kurtarması zorlaşıyordu.

Sarışın adamın yanında oturan Lucia, Tony'nin aklını karıştırmıştı. Krichna'nın o kızı güvenmiş olabileceğini aklı kesmiyordu.

Önündeki araba havaalanı kavşağından dönüp marinaya yönelince Tony Pool sevinçten bir çığlık attı. Sarışın adamla yanındaki kız Cougar'a gidiyorlardı. Teknede onları temizlemesi işten bile değildi. Böylece parasını geri alabilecekti. Sonra da Selim'i de öldürecekti. Cebelitarık'tan gitmek için onun teknesine ihtiyacı vardı.

Lucia şaşkın bir haldeydi.

— Fakat ne yapıyorsunuz? diye bağırdı. Mari-naya gideceğiz. Raj beni orada bulacak.

— Bakın, dedi Malko, peşimizde ikimizi de öldürmek isteyen tehlikeli bir adam var. Önce ondan kurtulmalıyız. Onu siz de tanıyorsunuz, adı Tony Pool.

— Tony Pool mu? Fakat....

Malko kuzey rıhtımının sonunda ani bir dönüşle Western Arm'a yöneldi. Fakat birden frene bastı. Limandan çıkan bir kamyon manevra yapıyordu. Malko'nun arabası tam rıhtımın kenarıyla kamyonun arasında durmuştu.

Lucia korkudan bağırmaya başladı.

— Dikkat! Denize yuvarlanacağız!

BMW birkaç metre geriden hızla geliyordu. Tony Pool kornaya basıp frene asıldı. Şaşırان kamyon şoförü gaza bastı ve BMW sıyrıp geçti, fakat bu kez de Malko'nun arabasına yandan bindirdi. Sağ yan tekerlekleri rıhtımdan kayarak boşta kalan araba dengesini kaybetti ve suya yuvarlandı.

Tony Pool son anda arabayı durdurmayı başarmıştı. BMV'den fırladı. Kamyon sakın sakın yoluna gidiyordu. Çevresine bakındı. Limanda kimseler yoktu. Denizde ise, tam karşıda bir tanker demirliydi. Mürettebat kazayı görmüş olsa bile polise haber verene kadar iş işten geçmiş olurdu. 357 Magnum'u elinde suyu gözlemeye başladı. Niyeti, su yüzüne çıkan olursa hemen ateş etmekte.

XVIII. BOLUM

Neyse ki arabanın camları kapalıydı. İçeride bir miktar hava vardı. Hafif bir çarpma hissedildi. Araba altı, yedi metre derinlikte, dibe oturmuştu. Lucia isterik çığlıklar atıyordu.

— Korkmayın! Korkmayın! diye bağırdı Malko kızın elini tutarak.

— Yüzme bilmiyorum! diye haykırdı Lucia.

Genç kız Malko'nun boynuna sarılmıştı. Malko kapıyı açmayı denedi. Fakat basınç yüzünden başaramadı. Buradan kurtulmanın tek yolu camları açıp oradan dışarı çıkmaktı. Kendisi nefesini tutabilirdi fakat Lucia'nın işi zordu. Yine de başka çareleri yoktu. Malko pencerenin kolunu yavaş yavaş çevirdi ve aynı anda arabanın içi hızla su dolmaya başladı.

— Nefesinizi tutun! diye bağırdı Malko. Size yardım edeceğim.

Arabanın içi tamamen limanın çamurlu suyuyla dolmuştu. Artık konuşmaları imkânsızdı. Malko camdan dışarı doğru süzülürken, bileğinden yakaladığı Lucia'nın zorlandığını hissetti. Fakat bileğini bırakırsa kız boğulup ölecekti. Biraz daha orada kalırsa kendisi de boğulacaktı. Şimdiden ciğerleri yanmaya başlamıştı. Kızı bileğinden hızla çekip arabadan çıkardı. Lucia'nın vücudu hareketsizdi.

Kızı kurtarmak istiyorsa onu hemen buradan çıkarmalıydı. Geç kalmamış olmayı dileyerek yuvarkanı doğru yüzmeye başladı. Birden aklına Tony

Pool geldi.

Selim limana doğru giderken, Lucia'nın yanındaki adamın kendisine tarif edilen CIA ajanına benzediğini düşündü. Amerikalı çiftle Tamil gerillası arasında neler geçtiğini bilmiyordu. Ama Tony Pool, Krichna'yı öldürüp dolarları almış, şimdi de olayın tanıkları olan CIA ajanıyla Lucia'yı öldürmeyi planlıyordu.

Az sonra kuzey rıhtımına geldiğinde şaşkınlığı biraz daha arttı. Kazayı görememiş ama çarpışma sesini duymuştu. Arabasını Western Arm'ın köşesine bırakıp koşarak olay yerine gitti ve birden Tony Pool'u farketti.

Amerikalı elinde silahıyla rıhtımda eğilmiş bekliyordu. Olanları tahmin etmek zor değildi. Selim BMW'ye baktı ve bir an tereddüt etti. Paralar arabada olabiliirdi. Ama Tony arada engel oluştuyordu. Bir anda kararını verdi. Böyle bir fırsatı bir daha bulamazdı.

* * *

Malko suyun yüzüne çıktığı anda elinde silahıyla Tony Pool'u farketti. Yalnız olsaydı tekrar suya dalabiliirdi ama Lucia onu yukarı doğru itiyordu. Malko Amerikalı'nın iyi nişan alamaması için dua etti. Bir silah sesi duydu ve tüm kasları gerildi.

* * *

Selim Attalah kolu ileri doğru gergin vaziyette Tony Pool'a yaklaştı. Nefesini tutarak silahının teğine bastı. İlk mermi Tony Pool'un sırtına saplandı, ikincisi ise beyini dağıttı. Şokun etkisiyle Amerikalı öne doğru sallandı ve suya düştü. Selim on beş milyonu bulmak ümidiyle BMW'ye koştu, ama paranın bulunduğu çantalar orada değildi. Kontak anahtarını alıp bagaja baktı. Orada da hiç-

bir şey yoktu. Malko'yu görebilmek için bir an suyun yüzünü taradı, sonra öfke içinde koşarak arabasına bindi ve gazladı.

Niyeti doğruca teknesine gidip Cebelitarık'tan kaçmaktı. Ama Cougar'a gelince bu kararından vazgeçti. On beş milyonu bırakıp gitmek zor gelmişti.

Dolarlar neredeydi?

Diana Mangan ölmüştü. Tony Pool ve Raj Krichna da öyle. Geriye CIA ajanı ve Lucia kalıyordu.

İkisi arasında ne tür bir bağ vardı? Ann Grimm olayından beri her şeyden şüphelenir olmuştu. Lucia'yı yeniden bulabilirse birçok şeyi öğrenebilirdi. Marbella'ya dönmeden önce, ertesi güne kadar beklemeye karar verdi.

* * *

Malko rıhtımda Lucia'nın kendine gelmesini bekledi. Kız şok geçiriyordu. Malko bakışlarını çevrede dolaştırdı.

Rıhtımda kapısı açık, anahtarları bagaj kapağında olan Tony Pool'un BMV'sinden başka bir şey yoktu. Amerikalı denize düşmüş, Selim ise ortadan kaybolmuştu.

— Ne oldu? diye sordu Lucia.

— Sonra anlatırım, dedi Malko. Önce gidip kulanalım.

BMV'ye binip beş dakika sonra Liman Sekreterliğinin önünde durdular. Malko zile bastı. Bir mucize eseri John Falcon yerindeydi.

— Tanrım, size ne oldu böyle?

— Ne olmadı ki? Önce bize kuru elbise lazım, dedi Malko.

— Sizi evime götürüyüm, dedi Amerikalı.

Beş dakika sonra Falcon'un evindeydiler. Bir

duş alıp giyindikten sonra Malko olup biteni anlattı.

— Bilmediğiniz bir şey var, dedi Falcon, Raj Krichna öldü. Diana Mangan da.

Malko'nun planı amacına ulaşmış, adamlar birbirlerini öldürmüşlerdi. O sırada Lucia yanlarına geldi.

— Gidip Raj'ı bulmalıyım, dedi. Beni teknede bekleyecekti, merak etmiştir.

Malko ile Falcon gözgöze geldiler ve Amerikalı salondan çıktı.

— Raj artık seni beklemiyor, dedi Malko. O öldü.

Genç kızın gözleri dehşetle açıldı.

— Öldü mü? Demek Selim alçağı....

— Hayır, onu Tony öldürdü.

— Selim'in yüzünden!

— Sanmam. Bence bütün bunlar, o iki çantadaki para yüzünden oldu.

Lucia birden hıçkırarak ağlamaya başladı. Malko onu yatıştırmak için bir ilaç verdi.

* * *

Polis o güne kadar Cebelitarık'ta bu kadar çok ceset görmemişti. Sergei Kalinin, Diana Mangan, Raj Krichna...

— Polis bütün adamlarını seferber etmiş, dedi John Falcon. Lucia artık otele dönmese iyi olur. Sorguya çekmek için onu arıyorlar.

— Ya Selim?

— Hâlâ marinada. Tek başına teknesinde.

— Parayı kurtarabilecek miyiz? diye sordu Malko.

— Ben onu hallettim, dedi Amerikalı. Bir dalgiç arkadaşım var, daha önce Şirket hesabına çalışmıştı. Bu iş onun için çocuk oyuncağı. Neyse, ben

çıkıyorum. İki saat sonra beni British Pub'da bulun.

Amerikalı tam çıkmıştı ki Lucia odaya girdi.

— Bundan sonra ne yapmayı düşünüyorsun? diye sordu Malko genç kıza.

— Bilmem, belki yeniden dans etmeye başlarım.

— Bana bu işte yardım ettin. Denizden çıkarılacak paranın bir kısmını sana veririm, kendine bir butik açarsın, dedi Malko.

— Ben butik falan istemiyorum, dedi Lucia. Tek istediğim Selim'i öldürmek!

* * *

John Falcon, yanındaki adamı "Mike" diye tanıttı. Kısa saçlı, atletik yapılı bir adamdı.

— Her şey yolunda gitti, dedi Amerikalı. Mike çantaları buldu.

— Ya içindikiler?

— Çantaları açmadı...

Mike birasını içiyordu. Denizden çıkardığı çantaların on beş milyon dolar değerinde olduğundan habersizdi.

— Çantalar nerede? diye sordu Malko.

— Yanda duran arabanın bagajında, dedi Falcon. Arabayı kendi adıma kiraladım, işte anahtarları. Zaten bir arabaya ihtiyacınız vardı.

Malko anahtarları aldı.

— Paraları ne yapacaksınız?

— Viyana'ya götüreceğim. Paralar Şirket'e ait, dedi Malko.

— Çok büyük bir iş becerdiniz, dedi John Falcon.

— Sadece Selim'in bu işten yakasını sıyırdığına üzülüyorum, dedi Malko. Ama sanırım bu uzun sürmez.

* * *

Malko, John Falcon'un bungalovuna döndüğünde Lucia'yı hazır buldu.

— Artık Marbella'ya dönüyorsun, dedi. John seni götürecek bir araba ayarladı. Ben de bu akşam uçakla gidiyorum.

— Parayı buldun mu? diye sordu Lucia.

— Evet, biraz ıslanmışlar ama sorun değil.

— Güzel, sevinmiş olmalısın. Ya Selim?

— Yarım saat öncesine kadar hâlâ marinadaydı.

Genç kız cevap vermedi. Birlikte arabaya binip kente indiler. Malko, CIA'mn barındığı binanın önünde durdu.

— Beni burada bekle, hemen döneceğim, dedi.

John Falcon onu bekliyordu.

— Lucia'yı götürecek taksi şoförü güvenilir biri. Göçmen bürosunun kontrollerinde bir sorun çıkmayacak.

Aşağı indiklerinde Malko arabayı göremedi. Te-laşla çevresine bakındı.

— Lanet olsun! Lucia paralarla birlikte arabayı alıp gitmiş, diye bağırdı.

— Nereye gidebilir?

— Burada tanıdığı tek kişi Selim Attalah, dedi Malko.

John Falcon arabasını almak için çoktan garaja yönelmişti.

* * *

Selim Attalah Lucia'nın rıhtımda bir arabadan indiğini, bagajı açıp on beş milyon doların bulunduğu çantaları alarak tekneye geldiğini görünce gözlerine inanamadı.

— Lucia! Nerelerdeydin?

— Her şeyi anlatacağım, ama buradan bir an önce gitmeliyiz. Beni arıyorlar.

Selim hemen dümenin başına geçti. Kıyıya çıkan Hüseyin'i bekleyecek zaman yoktu. Kalbi sevinçten deli gibi çarparak motorları çalıştırdı.

* * *

Malko ile John Falcon yat limanına girdiklerinde Selim Attalah'ın teknesi koydan çıkmak üzereydi. Lucia'nın çaldığı araba rıhtımda terkedilmişti. Paraların yok olduğunu anlamaları uzun sürmedi.

— Hemen polisi arayacağım, dedi Falcon.

— Hayır, bu işi kendim halledeceğim, diye karşı çıktı Malko.

— O halde benim teknemi alıp peşlerinden gidin. Saatte kırk beş mil yapar. Burada, limanda demirli, anahtarları da yanımda.

On beş milyonu son anda Selim Attalah'a kaptırmak çok aptalca olurdu. Skarab'ın demirli olduğu dalgakırana koştular. John Falcon motorları çalıştırdı, sonra arabasından otomatik .45'lik Colt'unu alıp Malko'ya uzattı. „

- Doludur, dedi. İyi şanslar:

XIX. BOLUM

Ardında beyaz köpüklerden bir iz bırakan Cougar çok uzaktan bile farkediliyordu. 650 beygir gücündeki üç motoru da maksimum hızda çalışıyordu. Malko, aradaki mesafeyi yavaş yavaş kapatabilmesi için saatte elli mille gitmesi gerektiğini hesapladı.

Sonra Lucia'yı düşündü. Genç kız on beş milyon doların çekiciliğine daha fazla karşı koyamamıştı anlaşılan. Ne var ki Selim Attalah'la işbirliği yapmakla hata ediyordu. Çünkü Marbella'ya varınca adam ondan kurtulmaya çalışacaktı. Belki de onu daha önce yok etmeye kalkardı.

* * *

Lucia, Cougar'ın arkasında uzanmış güneşleniyordu. Üzerinde sadece küçük bir slip vardı. Siyah bir gözlük takmıştı ve walkman dinliyordu. Selim dümenin başında durmuş, arada bir dönüp genç kıza gülümsüyordu. Keyfi yerindeydi. On beş milyon doları sonunda ele geçirmişti. Ve kafasına bir kurşun sıkmadan önce bu küçük yosmadan bir süre daha yararlanabilirdi. Onu sağ bırakmazdı, çok şey biliyordu.

Lucia yerinden kalkıp yanına geldi ve arkadan ona sarıldı. Selim, genç kızın göğüslerinin ucunu sırtında hissediyordu. Bir an arzuyla ürperdi. Lucia motorların gürültüsünü bastırmak için kulağına bağırırdı:

— Kamaraya gel!

Bir yandan da adamın bedenindeki en hassas noktaları okşuyordu. Selim birden motorların gaz kolunu geriye çekti. Cougar yavaşlamaya başlamıştı.

Lucia Suriyeliyi elinden tutarak kamaraya götürdü ve kendini yatağın üzerine bıraktı. Bu davetkâr manzara karşısında Selim kendine daha fazla hakim olamadı ve genç kızın üzerine atıldı.

Bir süre öylece yattılar. Sonra Lucia son derece doğal bir hareketle yataktan kalktı ve küçük bara doğru yürüdü. Suriyeli onun kendine bir içki alacağını sandı. Ama Lucia barı açmadı. Selim'in Herstatt'ini sakladığı küçük çekmeceyi çekti ve silahı alıp ani bir hareketle adama döndü.

Selim öfkeyle bağırarak yerinden doğruldu:

— Ne yaptığını sanıyorsun sen?

— Kımıldama, dedi Lucia kendinden emin bir sesle.

Son derece ciddi olduğunu göstermek için tabancanın emniyetini açmıştı. Selim olduğu yerde kalakaldı. Yerinden kımıldamaya cesaret edemiyordu. Lucia gerileyerek dışarı çıktı, para dolu çantalardan önce birini aldı, sonra da diğerini. Bu arada, kendisini şaşkınlıkla izleyen Selim'den de gözünü ayırmıyordu.

— Dur! Ne yapmak niyetindesin? dedi Selim sakın olmaya çalışarak.

Kız cevap bile vermedi. Bir adım geri çekilip sol eliyle kontak anahtarını çevirdi ve motorları çalıştırdı. Sonra ani bir hareketle üç adet gaz kolunu ileri itti ve Cougar hareket etti. Boş bulunan Selim dengesini kaybedip yatağın üzerine yuvarlanmıştı. Ama hemen toparlanıp ayağa fırladı:

— Tanrı aşkına dur! Dur! diye bağırırdı.

Lucia nişan alma gereğini duymadan iki kez üst

üste tetiğe bastı. Adam dehşet içinde kendini yere attı. Genç kız silahı elinden bırakmadan, umursamaz bir gülümsemeyle walkmanin kulaklığını taktı. Artık beyninin içinde çalan flamenkoden başka bir şey duymuyordu. Sonra sakın bir tavırla elini para çantasına daldırıp avucuna aldığı dolarları rüzgâra doğru savurdu. Selim yaralı bir hayvan gibi bağırarak kapıya doğru atıldıysa da Lucia'nın silahından çıkan kurşunla omuzundan vurulup düştü. Şaşkın gözlerle yarasına baktı. Kızın yaptıklarına bir türlü akıl erdiremiyordu. Sürünerek banyoya gidip yaraya bir havlu bastırdı. Nasıl davranacağını bilemez bir durumdaydı. Lucia'nın istediği neydi? Korku dolu gözlerle kızın paralan havaya atışını seyrederken, aniden Cougar'ın gerisinde, bulundukları yere doğru yaklaşmakta olan bir tekne farketti.

* * *

Malko, Cougar'ın yavaşlayıp durduğunu görmüş, bu fırsattan yararlanıp aradaki mesafeyi biraz kapatmıştı. Fakat teknede kimseyi farkedememişti. Kamarada neler olduğunu merak etti. Hızını azaltıp dürbünü aldı. Tam bu sırada Lucia'nın çıplak bir halde ve elinde silahla dışarı çıktığını gördü. İlk aklına gelen şey, kızın Suriyeli'yi öldürmüş olduğuydu.

Fakat birden Selim'in ayağa kalktığını ve kızın ona doğru ateş ettiğini gördü. Aynı anda da Cougar yeniden hareket etti. Malko teknenin fazla uzaklaşmasına meydan vermemek için hızını artırdı. Lucia'nın paraları rüzgârda savurduğunu gördüğünde ise gözlerine inanamadı.

Malko'nun teknesi son hızla gittiği halde Cougar'la arası gittikçe açılıyordu. Uzaklarda Porto Banus limanı görünüyordu. Selim'in yaşadığını

gösteren tek işaret, adamın arada bir heyecanla havaya kalkan koluydu.

Tam bu sırada Lucia birden geri döndü ve Malko'nun teknesini farkettili. Silah tutan elini havaya kaldırarak neşeyle salladı. Malko genç kızın yavaşlayacağını umuyordu, ama aksine daha da hızlandı.

Bu arada Marbella'nın binaları iyice belirmeye başlamıştı. Birden Cougar geniş bir kavis çizerek limanın girişinden uzaklaştı.

* * *

Kulaklıktan hâlâ flamenko dinlemeye devam eden Lucia kendini hiç bu kadar iyi hissetmemişti. Mutlu değildi ama içinde büyük bir huzur vardı. Bir robot gibi para dolu ikinci çantayı da boşaltmayı sürdürüyordu. Kamaranın bir köşesinde büzülüp kalan Selim ise koca bir servetin havaya uçuşunu izliyordu. Yerinden kımıldamaya bile cesareti yoktu, zira en küçük bir hareketinde Lucia tetiğe basıyordu. Bu çılgınlık nasıl olsa bir an gelip son bulacaktı. Kızın kendisini öldürmek istemediğini hissediyordu. İlk fırsatta milyonların hesabını soracak, onu doğduğuna pişman edecekti. Dolarların yitip gitmesini seyretmeye daha fazla dayanamayıp gözlerini kapattı.

Yakından geçen başka bir teknenin yol açtığı dalganın sarsıntısıyla tekrar, gözlerini açtığında Porto Banus'a birkaç yüz metre mesafede olduklarını farketti. Cougar hâlâ saatte altmış mille yoluna devam ediyordu. Eğer limana bu hızla girecek olurlarsa felaket kaçınılmazdı.

— Lucia! Yavaşla! diye bağırmaya başladı.

Lucia umursamadı bile. Elini son kez çantaya daldırıp avuçladığı altı bin doları denize attı. Sonra dönüp Selim'e baktı. Bu bakışlarda gördükleri

adamın kanını dondurmaya yetmişti.

— Lucia, hayır, yapamazsın!

Genç kız elindeki tabancayı adamın kafasına fırlattı. Selim atik davranıp eğilince silah kamaranın duvarına çarptı. Suriyeli umutsuz bir çabayla dışarı fırlayıp gaz kollarını çekmeye çalıştı. Ama bunu yapmak için geç kalmıştı.

Cougar'ın pruvası, limanın biraz açığında, bir tür koruma engeli oluşturan kayalara bodoslama-
dan bindirdi. Yakıt deposundaki dört yüz litre benzin bir anda alev alan tekne infilak etti.

Boğazı düğümlenen Malko, havaya yükselen alevleri dehşet dolu gözlerle izledi. Bu cehennemden insanın sağ çıkması imkânsızdı. Lucia son görevini yerine getirmişti.